

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 14. července 2004
KOM(2004) 486 v konečném znění

2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

Technické přílohy

Návrh

SMĚRNIC EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterými se přepracovává směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí.

(předložený Komisí)

{SEC(2004) 921}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

-

Návrh

SMĚRNICE RADY

o [...]

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek [...] této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru³,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) [Velké písmeno...].

(2) [Velké písmeno...],

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

[...]

Článek [...]

Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [...]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato ustanovení přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

Článek [...]

Tato směrnice vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek [...]

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda / předsedkyně
[...]*

PŘÍLOHA

↓ nové

Příloha V – Technická kritéria pro organizaci a řízení rizik

1. ŘÍZENÍ INSTITUCE

1. Řídící orgán podle článku 11 stanoví pravidla pro oddělení neslučitelných funkcí v dané organizaci a pro předcházení střetu zájmů.

2. ŘÍZENÍ RIZIK

2. Řídící orgán podle článku 11 schvaluje a pravidelně přehodnocuje strategie a zásady pro přijímání, řízení, sledování a snižování rizik, kterým je nebo může být úvěrová instituce vystavena, včetně rizik vyplývajících z makroekonomického prostředí, v němž úvěrová instituce působí, a to v závislosti na ekonomickém cyklu.

3. ÚVĚROVÉ RIZIKO A RIZIKO PROTISTRANY

3. Poskytování úvěrů musí být založeno na rozumných a jednoznačně stanovených kritériích. Je třeba jasně stanovit postup pro schvalování úvěrů, dodatků k nim, jejich obnovování a refinancování.
4. Musí existovat efektivní systémy pro správu a sledování různých portfolií a expozic představujících úvěrové riziko, včetně identifikace a řízení problémových úvěrů a tvorby odpovídajících úprav ocenění a rezerv.
5. Rozložení úvěrových portfolií musí odpovídat cílovým trhům úvěrové instituce a její celkové úvěrové strategii.

4. ZBYTKOVÉ RIZIKO

6. Riziko, že uznávané techniky snižování úvěrového rizika používané úvěrovou institucí nebudou tak účinné, jak se předpokládalo, je třeba řešit a ovlivňovat prostřednictvím zásad a postupů uvedených v písemné formě.

5. RIZIKO KONCENTRACE

7. Riziko koncentrace vyplývající z expozic vůči protistranám, ekonomicky spjatým skupinám protistran a protistranám ve stejném odvětví hospodářství či stejné zeměpisné oblasti, protistranám vykonávajícím stejnou činnost nebo obchodujícím se stejnou komoditou, z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména rizika spojená s velkou nepřímou úvěrovou angažovaností (např. vůči stejnému vydavateli

kolaterálu), je třeba řešit a ovlivňovat prostřednictvím zásad a postupů uvedených v písemné formě.

6. RIZIKA SEKURITIZACE

8. Rizika plynoucí ze sekuritizace, v níž jsou úvěrové instituce původcem nebo sponzorem, musí být hodnocena a řešena prostřednictvím vhodných zásad a postupů tak, aby se zejména zajistilo, že v rozhodnutích týkajících se hodnocení a řízení rizik je plně zohledněna ekonomická podstata dané transakce.
9. Úvěrové instituce, které jsou původcem sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení, musí mít likviditní plány, které řeší dopady jak plánovaného, tak předčasného splacení.

7. ÚROKOVÉ RIZIKO BANKOVNÍHO PORTFOLIA

10. Je třeba zavést systémy hodnocení a řízení rizika vyplývajícího z dopadů případných změn v úrokových sazbách na nástroje v bankovním portfoliu úvěrové instituce.

8. OPERAČNÍ RIZIKO

11. Je třeba zavést zásady a postupy pro hodnocení a řízení expozice vůči operačnímu riziku, včetně méně četných, ale vysoce rizikových událostí. Aniž by tím byla dotčena definice uvedená v čl. 4 odst. 22, musí úvěrové instituce uvést, v čem pro účely těchto zásad a postupů spočívá operační riziko.
12. Úvěrové instituce musí vypracovat havarijní plány a plány zachování provozu instituce, které zajistí schopnost úvěrové instituce provozovat dále svoji činnost a omezit ztráty v případě vážného přerušení obchodní činnosti.

9. RIZIKO LIKVIDITY

13. Úvěrové instituce musí zavést zásady a postupy pro měření a řízení své čisté likviditní pozice, a to průběžně, i s výhledem do budoucna. Musí vzít v úvahu i alternativní scénáře a pravidelně přezkoumávat předpoklady, na kterých jsou založena rozhodnutí ohledně čisté likviditní pozice.
14. Rovněž musí být zavedeny havarijní plány pro řešení případné likviditní krize.

PŘÍLOHA VI

Standardizovaný přístup **Část 1 – Rizikové váhy**

1. EXPOZICE VŮČI CENTRÁLNÍM VLÁDÁM NEBO CENTRÁLNÍM BANKÁM

1.1. Zacházení

1. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 2 až 8, bude expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám přidělena riziková váha 100 %.
2. Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 1 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 1

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Expozicím vůči Evropské centrální bance se přidělí riziková váha 0 %.

1.2. Expozice v národní měně dlužníka

4. Pokud tak příslušné orgány některého členského státu rozhodnou, může být expozicím vůči jeho centrální vládě a centrální bance, pokud jsou denominovány a financovány v domácí měně, přidělena riziková váha nižší, než jak je uvedeno v odstavci 2.
5. Pokud toto diskreční právo podle odstavce 4 příslušné orgány některého členského státu využijí, mohou příslušné orgány jiného členského státu rovněž povolit svým úvěrovým institucím, aby na expozice vůči takové centrální vládě nebo centrální bance, jež jsou denominované a financované v příslušné měně, uplatnily stejnou rizikovou váhu.
6. Pokud příslušné orgány třetí země, které používají opatření pro regulaci a dohled alespoň na téže úrovni jako ve Společenství, přidělí expozicím vůči vlastní centrální vládě a centrální bance, jež jsou denominované a financované v domácí měně, rizikovou váhu nižší, než jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, mohou členské státy

povolit svým úvěrovým institucím, aby odpovídajícím expozicím přidělily rizikovou váhu stejným způsobem.

1.3. Použití externích ratingů vypracovaných exportními úvěrovými agenturami

7. Externí rating vypracovaný exportní úvěrovou agenturou lze uznat za předpokladu, že je splněna jedna z následujících podmínek:

- a) externí rating je vyhodnocení rizika, na kterém se shodly exportní úvěrové agentury účastníci se „Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry“ v rámci OECD;
- b) exportní úvěrová agentura zveřejňuje svoje externí ratingy a dodržuje dohodnutou metodiku OECD a externí rating je vázán na jednu ze sedmi minimálních exportních pojišťovacích premií (MEPP), které stanoví dohodnutá metodika OECD.

8. Pokud je pro účely vážení rizika uznán externí rating vypracovaný exportní úvěrovou agenturou, přidělí se daným expozicím riziková váha podle tabulky č. 2.

Tabulka č. 2

MEPP	1	2	3	4	5	6	7
Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. EXPOZICE VŮČI REGIONÁLNÍ NEBO MÍSTNÍ SPRÁVĚ

9. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 10 až 12, přidělí se expozicím vůči regionální a místní správě stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím. Pokud tak příslušné orgány učiní, děje se to nezávisle na diskrečním právu příslušných orgánů podle článku 80. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle odstavce 30, 31 a 36 se nepoužije.

10. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze s expozicemi vůči regionální a místní správě zacházet jako s expozicemi vůči centrální vládě, do jejíž pravomoci tato regionální a místní správa spadá, pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionální a místní správy a k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání.

11. Pokud toto diskreční právo podle odstavce 10 příslušné orgány některého členského státu využijí, mohou příslušné orgány jiného členského státu rovněž povolit svým úvěrovým institucím, aby uplatnily stejnou rizikovou váhu v případě expozic vůči takové regionální a místní správě.

12. Pokud příslušné orgány třetí země, které používají opatření pro regulaci a dohled alespoň na téže úrovni jako ve Společenství, zacházejí s expozicemi vůči regionální a místní správě stejně jako s expozicemi vůči své centrální vládě, mohou členské státy

povolit svým úvěrovým institucím, aby expozicím vůči takové regionální a místní správě přidělily rizikovou váhu stejným způsobem.

3. EXPOZICE VŮČI SPRÁVNÍM ORGÁNŮM A NEZISKOVÝM PODNIKŮM

3.1. Zacházení

13. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 14 až 18, obdrží expozice vůči správním orgánům a neziskovým podnikům rizikovou váhu 100 %.

3.2. Subjekty veřejného sektoru

14. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 15 až 17, obdrží expozice vůči subjektům veřejného sektoru rizikovou váhu 100 %.

15. Pokud tak příslušné orgány některého členského státu rozhodnou, lze s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru zacházet jako s expozicemi vůči institucím. Pokud tak příslušné orgány učiní, děje se to nezávisle na diskrečním právu příslušných orgánů podle článku 80. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle odstavce 30, 31 a 36 se nepoužije.

16. Pokud toto diskreční právo zacházet s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru jako s expozicemi vůči institucím příslušné orgány některého členského státu využijí, mohou příslušné orgány jiného členského státu rovněž dovolit svým úvěrovým institucím, aby v případě expozic vůči takovým subjektům veřejného sektoru uplatnily stejnou rizikovou váhu.

17. Pokud příslušné orgány třetí země, které používají opatření pro regulaci a dohled alespoň na téže úrovni jako ve Společenství, zacházejí s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru stejně jako s expozicemi vůči institucím, mohou členské státy povolit svým úvěrovým institucím, aby expozicím vůči takovým subjektům veřejného sektoru přidělily rizikovou váhu stejným způsobem.

3.3. Církve a náboženské společnosti

18. S expozicemi vůči církvím a náboženským společnostem zřízeným jako právnické osoby podle veřejného práva, pokud vybírají příspěvky v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují, se zachází stejně jako s expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru.

4. EXPOZICE VŮČI MEZINÁRODNÍM ROZVOJOVÝM BANKÁM

4.1. Oblast působnosti

19. Pro účely článků 78 až 83 se Korporace pro meziamerické investice (Inter-American Investment Corporation) považuje za mezinárodní rozvojovou banku (MRB).

4.2. Zacházení

20. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 21 a 22, s expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám se zachází stejně jako s expozicemi vůči úvěrovým institucím v souladu s odstavci 28 až 31. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle odstavce 30, 31 a 36 se nepoužije.
21. Expozicím vůči následujícím mezinárodním rozvojovým bankám se přiděluje riziková váha 0 %:
- a) Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (International Bank for Reconstruction and Development);
 - b) Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation);
 - c) Meziamerická rozvojová banka (Inter-American Development Bank);
 - d) Asijská rozvojová banka (Asian Development Bank);
 - e) Africká rozvojová banka (African Development Bank);
 - f) Rozvojová banka Rady Evropy (Council of Europe Development Bank);
 - g) Severská investiční banka (Nordic Investment Bank);
 - h) Karibská rozvojová banka (Caribbean Development Bank);
 - i) Evropská banka pro obnovu a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development);
 - j) Evropská investiční banka (European Investment Bank);
 - k) Evropský investiční fond (European Investment Fund);
 - l) Multilaterální agentura pro investiční záruky (Multilateral Investment Guarantee Agency).
22. Na nesplacenou část upsaného kapitálu Evropského investičního fondu se použije riziková váha 20 %.

5. EXPOZICE VŮČI MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

23. Expozicím vůči následujícím mezinárodním organizacím se přidělí riziková váha 0 %:
- a) Evropské společenství;
 - b) Mezinárodní měnový fond;
 - c) Banka pro mezinárodní platby.

6. EXPOZICE VŮČI INSTITUCÍM

6.1. Zacházení

24. Pro stanovení rizikových vah v případě expozic vůči institucím se použije jedna ze dvou metod popsanych v odstavcích 26 a 27 a 28 až 31.

6.2. Minimální riziková váha expozic vůči institucím bez ratingu

25. Expozicím vůči institucím bez ratingu nelze přidělit rizikovou váhu nižší, než je riziková váha přidělovaná expozicím vůči jejich centrální vládě.

6.3. Metoda založená na rizikové váze centrální vlády

26. Expozicím vůči institucím se přidělí riziková váha podle stupně externího ratingu, který je v souladu s tabulkou č. 3 přidělen expozicím vůči centrální vládě, do jejíž pravomoci daná instituce patří.

Tabulka č. 3

Stupeň externího ratingu, který je centrální vládě přidělen	1	2	3	4	5	6
Riziková váha expozice	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. Expozicím vůči institucím, které mají sídlo v zemích, jejichž centrální vláda nemá rating, se přidělí riziková váha nepřesahující 100 %.

6.4. Metoda založená na externím ratingu

28. Expozicím vůči institucím s původní splatností delší než tři měsíce, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 4 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 4

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

29. Expozicím vůči institucím bez ratingu se přidělí riziková váha 50 %.

30. Expozicím vůči institucím s původní splatností tři měsíce nebo kratší, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 5 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu:

Tabulka č. 5

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

31. Expozicím vůči institucím bez ratingu s původní splatností tři měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.

6.5. Vztah ke krátkodobému ratingu

32. Pokud se pro expozice vůči institucím používá metoda uvedená v odstavcích 28 až 31, pak je vztah ke specifickým krátkodobým ratingům následující.

33. Pokud není k dispozici krátkodobý rating expozice, použije se na všechny expozice vůči institucím s počáteční splatností maximálně tři měsíce obecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v odstavci 30.

34. Pokud je k dispozici krátkodobý rating a podle tohoto ratingu by se měla použít příznivější nebo stejná riziková váha jako v případě obecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice popsané v odstavci 30, pak se pouze pro tuto konkrétní expozici použije tento krátkodobý rating. V případě ostatních krátkodobých expozic se použije obecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v odstavci 30.

35. Pokud je k dispozici krátkodobý rating a podle tohoto ratingu by se měla použít méně příznivá riziková váha než v případě obecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice popsané v odstavci 30, pak se obecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice nepoužije a všechny krátkodobé pohledávky bez ratingu obdrží stejnou rizikovou váhu, jako je riziková váha použitá v případě tohoto specifického krátkodobého ratingu.

6.6. Krátkodobé expozice v národní měně dlužníka

36. Pokud příslušné orgány přijaly v případě expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám metodu popsanou v odstavcích 4 až 6, v souladu se svým diskrečním právem, může být expozicím vůči institucím s původní splatností tři měsíce nebo kratší, denominovaným a financovaným v národní měně, přidělena v souladu s oběma metodami popsanými v odstavcích 26 a 27 a 28 až 31 riziková váha, která je o jednu kategorii méně příznivá než preferenční riziková váha přidělená expozicím vůči centrální vládě a popsaná v odstavcích 4 až 6.

37. Žádné expozici s původní splatností tři měsíce nebo kratší denominované a financované v národní měně dlužníka nelze přidělit rizikovou váhu méně než 20 %.

6.7 Investice do nástrojů regulatorního kapitálu

38. Na investice do akcií nebo nástrojů regulatorního kapitálu emitovaných institucemi se použije riziková váha 100 %, pokud tyto nástroje nejsou odečteny z kapitálu.

7. EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM

7.1. Zacházení

39. Expozicím, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 5 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 5

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

40. Expozicím, pro které takový externí rating k dispozici není, se přidělí riziková váha 100 % nebo riziková váha jejich centrální vlády, podle toho, která z nich je vyšší.

8. RETAILOVÉ EXPOZICE

41. Expozicím, které splňují kritéria uvedená v čl. 79 odst. 2, je možno, pokud tak rozhodnou příslušné orgány, přidělit rizikovou váhu 75 %.

9. EXPOZICE ZAJIŠTĚNÉ NEMOVITOSTÍ

42. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 43 až 57, přidělí se expozicím plně zajištěným nemovitostí riziková váha 100 %.

9.1. Expozice zajištěné zástavními právy k obytným nemovitostem

43. Expozicím plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů zástavními právy k obytným nemovitostem, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel, se přidělí riziková váha 35 %.

44. Expozicím plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel, se přidělí riziková váha 35 %.

45. Při rozhodování o tom, zda jsou se zajištěním spokojeny, se musí příslušné orgány ujistit, že jsou splněny následující podmínky:
- a) hodnota nemovitosti výrazně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek předem nevylučuje situace, kdy čistě makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění ze strany dlužníka;
 - b) riziko dlužníka výrazně nezávisí na fungování dané nemovitosti či projektu, ale spíše na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. Splacení úvěru tak výrazně nezávisí na peněžním toku vytvořeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál;
 - c) jsou splněny minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2 odst. 8 a pravidla oceňování stanovená v příloze VIII části 3 odst. 63 až 66;
 - d) hodnota nemovitosti výraznou měrou překračuje expozice.
46. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že podmínka uvedená v odst. 45 písm. b) nebude použita v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavními právy k obytným nemovitostem, které se nacházejí na jejich území, pokud je zjevné, že na jejich území existuje rozvinutý a zavedený trh s obytnými nemovitostmi se ztrátovostí, která je natolik nízká, že použití tohoto postupu opravňuje.
47. Pokud příslušné orgány některého členského státu využijí diskrečního práva podle odstavce 46, mohou příslušné orgány jiného členského státu povolit svým úvěrovým institucím použít na takové expozice plně a zcela zajištěné zástavními právy k obytným nemovitostem rizikovou váhu 35 %.

9.2. Expozice zajištěné zástavními právy k obchodním nemovitostem

48. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze expozicím plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů zástavními právy ke kancelářím nebo jiným podnikatelským prostorám, které se nacházejí na jejich území, přidělit rizikovou váhu 50 %.
49. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze expozicím plně a zcela zajištěným ke spokojenosti příslušných orgánů účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o kanceláře nebo jiné podnikatelské prostory, přidělit rizikovou váhu 50 %.
50. Pokud tak příslušné orgány rozhodnou, lze expozicím týkajícím se leasingu nemovitostí v případě kanceláří nebo jiných podnikatelských prostor nacházejících se na jejich území a upravených právními předpisy, na jejichž základě si pronajímatel ponechává plné vlastnictví pronajatých aktiv až do doby, kdy nájemce využije svého předkupního práva, přidělit rizikovou váhu 50 %.
51. Použití odstavců 48 až 50 je možné, pouze pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) hodnota nemovitosti nesmí výrazně záviset na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek předem nevylučuje situace, kdy čistě makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění ze strany dlužníka;

- b) riziko dlužníka nesmí výrazně záviset na fungování dané nemovitosti či projektu, ale spíše na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. Splacení úvěru tak nesmí výrazně záviset na peněžním toku vytvořeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál;
 - c) jsou splněny minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2 odst. 8 a pravidla oceňování stanovená v příloze VIII části 3 odst. 63 až 66.
52. Riziková váha ve výši 50 % se použije na tu část úvěru, která nepřesahuje limit vypočítaný podle jedné z následujících podmínek:
- a) 50 % tržní hodnoty dané nemovitosti;
 - b) 50 % tržní hodnoty nemovitosti nebo 60 % její hypotekární hodnoty podle toho, která hodnota je nižší, v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení hypotekární hodnoty.
53. Riziková váha ve výši 100 % se použije na tu část úvěru, která přesahuje limity stanovené v odstavci 52.
54. Pokud příslušné orgány některého členského státu využijí diskrečního práva podle odstavce 48 až 50, mohou příslušné orgány jiného členského státu povolit svým úvěrovým institucím použít na takové expozice plně a zcela zajištěné zástavními právy k obchodním nemovitostem rizikovou váhu 50 %.
55. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že podmínka uvedená v odst. 51 písm. b) nebude použita v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavními právy k obchodním nemovitostem, které se nacházejí na jejich území, pokud je zjevné, že na jejich území existuje rozvinutý a zavedený trh s obchodními nemovitostmi se ztrátovostí, která nepřekračuje následující limity:
- a) 50 % tržní hodnoty (nebo případně 60 % hypotekární hodnoty, pokud je tato hodnota stanovena a je nižší) nesmí v kterémkoliv roce překročit 0,3 % nesplacených úvěrů;
 - b) celkové ztráty z úvěrů na obchodní nemovitosti nesmějí v kterémkoliv roce překročit 0,5 % nesplacených úvěrů.
56. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 55 v daném roce překročen, nebude již možno použít tuto metodu zacházení až do doby, kdy bude znovu splněna druhá podmínka uvedená v odst. 51 písm. b).
57. Pokud příslušné orgány některého členského státu využijí diskrečního práva podle odstavce 55, mohou příslušné orgány jiného členského státu dovolit svým úvěrovým institucím použít na takové expozice plně a zcela zajištěné zástavními právy k obchodním nemovitostem rizikovou váhu 50 %.

10. EXPOZICE PO SPLATNOSTI

58. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 59 až 62, přidělí se nezajištěné části expozice, která je více než 90 dnů po splatnosti, riziková váha ve výši:

- a) 150 %, pokud jsou úpravy ocenění nižší než 20 % nezajištěné části expozice bez zohlednění úpravy ocenění;
- b) 100 %, pokud jsou úpravy ocenění alespoň 20 % nezajištěné části expozice bez zohlednění úpravy ocenění;
- c) 50 %, pokud tak rozhodnou příslušné orgány a pokud jsou úpravy ocenění alespoň 50 % nezajištěné části expozice bez zohlednění úpravy ocenění.

59. Pro účely definování zajištěné části expozice po splatnosti se uznatelným kolaterálem a zárukami rozumí kolaterál a záruky uznatelné pro účely snižování úvěrového rizika.
60. Pokud je však expozice po splatnosti plně zajištěna jiným druhem kolaterálu než kolaterálem uznatelným pro účely snižování úvěrového rizika a pokud tak rozhodnou příslušné orgány, lze přidělit rizikovou váhu 100 %, je-li zaručena kvalita kolaterálu prostřednictvím přísných operačních kritérií a úpravy ocenění dosahují 15 % expozice bez zohlednění úpravy ocenění.
61. Expozicím uvedeným v odstavcích 43 až 47 se po zohlednění úpravy ocenění přidělí riziková váha 100 %, pokud jsou více než 90 dnů po splatnosti. Pokud jsou úpravy ocenění alespoň 20 % expozic bez zohlednění úpravy ocenění, může být riziková váha pro zbytek expozice snížena na 50 %, rozhodnou-li tak příslušné orgány.
62. Expozicím uvedeným v odstavcích 48 až 57, které jsou více než 90 dnů po splatnosti, se přidělí riziková váha 100 %.

11. EXPOZICE S VYSOKÝM STUPNĚM RIZIKA

63. Pokud tak rozhodnou příslušné orgány, přidělí se expozicím spojeným s obzvláště vysokými riziky, jako jsou např. investice do firem s rizikovým kapitálem (venture capital firms) a soukromé kapitálové investice (private equity investments), riziková váha 150 %.
64. Příslušné orgány mohou povolit, aby se expozicím, které nejsou po splatnosti a podle ustanovení v předcházejících částech mají obdržet rizikovou váhu 150 % a byly pro ně vytvořeny úpravy ocenění, přidělila riziková váha ve výši:
- a) 100 %, pokud úpravy ocenění tvoří alespoň 20 % hodnoty expozice bez zohlednění úpravy ocenění;
 - b) 50 %, pokud úpravy ocenění tvoří alespoň 50 % hodnoty expozice bez zohlednění úpravy ocenění.

12. EXPOZICE VE FORMĚ KRYTÝCH DLUHOPISŮ

65. „Krytými dluhopisy“ se rozumí dluhopisy ve smyslu čl. 22 odst. 4 směrnice 85/611/EHS, které jsou zajištěné některým z následujících aktiv:

- a) expozice vůči centrálním vládám, centrálním bankám, mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím, nebo jimi zaručené, jimž byl přiřazen 1. stupeň externího ratingu uvedeného v této příloze;
- b) expozice vůči subjektům veřejného sektoru a regionální a místní správě, nebo jimi zaručené, jimž je přidělena stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím nebo centrálním vládám a centrálním bankám v souladu s odstavci 15, 9 nebo 10 a které patří do 1. stupně externího ratingu uvedeného v této příloze;
- c) expozice vůči institucím, které patří do 1. stupně externího ratingu uvedeného v této příloze. Celková expozice tohoto druhu nesmí přesáhnout 10 % nominálního objemu nesplacených krytých dluhopisů vydávající úvěrové instituce. Expozice vyplývající z převodu plateb z dlužníků majících úvěry zajištěné nemovitostmi na držitele krytých dluhopisů se do tohoto limitu ve výši 10 % nezapočítává;
- d) úvěry zajištěné obytnými nemovitostmi nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu uvedených v odstavci 44, pokud současná zástavní práva spolu s předchozími zástavními právy nepřesahují 80 % hodnoty zastavené nemovitosti;
- e) úvěry zajištěné obchodními nemovitostmi nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících výstavbu uvedených v odstavci 49, pokud současná zástavní práva spolu s předchozími zástavními právy nepřesahují 60 % hodnoty zastavené nemovitosti. Příslušné orgány mohou uznat úvěry zajištěné obchodní nemovitostmi, pokud je poměr úvěru k hodnotě nemovitosti, stanovený na 60 %, překročen maximálně do výše 70 %, přesahuje-li hodnota celkových aktiv poskytnutých jako kolaterál na kryté dluhopisy nominální částku nesplacenou na daném krytém dluhopisu o nejméně 10 % a pohledávka držitele dluhopisu splňuje požadavky právní jistoty uvedené v příloze IX. Pohledávka držitele dluhopisu musí mít přednost před všemi ostatními pohledávkami týkajícími se daného kolaterálu.

66. V případě zajišťování krytých dluhopisů nemovitostmi musí úvěrové instituce splnit minimální požadavky stanovené v příloze VIII části 2 odst. 8 a pravidla oceňování stanovená v příloze VIII části 3 odst. 63 až 66.

67. Odchylně od odstavců 65 a 66 je možno pro toto preferenční zacházení uznat, až do doby jejich splatnosti, i kryté dluhopisy splňující podmínky definice v čl. 22 odst. 4 směrnice 85/611/EHS a vydané před 31. prosincem 2007.

68. Krytým dluhopisům se přidělí riziková váha na základě rizikové váhy přidělené přednostním nezajištěným expozicím vůči úvěrové instituci, která je vydává. Platí následující vztahy mezi rizikovými váhami:

- a) pokud expozice vůči dané instituci obdrží rizikovou váhu 20 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 10 %;
- b) pokud expozice vůči dané instituci obdrží rizikovou váhu 50 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 20 %;

- c) pokud expozice vůči dané instituci obdrží rizikovou váhu 100 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 50 %;
- d) pokud expozice vůči dané instituci obdrží rizikovou váhu 150 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 100 %.

13. SEKURITIZOVANÉ POZICE

69. Rizikové váhy v případě sekuritizovaných pozic se vypočítají v souladu s ustanoveními článků 94 až 101.

14. KRÁTKODOBÉ EXPOZICE VŮČI ÚVĚROVÝM INSTITUCÍM A PODNIKŮM

70. Krátkodobým expozicím vůči instituci nebo podniku, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6 v souladu s externími ratingy vypracovanými uznanými ratingovými agenturami, které příslušné orgány přiřadily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu:

Tabulka č. 6

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. EXPOZICE VE FORMĚ ÚČASTÍ V PODNICÍCH KOLEKTIVNÍHO INVESTOVÁNÍ

71. Aniž by tím byly dotčeny odstavce 72 až 78, přidělí se expozicím ve formě účastí v podnicích kolektivního investování riziková váha 100 %.
72. Expozicím ve formě účastí v podnicích kolektivního investování, pro které je k dispozici externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 7 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.

Tabulka č. 7

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

73. Pokud se příslušné orgány domnívají, že pozice v podniku kolektivního investování je spojena s obzvláště vysokými riziky, požadují, aby takové pozici byla přidělena riziková váha 150 %.
74. Úvěrové instituce mohou stanovit rizikovou váhu pro podnik kolektivního investování tak, jak je uvedeno v odstavcích 76 až 78, pokud jsou splněna následující kritéria:
- a) daný podnik kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu v některém členském státě nebo, se souhlasem příslušného orgánu dané úvěrové instituce, pokud:
 - i) jsou tyto podniky řízeny společností, která podléhá dohledu považovanému za ekvivalentní dohledu podle práva Společenství, a
 - ii) spolupráce mezi příslušnými orgány je na dostatečné úrovni;
 - b) prospekt daného podniku kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:
 - kategorie aktiv, do kterých smí daný podnik kolektivního investování investovat,
 - pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu,
 - c) daný podnik kolektivního investování podává alespoň jednou ročně zprávu o své obchodní činnosti, aby tak mohly být vyhodnoceny jeho pohledávky a závazky, příjem a činnost za dané období.
75. Pokud příslušný orgán schválí podnik kolektivního investování ze třetí země, jak je uvedeno v odst. 74 písm. a), pak může příslušný orgán jiného členského státu takový podnik rovněž uznat, aniž by musel sám provádět jeho hodnocení.
76. Pokud je úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi podniku kolektivního investování, může na základě těchto podkladových expozic vypočítat průměrnou rizikovou váhu pro daný podnik kolektivního investování v souladu s metodami stanovenými v člancích 78 až 83.
77. Pokud úvěrová instituce není obeznámena s podkladovými expozicemi podniku kolektivního investování, může průměrnou rizikovou váhu pro daný podnik kolektivního investování vypočítat v souladu s metodami uvedenými v člancích 78 až 83, přičemž musí být splněna následující pravidla: předpokládá se, že daný podnik kolektivního investování nejprve investuje do těch tříd expozic, na které se vztahují nejvyšší kapitálové požadavky, a to až do maximální výše, která je mu dovolena, a poté dále investuje do dalších tříd expozic v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice.
78. Způsobem uvedeným v odstavcích 76 a 77 mohou úvěrové instituce svěřit výpočet a oznámení rizikové váhy pro podnik kolektivního investování třetí straně pod podmínkou, že odpovídajícím způsobem zajistí správnost výpočtu a oznámení.

16. JINÉ POLOŽKY

16.1. Zacházení

79. Hmotným aktivům ve smyslu čl. 4 odst. 10 směrnice 86/635/EHS se přidělí riziková váha 100 %.
80. V případě nákladů a příjmů příštích období, u nichž nedokáže instituce určit protistranu v souladu se směrnicí 86/635/EHS, se přidělí riziková váha 100 %.
81. Hotovostní položky v procesu inkasa obdrží rizikovou váhu 20 %. Pokladní hotovost a obdobné hotovostní položky obdrží rizikovou váhu 0 %.
82. Členské státy mohou povolit rizikovou váhu 10 % na expozice vůči institucím specializovaným na mezibankovní trh a trh s dluhopisy emitovanými veřejnými institucemi ve svém domovském členském státě a podléhajícím přísnému dohledu příslušných orgánů, jsou-li tato aktiva plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů domovského členského státu položkou, které je přidělena riziková váha 0 % nebo 20 % a kterou tyto orgány uznají za dostatečný kolaterál.
83. Drženým akciím a jiným účastem s výjimkou těch, které se odečítají od kapitálu, se přidělí riziková váha nejméně 100 %.
84. Zlaté rezervy držené ve vlastních trezorech nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, obdrží rizikovou váhu 0 %.
85. U dohod o prodeji a zpětném odkupu aktiv (repo smluv) a u přímých termínovaných nákupů se použijí rizikové váhy náležející daným aktivům, a nikoliv rizikové váhy protistran těchto operací.
86. V případě, že úvěrová instituce poskytne řadě expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že nte selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, použijí se rizikové váhy předepsané v člancích 78 až 83, pokud pro tento produkt existuje externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou. Pokud produkt nebyl ohodnocen uznanou ratingovou agenturou, pak se sečtou rizikové váhy expozic v daném koši, s výjimkou expozic *n-1*, do maximální výše 1250 % a vynásobí se nominální částkou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá objem rizikově váženého aktiva. Expozice *n-1*, které mají být z výše zmíněné agregace vyloučeny, se určí tak, že rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z vyloučených expozic musí být menší než rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z expozic zahrnutých do agregace nebo jí rovna.

Část 2 – Uznávání ratingových agentur a přiřazování rizikových vah k jejich externím ratingům

1. METODIKA

1.1. Objektivnost

1. Příslušné orgány se musí ujistit, že metodika přidělování externích ratingů je přesná, systematická, konzistentní a podléhá hodnocení založenému na zkušenostech z minulosti.

1.2. Nezávislost

2. Příslušné orgány se musí ujistit, že daná metodika nepodléhá vnějším politickým vlivům či nátlaku, anebo ekonomickým tlakům, které by mohly ovlivnit externí rating.
3. Nezávislost metodiky používané ratingovou agenturou musí příslušné orgány vyhodnotit v souladu s faktory jako např.:
 - a) vlastnická a organizační struktura ratingové agentury;
 - b) její finanční zdroje;
 - c) její personální obsazení a zkušenosti;
 - d) její správa a řízení.

1.3. Průběžná kontrola

4. Příslušné orgány se musí ujistit, že externí rating ratingové agentury podléhá průběžné kontrole a přizpůsobuje se změnám finanční situace. Daná kontrola musí probíhat po každé významné události, nejméně však jednou ročně.
5. Před uznáním se musí příslušné orgány ujistit, že metodika hodnocení pro jednotlivé tržní segmenty je stanovena v souladu se standardy jako např.:
 - a) zpětné testování musí probíhat už nejméně jeden rok;
 - b) správnost kontroly prováděné ratingovou agenturou musí sledovat příslušné orgány;
 - c) příslušné orgány musí mít možnost zjistit od ratingové agentury rozsah jejich kontaktů s nejvyšším vedením subjektů, které tato agentura hodnotí.
6. Příslušné orgány musí přijmout nezbytná opatření, aby zajistily, že je ratingové agentury budou okamžitě informovat o jakýchkoliv zásadních změnách metodiky, kterou používají pro přidělování externích ratingů.

1.4. Transparentnost a zveřejňování údajů

7. Příslušné orgány musí přijmout nezbytná opatření, aby zajistily, že principy metodiky používané ratingovou agenturou při vytváření externích ratingů budou zveřejněny, aby tak všichni potenciální uživatelé mohli posoudit, zda je dané hodnocení opodstatněné.

2. INDIVIDUÁLNÍ EXTERNÍ RATINGY

2.1. Důvěryhodnost a přijetí na trhu

8. Příslušné orgány se musí ujistit, že individuální externí ratingy vypracované ratingovými agenturami uživatelé takových ratingů na trhu uznávají jako důvěryhodné a spolehlivé.
9. Důvěryhodnost posoudí příslušné orgány na základě faktorů jako např.:
- a) tržní podíl ratingové agentury;
 - b) příjmy ratingové agentury a obecněji její finanční zdroje;
 - c) vliv ratingu na tvorbu cen.

2.2. Transparentnost a zveřejňování údajů

10. Příslušné orgány se musí ujistit, že přinejmenším všechny strany, které mají na individuálních externích ratingech oprávněný zájem, k nim mají přístup za stejných podmínek.
11. Příslušné orgány se musí zejména ujistit, že zahraniční strany mají k individuálním externím ratingům přístup za stejných podmínek jako tuzemské strany, které mají na těchto ratingech oprávněný zájem.

3. PŘÍŘAZOVÁNÍ („MAPPING“)

12. Aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy, musí vzít příslušné orgány v úvahu kvantitativní faktory, jako např. dlouhodobý podíl selhání spojený s jednotlivými položkami, jimž byl přidělen stejný externí rating. V případě ratingových agentur, které vznikly teprve nedávno nebo dosud neshromáždily dlouhodobé záznamy o selháních, musí příslušné orgány požádat takovou agenturu, aby jim sdělila, jaký je podle ní dlouhodobý podíl selhání spojený s jednotlivými položkami, jimž byl přidělen stejný externí rating.
13. Aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy, musí vzít příslušné orgány v úvahu kvalitativní faktory, jako např. skupinu emitentů, které daná ratingová agentura hodnotí, rozsah externích ratingů, které přiděluje, co jednotlivé externí ratingy znamenají a jak daná agentura definuje pojem „selhání“.

14. Příslušné orgány musí porovnat podíly selhání v případě každého externího ratingu jednotlivé ratingové agentury a srovnat je se srovnávacím standardem založeným na podílech selhání zjištěných ostatními ratingovými agenturami u skupiny emitentů, o nichž se příslušné orgány domnívají, že představují stejné úvěrové riziko.
15. Pokud mají příslušné orgány za to, že podíly selhání zjištěné u externího ratingu některé ratingové agentury jsou systematicky výrazně vyšší než srovnávací standard, musí příslušné orgány přidělit externímu ratingu dané ratingové agentury vyšší stupeň rizika na stupnici externího ratingu.
16. Pokud příslušné orgány zvýšily danou rizikovou váhu u externího ratingu některé ratingové agentury a tato agentura pak prokáže, že podíly selhání zjištěné u jejího externího ratingu již nejsou systematicky výrazně vyšší než srovnávací standard, mohou se příslušné orgány rozhodnout, že externímu ratingu této ratingové agentury znovu přidělí původní stupeň rizika na stupnici externího ratingu.

Část 3 – Použití externích ratingů ratingových agentur ke stanovení rizikových vah

1. ZACHÁZENÍ

1. Úvěrová instituce může určit jednu nebo několik uznaných ratingových agentur, které bude používat pro určení rizikové váhy svých aktiv a podrozvahových položek.
2. Pokud se úvěrová instituce rozhodne použít pro některou třídu položek externí ratingy vypracované uznanou ratingovou agenturou, musí tyto externí ratingy používat konzistentně pro všechny expozice patřící do dané třídy.
3. Pokud se úvěrová instituce rozhodne používat externí ratingy vypracované uznanou ratingovou agenturou, musí je používat stále a konzistentně po celou dobu.
4. Úvěrová instituce může používat pouze ty externí ratingy ratingových agentur, které berou v úvahu všechny dlužné částky, tj. jistinu i úroky.
5. Pokud je pro určitou hodnocenou položku k dispozici pouze jeden externí rating od určené ratingové agentury, použije se pro určení rizikové váhy dané položky tento externí rating.
6. Pokud jsou k dispozici dva externí ratingy od určených ratingových agentur a každý z nich odpovídá v případě hodnocené položky jiné rizikové váze, použije se vyšší riziková váha.
7. Pokud jsou pro hodnocenou položku k dispozici více než dva externí ratingy od určených ratingových agentur, vychází se ze dvou ratingů s nejnižšími rizikovými váhami. Pokud se tyto dvě nejnižší rizikové váhy liší, použije se vyšší z nich. Pokud jsou tyto dvě nejnižší rizikové váhy stejné, použije se tato riziková váha.
8. Úvěrové instituce musí používat vyžádané externí ratingy. Příslušné orgány mohou úvěrovým institucím povolit použití nevyžádaných externích ratingů.

2. EXTERNÍ RATING EMITENTA A EMISE

9. Pokud existuje externí rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici patří, použije se tento externí rating ke stanovení rizikové váhy této položky.
10. Pokud neexistuje přímo použitelný externí rating pro určitou položku, ale existuje externí rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici nepatří, nebo existuje obecný externí rating emitenta, pak se použije tento externí rating v případě, že znamená vyšší rizikovou váhu, než by tomu bylo jinak, nebo znamená nižší rizikovou váhu a daná expozice je ve všech ohledech na stejné nebo vyšší úrovni než konkrétní program emise nebo facility, případně než přednostní nezajištěné expozice daného emitenta.
11. Odstavce 9 a 10 nevylučují použití odstavců 65 až 68 části 1 této přílohy.

12. Externí ratingy emitentů v rámci skupiny společností nelze použít jako externí rating jiného emitenta v rámci stejné skupiny společností.

3. DLOUHODOBÉ A KRÁTKODOBÉ EXTERNÍ RATINGY

13. Krátkodobé externí ratingy lze použít pouze pro krátkodobá aktiva a podrozvahové položky představující expozice vůči institucím a podnikům.
14. Jakýkoliv krátkodobý externí rating se použije pouze na položku, k níž se tento krátkodobý externí rating vztahuje, a nepoužije se k určování rizikových vah pro žádnou jinou položku.
15. Obdrží-li krátkodobá facilitita s ratingem rizikovou váhu 150 %, odchýlně od odstavce 14 pak všechny nezajištěné expozice bez ratingu vůči danému dlužníkovi, ať už krátkodobé nebo dlouhodobé, obdrží rovněž rizikovou váhu 150 %.
16. Obdrží-li krátkodobá facilitita s ratingem rizikovou váhu 50 %, odchýlně od odstavce 14 pak žádná krátkodobá expozice bez ratingu nesmí obdržet rizikovou váhu nižší než 100 %.

4. POLOŽKY V DOMÁCÍ A CIZÍ MĚNĚ

17. Externí rating, který se týká položky v domácí měně dlužníka, nelze použít ke stanovení rizikové váhy jiné expozice vůči stejnému dlužníkovi v cizí měně.
18. Odchylně od odstavce 17, pokud expozice vznikne díky účasti banky na úvěru od mezinárodní rozvojové banky, jejíž statut preferovaného věřitele je na trhu uznávaný, mohou příslušné orgány povolit, aby se pro stanovení rizikové váhy použil externí rating položky dlužníka v domácí měně.

PŘÍLOHA VII

Přístup založený na interním ratingu

Část 1 - Hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

1. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V PŘÍPADĚ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1. Pokud není uvedeno jinak, určí se vstupní parametry pravděpodobnost selhání (probability of default – PD), ztráta při selhání (loss given default – LGD) a splatnost (maturity value – M) tak, jak je uvedeno v části 2, hodnota expozice se určí tak, jak je uvedeno v části 3.

2. Hodnota rizikově vážené expozice pro každou expozici se vypočítá v souladu s následujícími vzorci:

1.1. Hodnota rizikově vážených expozic u expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

3. S výhradou odstavců 4 až 8 se hodnota rizikově vážených expozic u expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám vypočítá v souladu s následujícími vzorci:

$$0,12 \times (1 - \text{EXP}(-50 * PD)) / (1 - \text{EXP}(-50)) + 0,24 * \\ [1 - (1 - \text{EXP}(-50 * PD)) / (1 - \text{EXP}(-50))]$$

Korelace (R) =

$$(0,11852 - 0,05478 * \ln(PD))^2$$

Faktor splatnosti (b) =

Riziková váha (Risk weight – RW) =

$$LGD * (N([1 - R]^{-0,5} * G(PD) + (R / (1 - R))^{0,5} * G(0,999)) - PD * LGD) * \\ (1 - 1,5 * b)^{-1} * (1 + (M - 2,5) * b) * 12,5 * 1,06$$

$N(x)$ označuje distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že normální náhodná veličina s průměrem nula a odchylkou jedna je menší nebo rovná x). $G(z)$ označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že $N(x) = z$).

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice

4. V případě expozic vůči společnostem, kdy celkový roční obrat konsolidačního celku, k němuž daná společnost patří, činí méně než 50 miliónů EUR, mohou úvěrové instituce použít následující korelační vzorec pro výpočet rizikových vah expozic vůči

podnikům. V tomto vzorci S vyjadřuje celkový roční obrat v miliónech eur, přičemž 5 miliónů EUR $\leq S \leq$ 50 miliónů EUR. V případě ohlášeného obratu nižšího než 5 miliónů EUR se postupuje stejně, jako kdyby tento obrat dosahoval 5 miliónů EUR. V případě nakoupených pohledávek odpovídá celkový roční obrat váženému průměru jednotlivých expozic daného portfolia.

$$\begin{aligned} & 0,12 \times (1 - EXP(-50 * PD)) / (1 - EXP(-50)) + 0,24 * \\ & [1 - (1 - EXP(-50 * PD)) / (1 - EXP(-50))] \\ \text{Korelace (R)} = & - 0,04 * (1 - (S - 5) / 45) \end{aligned}$$

Pokud celkový roční obrat není dobrým ukazatelem velikosti dané společnosti a lepším ukazatelem jsou celková aktiva, použijí úvěrové instituce místo celkového ročního obratu celková aktiva konsolidačního celku.

5. Pokud v případě specializovaných úvěrových expozic nemůže úvěrová instituce prokázat, že její odhady pravděpodobnosti selhání splňují minimální požadavky stanovené v části 4, přidělí těmto expozicím rizikové váhy podle tabulky č. 1.

Tabulka č. 1:

Zbytková splatnost	kategorie 1	kategorie 2	kategorie 3	kategorie 4	kategorie 5
Méně než 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 roku a více	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Příslušné orgány mohou úvěrové instituci povolit, aby přidělovala preferenční rizikové váhy 50 % expozicím v kategorii 1 a 70 % expozicím v kategorii 2, pokud jsou kritéria upisování a další rizikové charakteristiky dané úvěrové instituce v příslušné kategorii dostatečně spolehlivé.

Při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím musí vzít instituce v úvahu následující faktory: finanční sílu, politické a právní prostředí, charakteristiku transakce, případně aktiv, sílu sponzora a developera, včetně jakýchkoliv příjmů veřejně-soukromého partnerství, zajištění.

6. Aby u nich mohlo být uplatňováno stejné zacházení jako u expozic vůči podnikům, musí nakoupené pohledávky vůči podnikům splňovat minimální požadavky stanovené v části 4 odst. 104 až 108. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům, které navíc splňují i podmínky stanovené v odstavci 12, pokud by bylo pro úvěrovou instituci zbytečně náročné použít pravidla pro výpočet rizika platná pro expozice vůči podnikům a stanovená pro tyto pohledávky v části 4, lze použít pravidla pro výpočet rizika platná pro retailové expozice stanovená v části 4.

7. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům lze za pozice první ztráty v rámci IRB přístupu pro sekuritizaci považovat kupní diskonty s budoucí úhradou, kolaterál nebo částečné záruky, které poskytují ochranu před první ztrátou v případě ztrát při selhání.
8. V případě, že úvěrová instituce poskytne řadě expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že nté selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, použijí se rizikové váhy předepsané v člancích 94 až 101, pokud pro tento produkt existuje externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou. Pokud produkt nebyl ohodnocen uznanou ratingovou agenturou, pak se sečtou rizikové váhy expozic v daném koši, s výjimkou expozic $n-1$, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout nominální částku zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou 12,5. Expozice $n-1$, které mají být z výše zmíněné agregace vyloučeny, se určí tak, že rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z vyloučených expozic musí být menší než rizikově vážená expozice odpovídající kterékoli z expozic zahrnutých do agregace nebo jí rovna.

1.2. Hodnota rizikově vážených expozic u retailových expozic

9. S výhradou odstavců 10 a 11 se hodnota rizikově vážených expozic u retailových expozic vypočítá v souladu s následujícími vzorci:

$$0,03 \times (1 - EXP(-35 * PD)) / (1 - EXP(-35)) + 0,16 * [1 - (1 - EXP(-35 * PD)) / (1 - EXP(-35))]$$

Korelace (R) =

Riziková váha:

$$LGD * (N([1 - R]^{0,5} * G(PD) + (R / (1 - R))^{0,5} * G(0,999)) - PD * LGD) * 12,5 * 1,06$$

$N(x)$ označuje distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že normální náhodná veličina s průměrem nula a odchylkou jedna je menší nebo rovna x). $G(z)$ označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že $N(x) = z$).

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice

10. V případě retailových expozic zajištěných nemovitostí se místo číselného údaje z korelačního vzorce v odstavci 9 použije korelace (R) 0,15.
11. V případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic definovaných pod písmeny a) až e) se místo číselného údaje z korelačního vzorce v odstavci 9 použije korelace (R) 0,04.

Za kvalifikované revolvingové retailové expozice se považují expozice, které splňují následující podmínky:

- a) jedná se o expozice vůči fyzickým osobám;
- b) jedná se o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou okamžitě čerpány, může daná úvěrová instituce bezpodmínečně zrušit (v tomto smyslu jsou revolvingové expozice definovány jako expozice, u nichž může zůstatek zákazníka kolísat na základě rozhodnutí daného zákazníka půjčit si nebo splatit dluh, a to až do určitého limitu stanoveného úvěrovou institucí). Nevyčerpané přísliby lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují úvěrové instituci, aby je zrušila do té míry, jak to povolují zákony na ochranu spotřebitele a související legislativa;
- c) maximální expozice vůči jedné fyzické osobě v subportfoliu činí 100 000 EUR nebo méně;
- d) úvěrová instituce může prokázat, že použití korelačního vzorce podle tohoto odstavce je omezeno na portfolia, která vykazují relativně nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s průměrnou ztrátovostí, zejména v nižších pásmech PD (pravděpodobnosti selhání). Orgány bankovního dohledu musí kontrolovat relativní volatilitu ztrátovosti v rámci subportfolií kvalifikovaných revolvingových retailových expozic i celkového portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic, a musí být připraveny poskytovat informace o typických charakteristikách této ztrátovosti jiným orgánům;
- e) příslušný orgán je přesvědčen, že zacházení s touto expozicí jako s kvalifikovanou revolvingovou retailovou expozicí odpovídá podkladovým rizikovým charakteristikám subportfolia.

12. Aby u nich mohlo být uplatňováno stejné zacházení jako u retailových expozic, musí nakoupené pohledávky splnit minimální požadavky stanovené v části 4 odst. 104 až 108 a následující podmínky:

- a) úvěrová instituce pohledávky nakoupila od třetí strany, s níž není nijak spojená, a její expozice vůči dlužníkovi dané pohledávky nezahrnuje žádné expozice, jejichž přímým či nepřímým původcem je sama úvěrová instituce;
- b) nakoupené pohledávky vznikly na základě nezávislého vztahu mezi prodejcem a dlužníkem. Jako takové nejsou přípustné vzájemné pohledávky a závazky společností, které mezi sebou prodávají a nakupují;
- c) nakupující úvěrová instituce má nárok na veškeré výnosy z nakoupených pohledávek nebo na poměrný úrok z výnosů;
- d) portfolio nakoupených pohledávek je dostatečně diverzifikované.

13. V případě nakoupených pohledávek lze za pozice první ztráty v rámci IRB přístupu pro sekuritizaci považovat kupní diskonty s budoucí úhradou, kolaterál nebo částečné záruky, které poskytují ochranu před první ztrátou v případě ztrát při selhání či rozmělnění, nebo obojího.

14. V případě smíšených portfolií nakoupených retailových pohledávek, kdy nakupující úvěrové instituce nedokáže oddělit expozice zajištěné nemovitostí a kvalifikované

revolvingové retailové expozice od ostatních retailových expozic, se použije funkce rizikové váhy, která má pro tyto expozice nejvyšší kapitálové požadavky.

1.3. Hodnota rizikově vážených expozic u akciových expozic

15. Pod podmínkou schválení příslušnými orgány může úvěrová instituce použít k různým portfoliím různé přístupy, pokud tato úvěrová instituce sama interně používá různé přístupy. Pokud smí úvěrová instituce používat různé přístupy, musí příslušným orgánům prokázat, že volba přístupu je konzistentní a není ovlivňována regulační arbitráží.
16. Odchylně od odstavce 15 mohou příslušné orgány povolit, aby se akciovým expozicím vůči podnikům pomocných služeb přidělily hodnoty rizikově vážených expozic v souladu se zacházením, které se používá pro ostatní jiná než dluhová aktiva.

1.3.1. Zjednodušená metoda rizikové váhy

17. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle následujícího vzorce:

Riziková váha (RW) = 190 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích.

Riziková váha (RW) = 290 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze.

Riziková váha (RW) = 370 % v případě veškerých ostatních akciových expozic.

Hodnota rizikově vážené expozice = $RW * \text{hodnota expozice}$

18. Krátké hotovostní pozice a derivátové nástroje držené v bankovním portfoliu smějí kompenzovat dlouhé pozice ve stejných akciích za předpokladu, že tyto nástroje byly výslovně určeny k zajištění konkrétních akciových expozic a toto zajištění budou poskytovat ještě nejméně rok. S ostatními krátkými pozicemi se zachází jako s dlouhými pozicemi, přičemž absolutní hodnotě každé pozice se přidělí příslušná riziková váha. V případě nesouladu splatností se použije stejná metoda jako u expozic vůči podnikům.
19. Úvěrové instituce mohou v případě akciové expozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s metodami uvedenými v člácích 90 až 93.

1.3.2. Metoda PD/LGD

20. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle vzorců v odstavci 3. Pokud nemají úvěrové instituce dostatek informací, aby mohly použít definici selhání stanovenou v části 4 odst. 44 až 48, použije se na rizikové váhy faktor navýšení 1,5.
21. Na úrovni jednotlivých expozic nesmí součet výše očekávané ztráty vynásobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice přesáhnout hodnotu expozice vynásobenou 12,5.
22. Úvěrové instituce mohou v případě akciové expozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s metodami uvedenými v člácích 90 až 93. Pro expozici vůči poskytovateli zajištění přitom platí LGD ve výši 90 %. Pro akciové

expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze použít LGD ve výši 65 %. Pro tyto účely je splatnost (M) 5 let.

1.3.3. Metoda interních modelů

23. Hodnota rizikově vážených expozic je potenciální ztráta z akciových expozic úvěrové instituce odvozená za použití interních modelů rizikového potenciálu (value-at-risk) s tím, že je použit jednostranný konfidenční interval s hladinou spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající úrokovou sazbou, přičemž výpočet je prováděn za delší období a percentil je vynásoben číslem 12,5. Na úrovni jednotlivých expozic nesmí být hodnota rizikově vážených expozic nižší než součet minimálních hodnot rizikově vážených expozic požadovaných v rámci metody PD/LGD a odpovídajících očekávaných ztrát vynásobený 12,5.

24. Úvěrové instituce mohou v případě akciové pozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou.

1.4. Hodnota rizikově vážených expozic u ostatních jiných než dluhových aktiv

25. Hodnota rizikově vážených expozic se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = 100 \% * \text{hodnota expozice}$$

2. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V PŘÍPADĚ RIZIKA ROZMĚLNĚNÍ U NAKOUPENÝCH POHLEDÁVEK

26. Rizikové váhy v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům a u retailových pohledávek:

Rizikové váhy se vypočítají podle vzorce v odstavci 3. Vstupní parametry PD a LGD se určí tak, jak je stanoveno v části 2, hodnota expozice se určí tak, jak je stanoveno v části 3, a splatnost (M) bude 1 rok. Pokud mohou úvěrové instituce příslušným orgánům prokázat, že riziko rozmělnění je nepodstatné, není třeba toto riziko brát v úvahu.

3. VÝPOČET VÝŠE OČEKÁVANÝCH ZTRÁT

27. Není-li uvedeno jinak, určí se vstupní parametry PD a LGD tak, jak je stanoveno v části 2, a hodnota expozice se určí tak, jak je stanoveno v části 3.

28. Výše očekávaných ztrát u expozic vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám a u retailových expozic se vypočítá podle následujících vzorců:

$$\text{Očekávaná ztráta (Expected loss, EL)} = \text{PD} \times \text{LGD}$$

$$\text{Výše očekávané ztráty} = \text{EL} \times \text{hodnota expozice}$$

S prémii u nakoupených pohledávek se zachází jako s EL.

29. Hodnoty EL u specializovaných úvěrových expozic, u nichž úvěrové instituce používají metody přidělování rizikových vah stanovené v odstavci 5, se přidělí podle tabulky č. 2.

Tabulka č. 2

Zbytková splatnost	kategorie 1	kategorie 2	kategorie 3	kategorie 4	kategorie 5
Méně než 2,5 roku	0 %	5 %	35 %	100 %	625 %
2,5 roku a více EL	5 %	10 %	35 %	100 %	625 %

Pokud příslušné orgány povolily úvěrové instituci, aby expozicím v kategorii 1 přidělovala preferenční rizikové váhy 50 % a expozicím v kategorii 2 preferenční rizikové váhy 70 %, pak bude u expozic v kategorii 1 hodnota EL 0 % a u expozic v kategorii 2 to bude 5 %.

30. Výše očekávaných ztrát u akciových expozic, u nichž se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za použití metod stanovených v odstavcích 17 až 19, se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$\text{Výše očekávané ztráty} = \text{EL} \times \text{hodnota expozice}$$

Hodnoty EL budou následující:

Očekávaná ztráta (Expected loss, EL) = 10 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích

Očekávaná ztráta (EL) = 10 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze

Očekávaná ztráta (EL) = 30 % v případě všech ostatních akciových expozic.

31. Výše očekávaných ztrát u akciových expozic, u nichž se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za použití metod stanovených v odstavcích 20 až 22, se vypočítá podle následujících vzorců:

$$\text{Očekávaná ztráta (EL)} = \text{PD} \times \text{LGD}$$

$$\text{Výše očekávané ztráty} = \text{EL} \times \text{hodnota expozice}$$

32. Výše očekávaných ztrát u akciových expozic, u nichž se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za použití metod stanovených v odstavcích 23 až 24, bude 0 %.

33. Výše očekávaných ztrát v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$\text{Očekávaná ztráta (EL)} = \text{PD} \times \text{LGD}$$

Výše očekávané ztráty = $EL \times \text{hodnota expozice}$

4. ZACHÁZENÍ S VÝŠÍ OČEKÁVANÝCH ZTRÁT

34. Výše očekávaných ztrát vypočítaná v souladu s odstavci 28, 29 a 33 se odečte od součtu úprav ocenění a rezerv k těmto expozicím. S diskonty na nakoupené pohledávky podle odstavce 1 v části 3 se zachází stejně jako s úpravami ocenění, prémie u nakoupených pohledávek podle odstavce 1 v části 3 se přidají k výši očekávaných ztrát. Do tohoto výpočtu se nezahrnuje výše očekávaných ztrát u sekuritizovaných expozic a úpravy ocenění a rezervy k těmto expozicím.

Část 2 - PD, LGD a splatnost

1. Vstupní parametry pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle části 1 – pravděpodobnost selhání (probability of default – PD), ztráta při selhání (loss given default – LGD) a splatnost (maturity value – M) – odhadne úvěrová instituce v souladu s částí 4 a s přihlédnutím k následujícím ustanovením.

1. EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM, INSTITUCÍM, CENTRÁLNÍM VLÁDÁM A CENTRÁLNÍM BANKÁM

1.1. PD

2. Pravděpodobnost selhání (PD) u expozice vůči podniku nebo instituci činí nejméně 0,03 %.
3. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům, u nichž úvěrová instituce nemůže prokázat, že její odhady PD splňují minimální požadavky stanovené v části 4, se PD těchto expozic určí pomocí následujících metod: v případě nakoupených přednostních pohledávek vůči podnikům odpovídá PD odhadu EL vypracovanému úvěrovou institucí děleno LGD těchto pohledávek. V případě nakoupených podřízených pohledávek vůči podnikům odpovídá PD odhadu EL vypracovanému úvěrovou institucí. Pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům a je schopna své odhady EL u nakoupených pohledávek vůči podnikům spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD.
4. PD dlužníků v selhání je 100 %.
5. Při výpočtu PD mohou úvěrové instituce zohlednit zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s ustanoveními článků 90 až 93.
6. Úvěrové instituce používající vlastní odhady LGD mohou zohlednit zajištění úvěrového rizika třetí stranou upravením hodnot PD, s výhradou ustanovení odstavce 11.
7. V případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům se PD rovná odhadu EL pro riziko rozmělnění. Pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům a je schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD.

1.2. LGD

8. Úvěrové instituce použijí následující hodnoty LGD:
 - a) přednostní expozice bez uznatelného kolaterálu: 45 %;
 - b) podřízené expozice bez uznatelného kolaterálu: 75 %;

- c) při výpočtu LGD mohou úvěrové instituce zohlednit majetkové zajištění úvěrového rizika a zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s ustanoveními článků 90 až 93;
 - d) krytým dluhopisům ve smyslu přílohy VI části 1 odst. 65 až 67 lze přidělit hodnotu LGD ve výši 12,5 %;
 - e) v případě přednostních nakoupených pohledávek vůči podnikům, pokud úvěrová instituce nemůže prokázat, že její odhady PD splňují minimální požadavky stanovené v části 4 – 45 %;
 - f) v případě podřízených nakoupených pohledávek vůči podnikům, pokud úvěrová instituce nemůže prokázat, že její odhady PD splňují minimální požadavky stanovené v části 4 – 100 %;
 - g) v případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek vůči podnikům – 75 %.
9. Pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům a je schopna své odhady EL u nakoupených pohledávek vůči podnikům spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí odchýlně od odstavce 8 v případě rizika rozmělnění a rizika selhání použít svůj odhad LGD pro nakoupené pohledávky vůči podnikům.
10. Odchylně od odstavce 8, pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám, může úvěrová instituce zohlednit zajištění úvěrového rizika třetí stranou upravením odhadů PD nebo LGD za předpokladu, že jsou splněny minimální požadavky stanovené v části 4 a příslušné orgány to schválí. Úvěrová instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.

1.3. Splatnost

11. S výhradou odstavce 12 přidělí úvěrové instituce expozicím vzniklým v důsledku repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit splatnost (M) 0,5 roku a veškerým ostatním expozicím splatnost (M) 2,5 roku. Příslušné orgány mohou požadovat, aby všechny úvěrové instituce, nad kterými vykonávají dohled, používaly pro každou expozici splatnost (M) tak, jak je stanoveno v odstavci 12.
12. Úvěrové instituce, jimž je povoleno používat pro expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám vlastní LGD nebo vlastní konverzní faktory, vypočítají M pro každou z těchto expozic v souladu s písmeny a) až e) a s přihlédnutím k odstavcům 13 až 15. V žádném případě nemůže být M delší než 5 let.
- a) V případě nástroje se stanoveným plánem peněžních toků se M vypočítá podle následujícího vzorce:

$$M = \text{MAX}\{1; \text{MIN}\{\sum_t t * CF_t / \sum_t CF_t ; 5\}\}$$

kde CF_t (cash flow) označuje peněžní toky (jistina, úroky a poplatky), které musí dlužník podle smlouvy zaplatit v období t ;

- b) v případě derivátů, jež jsou předmětem rámcové dohody o započtení, je M vážená průměrná zbytková splatnost expozice, přičemž M nesmí být kratší než 1 rok. Při vážení splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé expozice;
- c) v případě expozic vzniklých v důsledku repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, jež jsou předmětem rámcové dohody o započtení, je M vážená průměrná zbytková splatnost těchto transakcí, přičemž M nesmí být kratší než 5 dní. Při vážení splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé transakce;
- d) pokud je úvěrové instituci povoleno používat vlastní odhady PD pro nakoupené pohledávky vůči podnikům, rovná se M v případě čerpaných částek vážené průměrné splatnosti těchto nakoupených pohledávek, přičemž M nesmí být kratší než 1 rok. Stejná hodnota M se použije i pro nevyčerpanou část poskytnutého příslibu odkoupit pohledávky za předpokladu, že tento příslib obsahuje účinné omezovací doložky, doložky o předčasném splacení nebo jiné prvky, které nakupující úvěrovou instituci chrání před výrazným zhoršením kvality budoucích pohledávek, které musí v průběhu platnosti příslibu nakoupit. Pokud takové účinné ochranné prvky neexistují, vypočítá se M u nevyčerpaných částek jako součet potenciální pohledávky s nejdelší splatností v rámci kupní smlouvy a zbytkové splatnosti nákupní facility, přičemž M nesmí být kratší než 1 rok;
- e) v případě jiných nástrojů než těch uvedených v tomto odstavci nebo v případě, že úvěrová instituce nemůže vypočítat M v souladu s pokyny v písmeně a), pak M je maximální zbytková doba (v letech), kterou má dlužník k dispozici pro splnění svých smluvních povinností, přičemž M nesmí být kratší než 1 rok.

13. Odchylně od odst. 12 písm. a), b), d) a e) v případě krátkodobých expozic určených příslušnými orgány, které mají zbytkovou splatnost méně než jeden rok a nejsou součástí probíhajícího financování dlužníka ze strany úvěrové instituce, je M nejmeně jeden den.

14. V případě expozic vůči podnikům v rámci Společenství s celkovým obratem a celkovými aktivy nižšími než 500 miliónů EUR mohou příslušné orgány povolit použití M tak, jak je stanoveno v odstavci 11.

15. V případě nesouladu splatností se postupuje tak, jak je uvedeno v člancích 90 až 93.

2. RETAILOVÉ EXPOZICE

2.1. PD

16. U retailové expozice musí být PD přinejmenším 0,03 %.

17. PD dlužníků v selhání nebo, v případě použití metody založené na závazcích dlužníků, PD expozic v selhání bude 100 %.

18. V případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek se PD rovná odhadu EL pro riziko rozmělnění. Pokud je úvěrová instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD.
19. Zajištění úvěrového rizika třetí stranou lze vzít v úvahu prostřednictvím úpravy hodnot PD, s přihlédnutím k odstavci 21.

2.2. LGD

20. Úvěrové instituce poskytnou vlastní odhady LGD s přihlédnutím k minimálním požadavkům uvedeným v části 4 a se souhlasem příslušných orgánů. V případě rizika rozmělnění u nakoupených pohledávek se použije hodnota LGD ve výši 75 %. Pokud je úvěrová instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u nakoupených pohledávek spolehlivě rozepsat na PD a LGD, pak smí použít svůj odhad PD.
21. Zajištění úvěrového rizika třetí stranou lze zohlednit upravením odhadů PD nebo LGD s přihlédnutím k minimálním požadavkům uvedeným v části 4 odst. 95 až 103 a se souhlasem příslušných orgánů, a to pro jednotlivou expozici nebo seskupení expozic. Úvěrová instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.

3. AKCIOVÉ EXPOZICE PODLÉHAJÍCÍ METODĚ PD/LGD

3.1. PD

22. Hodnoty PD se určí pomocí metod používaných pro expozice vůči podnikům.

Platí následující minimální hodnoty PD:

- a) 0,09 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze, pokud je tato investice součástí dlouhodobého vztahu se zákazníkem;
- b) 0,09 % v případě akciových expozic neobchodovaných na burze, u nichž je návratnost investice založena na pravidelných periodických peněžních tocích, a ne na kapitálových ziscích;
- c) 0,40 % v případě akciových expozic obchodovaných na burze, včetně dalších krátkých pozic uvedených v části 1 odst. 17;
- d) 1,25 % v případě všech ostatních akciových expozic, včetně dalších krátkých pozic uvedených v části 1 odst. 17.

3.2. LGD

23. Akciovým expozicím neobchodovaným na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze přidělit LGD ve výši 65 %.
24. Všem ostatním expozicím se přidělí LGD ve výši 90 %.

3.3. Splatnost

25. Všem expozicím se přidělí M v délce 5 let.

Část 3 - Hodnota expozice

1. EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM, INSTITUCÍM, CENTRÁLNÍM VLÁDÁM A CENTRÁLNÍM BANKÁM A RETAILOVÉ EXPOZICE

1. Pokud není uvedeno jinak, měří se hodnota expozice u rozvahových expozic bez zohlednění úpravy ocenění. Toto pravidlo platí i v případě aktiv koupených za cenu, která se liší od dlužné částky. V případě nakoupených aktiv je rozdíl mezi dlužnou částkou a čistou hodnotou uvedenou v rozvaze úvěrových institucí označen jako diskont, pokud je dlužná částka vyšší, nebo jako prémie, pokud je dlužná částka nižší.
2. Pokud úvěrové instituce používají v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů rámcové dohody o započtení, vypočítá se hodnota expozice podle článků 90 až 93.
3. V případě rozvahového započtení úvěrů a vkladů použijí úvěrové instituce pro výpočet hodnoty expozice metody uvedené v článcích 90 až 93.
4. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným peněžním tokům, které produkují.
5. U veškerých položek uvedených v příloze IV se hodnota expozice určí za pomoci jedné ze dvou metod uvedených v příloze III.
6. Hodnota expozice pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice u nakoupených pohledávek odpovídá nesplacené částce mínus kapitálové požadavky pro riziko rozmělnění před snižováním úvěrového rizika.
7. Odchylně od odstavce 5 se na kontrakty obchodované na uznávaných burzách a měnové kontrakty (kromě kontraktů týkajících se zlata) s původní dobou splatnosti nejvýše 14 kalendářních dnů nepoužijí metody stanovené v příloze III a přidělí se jim hodnota expozice nula.
8. Odchylně od odstavce 5 mohou příslušné orgány udělovat výjimky z použití metod uvedených v příloze III a přidělit hodnotu expozice nula mimoburzovním (OTC) kontraktům zúčtovaným clearingovým střediskem, přičemž toto středisko jedná jako právní protistrana a všichni účastníci plně a každodenně zajišťují kolaterálem expozici, kterou clearingovému středisku předkládají, takže poskytují zajištění pokrývající jak současnou reálnou hodnotu, tak i případnou budoucí expozici.

Složený kolaterál musí splňovat jednu z následujících podmínek:

- a) může mu být přidělena riziková váha 0 %;
- b) tvoří jej hotovostní vklady složené u úvěrové instituce poskytující úvěr;
- c) tvoří jej vkladní listy nebo podobné nástroje vydané danou úvěrovou institucí nebo u ní uložené.

Příslušný orgán se musí ujistit, že je vyloučeno riziko, že by se expozice clearingového střediska nahromadily a přesáhly tržní hodnotu složeného kolaterálu.

9. Hodnota expozice v případě získaných, ale nečerpaných příslibů revolvingových nakoupených pohledávek vůči podnikům se vypočítá tak, že se příslibená, ale nevyčerpaná částka vynásobí 75 %.
10. Pokud expozici tvoří cenné papíry prodané, složené či zapůjčené v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, odpovídá hodnota expozice hodnotě daných cenných papírů nebo komodit určené podle článku 74. Pokud se použije komplexní metoda finančního kolaterálu uvedená v příloze VIII části 3, navýší se hodnota expozice o koeficient volatility příslušný pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v dané příloze.
11. Hodnota expozice u následujících položek se vypočítá tak, že se příslibená, ale nevyčerpaná částka vynásobí konverzním faktorem.

Úvěrové instituce použijí následující konverzní faktory:

- a) na úvěrové linky, které jsou nezávazné, které může instituce bezpodmínečně zrušit, nebo které umožňují kdykoli a bez předchozího oznámení automatické zrušení ze strany instituce, se uplatní konverzní faktor 0 %. Aby mohly úvěrové instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy vnitřní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěruschopnosti dlužníka. Nečerpané retailové úvěrové linky lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují úvěrové instituci, aby je zrušila do té míry, jak to povolují zákony na ochranu spotřebitele a související legislativa;
 - b) na krátkodobé akreditivy vzniklé v důsledku pohybu zboží se uplatní konverzní faktor 20 % jak u vydávající instituce, tak u potvrzující instituce;
 - c) na ostatní úvěrové linky, podrozvahové expozice emitovaných finančních nástrojů (note issuance facilities) a revolvingové úvěrové facility (revolving underwriting facilities) se uplatní konverzní faktor 75 %;
 - d) úvěrové instituce, které splňují minimální požadavky pro používání vlastních odhadů konverzních faktorů uvedené v části 4, mohou používat vlastní odhady konverzních faktorů pro různé typy produktů, pokud to schválí příslušné orgány.
12. Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými přísliby.
 13. V případě jiných podrozvahových položek, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 až 11, se hodnota expozice určí podle přílohy II.

2. AKCIOVÉ EXPOZICE

14. Hodnota expozice odpovídá hodnotě uvedené ve finančních výkazech. Přijatelná jsou následující opatření:

- a) v případě investic oceněných reálnou hodnotou, u nichž jsou změny hodnoty přímo zachyceny přes výkaz zisků a ztrát ve vlastním kapitálu, odpovídá hodnota expozice reálné hodnotě uvedené v rozvaze;
- b) v případě investic oceněných reálnou hodnotou, u nichž nejsou změny hodnoty přímo zachyceny v zisku nebo ztrátě, ale ve zvláštní složce vlastního kapitálu, která je daňově upravená, odpovídá hodnota expozice reálné hodnotě uvedené v rozvaze;
- c) v případě investic oceněných pořizovací cenou, či nižší z pořizovací ceny nebo tržní hodnoty, odpovídá hodnota expozice pořizovací ceně nebo tržní hodnotě uvedené v rozvaze.

3. OSTATNÍ JINÁ NEŽ DLUHOVÁ AKTIVA

- 15. Hodnota expozice u ostatních jiných než dluhových aktiv odpovídá hodnotě uvedené ve finančních výkazech.

Část 4 - Minimální požadavky pro IRB přístup

1. RATINGOVÉ SYSTÉMY

1. „Ratingový systém“ zahrnuje veškeré metody, postupy, kontroly, sběr dat a informační systémy, které podporují hodnocení úvěrového rizika, zařazování expozic do ratingových stupňů nebo seskupení a kvantifikaci odhadů ohledně ztrát a selhání u konkrétních typů expozic.
2. Používá-li úvěrová instituce několik ratingových systémů, musí být rozhodnutí o volbě ratingového systému pro daného dlužníka či transakci zdokumentována a musí být zvolen takový ratingový systém, který přiměřeně odráží úroveň rizika.
3. Kritéria a postupy pro volbu ratingového systému musí být pravidelně přehodnocovány, přičemž se posuzuje, zda zůstávají vhodné pro aktuální portfolio a vnější podmínky.

1.1. Struktura ratingových systémů

4. Pokud úvěrová instituce používá přímé odhady rizikových parametrů, lze na ně pohlížet jako na výstupy stupňů na spojitě ratingové stupnici.

1.1.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

5. Ratingový systém musí brát v úvahu rizikové charakteristiky dlužníka a transakce.
6. Ratingový systém musí mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání ze strany dlužníků. Ratingová stupnice dlužníků musí mít minimálně 7 stupňů pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání.
7. „Ratingový stupeň dlužníka“ znamená rizikovou kategorii na ratingové stupnici dlužníků v rámci ratingového systému, do níž jsou dlužníci zařazováni na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž jsou pak odvozovány odhady PD. Úvěrová instituce musí mít zdokumentován vztah mezi ratingovými stupni dlužníků jak ve smyslu úrovně rizika selhání, které jednotlivé stupně předpokládají, tak kritérií užívaných k rozlišení jednotlivých úrovní tohoto rizika.
8. Úvěrové instituce s portfolii koncentrovanými v určitém tržním segmentu a v určitém rozpětí rizika selhání musí mít v tomto rozpětí dostatek ratingových stupňů, aby se zamezilo nadměrné koncentraci dlužníků v jednom stupni. Výrazné koncentrace v rámci jednoho stupně musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň pokrývá přiměřeně úzké pásmo PD a riziko selhání představované všemi dlužníky v daném stupni spadá do tohoto pásma.
9. Aby mohla úvěrová instituce získat od příslušných orgánů oprávnění používat pro výpočet kapitálových požadavků vlastní odhady LGD, musí ratingový systém zahrnovat jasně odlišenou ratingovou stupnici transakcí, která odráží výlučně charakteristiky transakcí související s LGD.

10. Aby mohla úvěrová instituce získat od příslušných orgánů oprávnění používat pro výpočet kapitálových požadavků vlastní odhady konverzních faktorů, musí ratingový systém zahrnovat jasně odlišenou ratingovou stupnici transakcí, která odráží výlučně charakteristiky transakcí související s konverzními faktory.
11. „Stupeň transakce“ znamená rizikovou kategorii na ratingové stupnici transakcí v rámci ratingového systému, do níž jsou expozice zařazovány na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž jsou pak odvozovány vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů. Definice stupně musí obsahovat jak popis zařazování expozic do stupňů, tak kritérií užívaných k rozlišení úrovně rizika mezi jednotlivými stupni.
12. Výrazné koncentrace v rámci jednoho stupně transakce musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň transakce pokrývá přiměřeně úzké pásmo LGD nebo konverzních faktorů a riziko představované všemi expozicemi v daném stupni spadá do tohoto pásma.
13. Úvěrové instituce užívající k určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice metody vymezené v části 1 odst. 5 jsou osvobozeny od povinnosti mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání ze strany dlužníků pro tyto expozice. Odchylně od odstavce 6 musí mít tyto instituce pro výše zmíněné expozice alespoň 4 stupně pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a alespoň jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání.

1.1.2. Retailové expozice

14. Ratingové systémy musí odrážet riziko dlužníka i riziko transakce a musí zachycovat všechny relevantní charakteristiky dlužníka a transakce.
15. Úroveň diferenciací rizik musí zajišťovat, že počet expozic v daném stupni nebo seskupení umožňuje dostatečně věrohodnou kvantifikaci a validaci ztrátových charakteristik na úrovni stupně nebo seskupení. Rozdělení expozic a dlužníků napříč stupni nebo seskupeními musí zamezovat nadměrným koncentracím.
16. Úvěrové instituce musí prokázat, že proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení zajišťuje dostatečnou diferenciaci rizika, sdružení dostatečně homogenních expozic a umožňuje přesné a konzistentní odhadování ztrátových charakteristik v rámci stupně či seskupení. U nakoupených pohledávek musí seskupení odrážet upisovací praktiky prodejce a různorodost jeho klientů.
17. Při zařazování expozic do stupně nebo seskupení musí brát úvěrové instituce v úvahu následující rizikové faktory:

Rizikové charakteristiky dlužníka

- a) Rizikové charakteristiky transakce, včetně typu produktu či kolaterálu, případně obojího. Úvěrové instituce musí použít zvláštní způsob zacházení v případech, kdy je pro několik expozic použit stejný kolaterál;
- b) nesplácení, pokud úvěrová instituce neprokáže svému příslušnému orgánu, že nesplácení je faktorem ovlivňujícím dané riziko expozice jen nevýznamně;

c) zařazení do jednotlivých stupňů nebo seskupení.

18. Úvěrová instituce musí mít specifické definice, postupy a kritéria pro zařazování expozic do stupňů a seskupení v rámci ratingového systému.

a) Definice a kritéria týkající se stupňů a seskupení musí být dostatečně podrobné, aby umožnily osobám odpovědným za rating konzistentně zařazovat dlužníky či transakce představující obdobné riziko do stejného ratingového stupně nebo seskupení. Tato konzistentnost se musí týkat všech obchodních linií, útvarů a zeměpisných oblastí;

b) dokumentace ratingového procesu musí umožnit třetím stranám pochopit způsob zařazování expozic do stupňů a seskupení, reprodukovat proces zařazování do stupňů či seskupení a hodnotit oprávněnost zařazení do stupně či seskupení;

c) daná kritéria musí být také konzistentní s interními zásadami úvěrové politiky úvěrové instituce a s jejími postupy při nakládání s problémovými dlužníky a transakcemi.

19. Úvěrová instituce musí při zařazování dlužníků a transakcí do ratingových stupňů nebo seskupení brát v úvahu veškeré relevantní informace. Tyto informace musí být aktuální a musí úvěrové instituci umožnit předpovídat budoucí vývoj expozice. Čím méně má úvěrová instituce informací, tím konzervativnější musí být proces zařazování dlužníků a transakcí do stupňů nebo seskupení. Používá-li úvěrová instituce externí rating jako primární faktor určující přiřazení interního ratingového stupně, musí se ujistit, že bere v úvahu i ostatní relevantní informace.

1.2. Zařazování expozic

1.2.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

20. V rámci procesu schvalování úvěrů musí být každý dlužník zařazen do ratingového stupně dlužníka.

21. V případě úvěrových institucí, které jsou oprávněny používat vlastní odhady LGD či konverzních faktorů, musí být v rámci procesu schvalování úvěrů každá expozice rovněž zařazena do ratingového stupně transakce.

22. Úvěrové instituce užívající k určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice metody vymezené v části 1 odst. 5 musí jednotlivé expozice zařazovat do stupňů v souladu s odstavcem 13.

23. Každý samostatný právní subjekt, vůči němuž má úvěrová instituce expozici, musí být hodnocen samostatně. Úvěrová instituce musí svému příslušnému orgánu prokázat, že její postupy pro nakládání s jednotlivými klienty-dlužníky a skupinami spojených klientů jsou přijatelné.

24. Různé expozice vůči stejnému dlužníkovi musí být zařazovány do stejného ratingového stupně dlužníka bez ohledu na jakékoliv rozdíly v povaze jednotlivých transakcí. Mezi výjimky, kdy je různým expozicím vůči stejnému dlužníkovi povoleno přidělovat různé stupně ratingu, patří:

- a) riziko země v závislosti na tom, zda jsou expozice denominovány v domácí nebo cizí měně;
- b) případ, kdy je ratingový stupeň dlužníka upraven s přihlédnutím k zárukám přidruženým k expozici.

1.2.2. Retailové expozice

25. V rámci procesu schvalování úvěrů musí být každá expozice zařazena do ratingového stupně nebo seskupení.

1.2.3. Odchylky od ratingového systému

26. V případě zařazování do stupňů a seskupení musí úvěrové instituce dokumentovat situace, ve kterých může lidský úsudek převážet nad vstupními parametry nebo výsledky procesu zařazování, a zaměstnance, kteří jsou odpovědní za schvalování takovýchto odchýlení. Úvěrové instituce musí dokumentovat tyto případy odchýlení od systému a odpovědné zaměstnance. Úvěrové instituce musí analyzovat vývoj expozic, u nichž při zařazování do stupňů došlo k odchýlení od systému. Tato analýza musí rovněž obsahovat hodnocení vývoje expozic, u kterých byl rating pozměněn určitou osobou, jež v tomto ohledu přebírá odpovědnost za všechny příslušné zaměstnance.

1.3. Integrita procesu zařazování do ratingových stupňů

1.3.1. Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

27. Zařazování do ratingových stupňů a jeho pravidelný přezkum musí být prováděn nebo schvalován nezávislou stranou, která nemá přímý prospěch z rozhodování o poskytování úvěrů.
28. Úvěrové instituce musí zařazování do ratingových stupňů aktualizovat minimálně jednou ročně. Problémové expozice a vysoce rizikovní dlužníci musí být podrobeni častějšímu přezkumu. Pokud úvěrové instituce získají důležité informace o dlužníkovi či expozici, musí stanovit nový rating.
29. Úvěrová instituce musí mít účinný postup získávání a aktualizace příslušných informací o charakteristikách dlužníka, které ovlivňují PD, a o charakteristikách transakce, které ovlivňují LGD a konverzní faktory.

1.3.2. Retailové expozice

30. Úvěrová instituce musí alespoň jednou ročně aktualizovat zařazení dlužníka a transakce nebo přehodnotit ztrátové charakteristiky a stav nesplacení každého rozlišovaného rizikového seskupení. Úvěrová instituce musí rovněž alespoň jednou ročně na reprezentativním vzorku přehodnotit stav jednotlivých expozic v rámci každého seskupení, aby se ujistila, že jsou expozice i nadále zařazovány do správného seskupení.

1.4. Použití modelů

31. Užívá-li úvěrová instituce statistické modely a jiné technické metody k zařazování expozic do ratingových stupňů či seskupení dlužníků nebo transakcí, potom:

- a) úvěrová instituce musí svému příslušnému orgánu doložit, že daný model má dobrou predikční sílu a že jeho použitím nedochází ke zkreslení regulačních kapitálových požadavků. Proměnné na vstupu modelu musí tvořit odpovídající a efektivní základ pro výsledné predikce. Model nesmí vykazovat výrazné odchylky;
- b) úvěrová instituce musí mít k dispozici postup prověřování dat vstupujících do daného modelu, který zahrnuje hodnocení přesnosti, úplnosti a vhodnosti dat;
- c) úvěrová instituce musí prokázat, že data použitá ke konstrukci daného modelu jsou reprezentativní pro soubor aktuálních dlužníků či expozic úvěrové instituce;
- d) úvěrová instituce musí mít pravidelný cyklus validace modelu, který se skládá ze sledování výkonu a stability modelu, přezkum specifikace modelu a testování výstupů modelu proti skutečnosti;
- e) úvěrová instituce musí statistický model doplnit o faktor lidského úsudku a dohledu, aby bylo možno přezkoumávat zařazení do ratingových stupňů provedená na základě modelu a zajistit řádné užívání modelů. Proces přezkoumávání se musí zaměřit na nalezení a omezení chyb spojených se slabinami modelu. Lidský úsudek musí brát v úvahu všechny relevantní informace, které nebere v úvahu model. Úvěrová instituce musí zdokumentovat, jakým způsobem je lidské rozhodování kombinováno s výsledky modelu.

1.5. Dokumentace ratingových systémů

- 32. Úvěrové instituce musí mít zdokumentovanou koncepci a provozní detaily svých ratingových systémů. Tato dokumentace musí dokazovat dodržování minimálních požadavků uvedených v této části a zabývat se oblastmi jako diferenciací portfolií, ratingová kritéria, povinnosti stran hodnotících dlužníky a expozice, četnost revizí ratingu a dohled nad ratingovým procesem ze strany vedení.
- 33. Úvěrová instituce musí zdokumentovat důvody výběru svých ratingových kritérií a analýzu podporující tento výběr. Úvěrová instituce musí zdokumentovat veškeré významné změny ve svém ratingovém procesu a tato dokumentace musí umožňovat určení změn, které byly v ratingovém procesu provedeny po posledním přezkumu ze strany příslušných orgánů. Rovněž musí být zdokumentována organizace stanovení ratingu, zejména proces stanovení ratingu a struktura vnitřní kontroly.
- 34. Úvěrové instituce musí zdokumentovat konkrétní definice selhání a ztráty používané interně a prokázat jejich konzistentnost s definicemi uvedenými v této směrnici.
- 35. Používá-li úvěrová instituce v ratingovém procesu statistické modely, musí dokumentovat jejich metodiku. Taková dokumentace musí:
 - a) poskytnout podrobný popis teorie, předpokladů, či případně matematického a empirického základu pro zařazování odhadů ke stupňům, jednotlivým dlužníkům, expozicím nebo seskupením, a také popis zdrojů dat užívaných k odhadování modelu;

- b) zavést přísný statistický proces pro validaci modelu (včetně testování výkonnosti modelu na vzorku dat z jiného časového období a na jiném vzorku dat, než je vzorek použitý ke specifikaci modelu);
- c) poukázat na jakékoliv okolnosti, za kterých model nepracuje efektivně.

36. Použití modelu získaného od třetí strany, která na svou technologii nárokuje ochranu duševního vlastnictví, není důvodem pro vynětí z povinnosti dokumentace modelu nebo jakýchkoliv dalších požadavků spojených s ratingovými systémy. Povinnost vyhovět požadavkům příslušných orgánů spočívá na dané úvěrové instituci.

1.6. Správa dat

37. Úvěrové instituce musí shromažďovat a ukládat data týkající se jejich interních ratingů v souladu s požadavky uvedenými v článcích 145 až 149.

1.6.1. *Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám*

38. Úvěrové instituce musí shromažďovat a ukládat:

- a) úplnou historii všech ratingů přidělených dlužníkům a uznaným ručitelům;
- b) data, kdy byly ratingy přiděleny;
- c) základní údaje a metodiku použitou k odvození ratingů;
- d) totožnost osoby odpovědné za přidělování ratingů;
- e) totožnost dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;
- f) datum a okolnosti těchto selhání;
- g) data týkající se PD a skutečných podílů selhání spojených s ratingovými stupni a přechody mezi ratingy;
- h) úvěrové instituce, které nepoužívají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí shromažďovat a ukládat záznamy o srovnání skutečných hodnot LGD s hodnotami uvedenými v části 2 odst. 8 a skutečné konverzní faktory s hodnotami uvedenými v části 3 odst. 11.

39. Úvěrové instituce, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí shromažďovat a ukládat:

- a) úplnou historii všech dat týkajících se ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými ratingovými stupnicemi;
- b) data, kdy byly přiděleny ratingy a provedeny odhady;
- c) základní údaje a metodiku použitou k odvození ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů;
- d) totožnost osoby, která stanovila rating transakce, a osoby, která provedla odhady LGD a konverzních faktorů;

- e) data týkající se odhadnutých a skutečných hodnot LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými expozicemi, u nichž došlo k selhání;
- f) data týkající se hodnot LGD u dané expozice před a po vyhodnocení vlivu záruky či úvěrového derivátu pro ty úvěrové instituce, u nichž se ve výpočtu LGD projevují účinky snižování úvěrového rizika prostřednictvím záruk nebo úvěrových derivátů;
- g) data týkající se složek ztráty pro každou expozici, u níž došlo k selhání.

1.6.2. Retailové expozice

40. Úvěrové instituce musí shromažďovat a ukládat:

- a) data použitá při procesu zařazování expozic do ratingových stupňů či seskupení;
- b) data týkající se odhadů PD, LGD a konverzních faktorů spojených se stupni nebo seskupeními expozic;
- c) totožnost dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;
- d) v případě expozic, u nichž došlo k selhání, pak data týkající se stupňů nebo seskupení, do nichž byla daná expozice zařazena v roce předcházejícím selhání, a skutečné hodnoty LGD a konverzního faktoru;
- e) data týkající se ztrátovosti a marží v případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic.

1.7. Stresové testy používané při hodnocení kapitálové přiměřenosti

- 41. Úvěrová instituce musí mít k dispozici řádné postupy stresového testování, které používá při hodnocení své kapitálové přiměřenosti. Stresové testování musí zahrnovat identifikaci možných událostí nebo budoucích změn ekonomických podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit úvěrovou angažovanost dané úvěrové instituce, a dále hodnocení schopnosti dané úvěrové instituce těmto změnám čelit.
- 42. Úvěrová instituce musí pravidelně provádět stresové testy úvěrového rizika, aby mohla vyhodnotit vliv určitých specifických podmínek na celkové regulační kapitálové požadavky pro úvěrové riziko. Test, který bude používán, vybírá daná úvěrová instituce a musí být schválen příslušnými orgány dohledu. Test, který bude používán, musí být vypovídající a přiměřeně konzervativní a musí brát v úvahu vliv scénářů předpokládajících alespoň mírnou recesi. Úvěrová instituce musí v rámci stresového testování hodnotit také přechody mezi ratingy. Portfolia podrobená stresovým testům musí zahrnovat velkou většinu celkových expozic úvěrové instituce.

2. KVANTIFIKACE RIZIK

- 43. Při určování rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními musí úvěrové instituce dodržovat následující požadavky:

2.1. Definice selhání

44. V případě, že je splněna alespoň jedna z následujících podmínek, se bude mít za to, že u konkrétního dlužníka došlo k „selhání“:

- a) úvěrová instituce se domnívá, že dlužník pravděpodobně v plném rozsahu nesplatí své úvěrové závazky vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, aniž by se úvěrová instituce uchýlila ke krokům, jako je realizace zajištění (pokud existuje);
- b) některý významný úvěrový závazek dlužníka vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků je více než 90 dní po splatnosti.

Dny v prodlení se začínají počítat od okamžiku, kdy dlužník překročí doporučený limit, je mu doporučen limit nižší než aktuální čerpání či čerpal úvěr bez oprávnění.

Doporučeným limitem se rozumí limit, který byl oznámen dlužníkovi.

V případě retailových expozic a expozic vůči subjektům veřejného sektoru musí příslušné orgány stanovit počet dnů v prodlení, jak je uvedeno v odstavci 48.

V případě expozic vůči podnikům mohou příslušné orgány stanovit počet dnů v prodlení, jak je uvedeno v čl. 154 odst. 4.

V případě retailových expozic mohou úvěrové instituce použít tuto definici na úrovni transakce.

45. Za signály nepravděpodobného splacení musí úvěrové instituce považovat následující jevy:

- a) úvěrová instituce přestane úvěrový závazek úročit;
- b) úvěrová instituce provede úpravu ocenění v důsledku významného zhoršení úvěrové kvality zaznamenaného až po otevření expozice úvěrovou institucí;
- c) úvěrová instituce prodává daný úvěrový závazek s výraznou ekonomickou ztrátou související s kvalitou úvěru;
- d) úvěrová instituce souhlasí s nouzovou restrukturalizací úvěrového závazku, která pravděpodobně povede ke snížení finančního závazku způsobenému prominutím nebo odložením jistiny, úroků nebo (případně) poplatků. To v případě akciových expozic hodnocených metodou PD/LGD zahrnuje nouzovou restrukturalizaci samotných těchto akcií;
- e) úvěrová instituce podala návrh na konkurs dlužníka nebo podobný požadavek týkající se úvěrového závazku dlužníka vůči úvěrové instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků;
- f) dlužník požádal o vyhlášení konkursu nebo na něj byl uvalen konkurs či podobná ochrana, aby se tím vyhnul splacení úvěrového závazku vůči úvěrové

instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, anebo je zpozdil.

46. Úvěrové instituce užívající externí data, která nejsou konzistentní s definicí selhání, musí prokázat svým příslušným orgánům, že byly provedeny příslušné úpravy, aby byla dosažena obecná shoda s danou definicí selhání.
47. Pokud se úvěrová instituce domnívá, že na expozici, u níž dříve došlo k selhání, již neplatí definice selhání, může stanovit rating dlužníka nebo transakce způsobem, který by uplatňovala u expozice, u níž k selhání nikdy nedošlo. Pokud by bylo následně třeba uplatnit definici selhání, bude se mít za to, že došlo k dalšímu selhání.
48. Příslušné orgány jednotlivých členských států stanoví pro retailové expozice a expozice vůči subjektům veřejného sektoru přesný počet dnů v prodlení, který musí všechny úvěrové instituce sídlící v daném členském státě dodržovat podle definice selhání v odstavci 44 u expozic vůči protistranám sídlícím v daném členském státě. Konkrétní počet dní musí být v intervalu 90-180 dní a může se lišit pro různé typy produktů. V případě expozic vůči protistranám sídlícím na území jiných členských států stanoví příslušné orgány počet dnů v prodlení, který nesmí být vyšší než počet stanovený příslušným orgánem daného členského státu.

2.2. Obecné požadavky v oblasti odhadů

49. Vlastní odhady rizikových parametrů PD, LGD, konverzních faktorů a EL provedené úvěrovou institucí musí zahrnovat veškeré relevantní údaje, informace a metody. Odhady musí být odvozeny s využitím zkušeností z minulosti a empirických důkazů a nesmí být založeny pouze na expertním rozhodování. Odhady musí být přesvědčivé a intuitivní a musí být založeny na faktorech významně ovlivňujících příslušné rizikové parametry. Čím méně má úvěrová instituce k dispozici údajů, tím konzervativnější musí být ve svých odhadech.
50. Úvěrová instituce musí být schopná poskytnout rozbor historie ztrát týkající se četnosti selhání, LGD, konverzního faktoru nebo ztráty, u které jsou používány odhady EL, na faktory, které považuje za určující pro vývoj příslušných rizikových parametrů. Úvěrová instituce musí prokázat, že její odhady jsou výsledkem dlouhodobých zkušeností.
51. Je třeba vzít v úvahu jakékoliv změny v úvěrovacích postupech nebo v postupu zpětného vymáhání pohledávek za sledovaná období uvedená v odstavcích 66, 71, 81, 85, 92 a 94. Odhady úvěrové instituce musí odrážet vliv technického pokroku, nových údajů a dalších informací, jakmile jsou k dispozici. Úvěrové instituce musí své odhady revidovat, kdykoliv se objeví nové informace, vždy však alespoň jednou ročně.
52. Soubor expozic, na nichž jsou založena data používaná k odhadům, zásady úvěrové politiky používané v okamžiku vzniku dat a další relevantní charakteristiky musí být srovnatelné s charakteristikami expozic a norem úvěrové instituce. Úvěrová instituce musí rovněž prokázat, že ekonomické nebo tržní podmínky, na nichž jsou data založena, jsou relevantní vzhledem k aktuálním a předvídatelným podmínkám. Počet expozic ve vzorku a časový rozsah dat používaný ke kvantifikaci musí být dostatečný, aby mohla úvěrová instituce věřit, že její odhady jsou přesné a důkladné.

53. U nakoupených pohledávek musí odhady odrážet veškeré relevantní informace, které jsou nakupující úvěrové instituci k dispozici ohledně kvality podkladových pohledávek, včetně údajů o obdobných seskupeních poskytnutých prodejcem, nakupující úvěrovou institucí nebo externími zdroji. Nakupující úvěrová instituce musí ověřit veškeré údaje od prodejce, o které se opírá.
54. Úvěrová instituce musí při svých odhadech obezřetně počítat s určitou rezervou ohledně očekávaného rozsahu chyb v odhadech. Jsou-li metody a údaje méně uspokojivé a očekávaný rozsah chyb je větší, musí být i tato rezerva z důvodu obezřetnosti větší.
55. Používají-li úvěrové instituce rozdílné odhady pro výpočet rizikových vah a pro vnitřní účely, musí tuto skutečnost zdokumentovat a oprávněnost tohoto počínání prokázat příslušnému orgánu.
56. Prokáží-li úvěrové instituce svým příslušným orgánům, že data shromážděná před datem provádění této směrnice byla příslušným způsobem upravena a bylo tak dosaženo obecné shody s definicí selhání nebo ztráty, mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit určitou flexibilitu v používání požadovaných norem pro tato data.
57. Používá-li úvěrová instituce data sdílená v rámci seskupení mezi úvěrovými institucemi, musí prokázat, že:
- a) ratingové systémy a kritéria ostatních úvěrových institucí v daném seskupení jsou podobná jejím vlastním;
 - b) dané seskupení je reprezentativní pro portfolio, pro něž jsou sdílená data použita;
 - c) sdílená data jsou úvěrovou institucí používána konzistentně po delší dobu pro účely stálého odhadování.
58. Používá-li úvěrová instituce data, která jsou sdílena mezi úvěrovými institucemi, je i nadále odpovědná za integritu svých ratingových systémů. Úvěrová instituce musí příslušnému orgánu prokázat, že dostatečně rozumí svým ratingovým systémům, zejména že je schopna efektivně sledovat a kontrolovat ratingový proces.

2.2.1. *Specifické požadavky týkající se odhadování PD*

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

59. Úvěrové instituce musí odhadovat PD pro jednotlivé ratingové stupně dlužníků z dlouhodobých průměrných úrovní jednoročních podílů selhání.
60. V případě nakoupených pohledávek vůči podnikům mohou úvěrové instituce odhadnout EL pro jednotlivé ratingové stupně dlužníků z dlouhodobých průměrných úrovní jednoročních realizovaných podílů selhání.
61. Pokud úvěrová instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro nakoupené pohledávky vůči podnikům z odhadu EL a odpovídajícího odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkových ztrát musí splňovat obecné normy pro

odhad PD a LGD vymezené v této části a výsledek musí být konzistentní s konceptem LGD vymezeným v odstavci 73.

62. Metody odhadu PD musí úvěrové instituce používat pouze v kombinaci s podpůrnou analýzou. Úvěrové instituce si musí uvědomit důležitost expertního rozhodování při kombinování výsledků různých metod a při úpravách v důsledku omezenosti metod a informací.
63. Používá-li úvěrová instituce k odhadování PD vlastní historická data o selháních, musí ve své analýze prokázat, že tyto odhady odrážejí standardy pro upisování a veškeré rozdíly mezi ratingovým systémem, který tato data poskytl, a aktuálně používaným ratingovým systémem. Pokud byly změněny standardy pro upisování či ratingové systémy, musí úvěrová instituce při odhadování PD počítat s určitou vyšší rezervou.
64. Pokud úvěrová instituce spojuje své vnitřní ratingové stupně se stupnicí užívanou ratingovou agenturou či podobnými organizacemi, nebo je k takové stupnici přiřazuje, a poté přiděluje podíl selhání zaznamenaný u ratingových stupňů externí organizace svým vlastním stupňům, musí být toto přiřazování založeno na porovnání vnitřních ratingových kritérií a kritérií používaných danou externí organizací a na porovnání interních a externích ratingů všech běžných dlužníků. Přitom se musí úvěrová instituce vyvarovat systematických chyb či nekonzistentností v metodě přiřazování nebo v podkladových datech. Kritéria externí organizace, na nichž jsou založena data používaná ke kvantifikaci, musí být zaměřena pouze na riziko selhání a nesmí odrážet charakteristiky transakce. Analýza úvěrové instituce musí obsahovat srovnání používaných definic selhání s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v odstavcích 44 až 48. Úvěrová instituce musí zásady přiřazování zdokumentovat.
65. Používá-li úvěrová instituce statistické modely pro odhad selhání, smí odhadovat PD jako prostý průměr odhadů pravděpodobnosti selhání u jednotlivých dlužníků v daném ratingovém stupni. Používá-li úvěrová instituce modely pravděpodobnosti selhání pro tento účel, musí splnit standardy uvedené v odstavci 31.
66. Bez ohledu na to, zda úvěrová instituce pro účely odhadování PD používá externí, vlastní nebo sdílené datové zdroje nebo jejich kombinaci, musí být délka příslušné historické časové řady alespoň pro jeden z těchto zdrojů minimálně pět let. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období. Tento odstavec se vztahuje rovněž na metodu PD/LGD u akcií.

Retailové expozice

67. Úvěrové instituce musí odhadovat PD pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení dlužníků z dlouhodobých průměrných úrovní jednoročních podílů selhání.
68. Odchylně od odstavce 67 mohou být odhady PD rovněž odvozeny ze skutečných ztrát a z příslušných odhadů LGD.
69. Úvěrové instituce musí za primární zdroj informací pro odhadování ztrátových charakteristik považovat interní data pro zařazování expozic do stupňů nebo

seskupení. Úvěrové instituce mají povoleno používat externí data (včetně sdílených dat) nebo statistické modely kvantifikace, pokud prokáží výraznou návaznost mezi:

- a) procesem zařazování expozic do stupňů nebo seskupení v úvěrové instituci a procesem, který používá daný externí zdroj dat;
- b) mezi interním rizikovým profilem úvěrové instituce a složením externích dat.

V případě nakoupených retailových pohledávek mohou úvěrové instituce používat externí i interní referenční data. Úvěrové instituce musí pro porovnání používat veškeré relevantní zdroje dat.

70. Pokud úvěrová instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro retailové expozice z odhadu celkových ztrát a odpovídajícího odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkových ztrát musí splňovat obecné normy pro odhad PD a LGD vymezené v této části a výsledek musí být konzistentní s konceptem LGD vymezeným v odstavci 73.

71. Bez ohledu na to, zda úvěrová instituce pro účely odhadování ztrátových charakteristik používá externí, vlastní nebo sdílené datové zdroje nebo jejich kombinaci, musí být délka příslušné historické časové řady minimálně pět let alespoň pro jeden z těchto zdrojů. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období. Úvěrová instituce nemusí přikládat historickým datům stejný význam, přesvědčí-li příslušný orgán, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět ztrátovost.

72. Úvěrové instituce musí určit a analyzovat očekávané změny rizikových parametrů v průběhu úvěrové angažovanosti (sezónní vlivy).

2.2.2. *Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD*

73. Úvěrové instituce musí odhadovat LGD pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení transakcí na základě průměrných skutečných hodnot LGD v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití všech selhání zjištěných ve zdrojích dat (průměr vážený počty selhání).

74. Úvěrové instituce musí používat odhady LGD platné pro případ ekonomického poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že ratingový systém přinese dlouhodobě konstantní skutečné hodnoty LGD pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení, musí úvěrové instituce provést úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily vliv ekonomického poklesu na kapitál.

75. Úvěrová instituce musí zohlednit rozsah jakékoliv závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem kolaterálu nebo poskytovatele kolaterálu. K případům, u kterých existuje vysoký stupeň závislosti, musí být přistupováno konzervativně.

76. K nesouladu měn mezi podkladovým závazkem a kolaterálem je při hodnocení LGD prováděném úvěrovou institucí třeba přistupovat konzervativně.

77. Pokud odhady LGD zohledňují existenci kolaterálu, nesmí být tyto odhady založeny výlučně na odhadované tržní hodnotě kolaterálu. Odhady LGD musí zohledňovat

možnou neschopnost úvěrové instituce získat okamžitou kontrolu nad tímto kolaterálem a realizovat jej.

78. Pokud úvěrová instituce nesplňuje minimální požadavky pro kolaterál uvedené v příloze VIII, nesmí být při odhadování LGD zohledněna žádná částka, u níž se očekává, že bude pokryta z tohoto kolaterálu.
79. Ve specifickém případě expozic, u nichž již došlo k selhání, musí úvěrová instituce použít takové odhady očekávané ztráty pro každou expozici, jaké jsou nejvhodnější vzhledem k daným ekonomickým okolnostem a stavu expozice.
80. Pokud byly nesplacené zpožděné poplatky kapitalizovány ve výkazu zisků a ztrát úvěrové instituce, musí být zahrnuty do výše expozice a ztráty dané úvěrové instituce.

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

81. Odhady LGD musí být založeny na datech za období minimálně sedmi let v případě alespoň jednoho ze zdrojů dat. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období.

Retailové expozice

82. Odchylně od odstavce 73 mohou být odhady LGD odvozeny ze skutečných ztrát a z příslušných odhadů PD.
83. Odchylně od odstavce 88 mohou úvěrové instituce zohlednit dodatečná čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů nebo ve svých odhadech LGD.
84. V případě nakoupených retailových pohledávek mohou úvěrové instituce používat pro odhady LGD externí i interní referenční data.
85. Odhady LGD musí být založeny na datech za období minimálně pěti let. Odchylně od odstavce 73 nemusí úvěrová instituce přikládat historickým datům stejný význam, přesvědčí-li příslušný orgán, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět ztrátovost.

2.2.3. *Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů*

86. Úvěrové instituce musí odhadovat konverzní faktory pro jednotlivé stupně nebo seskupení transakcí na základě průměrných skutečných konverzních faktorů v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití všech selhání zjištěných ve zdrojích dat (průměr vážený počty selhání).
87. Úvěrové instituce musí používat odhady konverzních faktorů platné pro případ ekonomického poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že ratingový systém přinese dlouhodobě konstantní skutečné konverzní faktory pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení, musí úvěrové instituce provést úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily vliv ekonomického poklesu na kapitál.

88. Odhady konverzních faktorů provedené úvěrovými institucemi musí odrazet možnost dodatečných čerpání dlužníkem až do okamžiku, kdy dojde k selhání, a také po tomto okamžiku.

Pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi četností selhání a rozpětím konverzního faktoru, musí odhad konverzního faktoru počítat s větší rezervou.

89. Při odhadování konverzních faktorů musí úvěrové instituce zohlednit vlastní specifické zásady a strategie používané v souvislosti se sledováním účtů a zpracováváním plateb. Úvěrové instituce musí také zohlednit svou schopnost a ochotu zabránit dalšímu čerpání prostředků za okolností blížících se selhání, jako je porušení smluvních podmínek nebo jiné technicky podmíněné případy selhání.

90. Úvěrové instituce musí mít odpovídající systémy a postupy pro sledování objemů transakcí, aktuálních dlužných částek v porovnání s příslibenými úvěrovými linkami a změnami aktuální dlužné částky u jednotlivých dlužníků a stupňů. Úvěrová instituce musí být schopna každodenně sledovat aktuální stav zůstatků.

91. Používají-li úvěrové instituce rozdílné odhady konverzních faktorů pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a pro vnitřní účely, musí tuto skutečnost zdokumentovat a oprávněnost tohoto počínání prokázat příslušnému orgánu.

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám

92. Odhady konverzního faktoru musí být založeny na datech za období minimálně sedmi let v případě alespoň jednoho ze zdrojů dat. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tato data relevantní, musí být použito toto delší období.

Retailové expozice

93. Odchylně od odstavce 88 mohou úvěrové instituce zohlednit dodatečná čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů nebo ve svých odhadech LGD.

94. Odhady konverzních faktorů musí být založeny na datech za období minimálně pěti let. Odchylně od odstavce 86 nemusí úvěrová instituce přikládat historickým datům stejný význam, přesvědčí-li příslušný orgán, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět čerpání.

2.2.4. Minimální požadavky pro hodnocení vlivu záruk a úvěrových derivátů

Expozice vůči podnikům, institucím, centrálním vládám a centrálním bankám, u nichž se používají vlastní odhady LGD, a retailové expozice

95. Požadavky v odstavcích 96 až 103 neplatí pro záruky poskytnuté institucemi a centrálními vládami a centrálními bankami, pokud byla daná úvěrová instituce oprávněna používat pro expozice k těmto subjektům pravidla uvedená v člancích 78 až 83. V takovém případě platí požadavky uvedené v člancích 90 až 93.

96. V případě retailových záruk platí tyto požadavky rovněž při zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a při odhadování PD.

Uznatelní ručitelé a záruky

97. Úvěrové instituce musí mít jasně stanovená kritéria pro typy ručitelů, které uznávají pro výpočet rizikově vážených expozic.
98. Pro uznané ručitele platí stejná pravidla jako pro dlužníky, jak je uvedeno v odstavcích 18 až 30.
99. Záruka musí být zaznamenaná písemně, nesmí být vypověditelná ze strany ručitele, musí být platná, dokud není závazek plně splacen (v závislosti na objemu a době platnosti záruky) a musí být na ručiteli právně vymahatelná v jurisdikci, kde ručitel disponuje aktivy, jež by mohla být z rozhodnutí soudu zadržena a realizována. Záruky, podle jejichž podmínek není ručitel povinen splnit svůj závazek (podmíněné záruky), lze uznat, pokud to schválí příslušné orgány. Úvěrová instituce musí prokázat, že kritéria přiřazování ke stupňům odpovídajícím způsobem zohledňují možné zhoršení výsledků procesu snižování rizika.

Kritéria pro úpravy

100. Úvěrová instituce musí mít jasně stanovená kritéria pro úpravy ratingových stupňů, seskupení nebo odhadů LGD, a v případě retailových expozic a uznatelných nakoupených pohledávek také pro proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, aby tak byl zohledněn vliv záruk na výpočet rizikově vážených aktiv. Tato kritéria musí splňovat minimální požadavky uvedené v odstavcích 18 až 30.
101. Daná kritéria musí být přesvědčivá a intuitivní. Musí brát v úvahu schopnost a ochotu ručitele dostát svým zárukám, pravděpodobné načasování plateb od ručitele, do jaké míry je ručitelova schopnost dostát svým zárukám v souladu se schopností dlužníka splácet, a rozsah, v němž přetrvává zbytkové riziko dlužníka.

Úvěrové deriváty

102. Minimální požadavky na záruky uvedené v této části platí rovněž pro úvěrové deriváty na jedno jméno. V případě nesouladu mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem úvěrového derivátu nebo závazkem používaným pro určení, zda nastala úvěrová událost, platí požadavky uvedené v příloze VIII části 2 odst. 20. V případě retailových expozic a uznatelných nakoupených pohledávek platí tento odstavec pro proces zařazování expozic do stupňů či seskupení.
103. Kritéria musí zohledňovat strukturu vyplácení úvěrového derivátu a musí konzervativně vyhodnotit vliv, který má tato struktura na úroveň a časový rozvrh výtěžků. Úvěrová instituce musí zohlednit rozsah, v němž přetrvávají další formy zbytkového rizika.

2.2.5. Minimální požadavky pro nakoupené pohledávky

Právní jistota

104. Struktura transakce musí zajišťovat, že úvěrová instituce bude za všech předvídatelných okolností skutečně vlastnit a kontrolovat veškeré hotovostní platby z těchto pohledávek. Pokud dlužník provádí přímé platby prodejci nebo obsluhovateli, musí úvěrová instituce pravidelně prověřovat, že platby jsou vypořádávány úplně a v

rámci smluvně dohodnutých podmínek. Obsluhovatelem se rozumí subjekt, který každodenně spravuje seskupení nakoupených pohledávek nebo podkladových úvěrových expozic. Úvěrové instituce musí mít postupy zajišťující, že vlastnictví pohledávek a peněžní příjmy jsou chráněny před zastavením konkursu nebo právním napadením, které by mohlo významně zpoždit schopnost věřitele plnit nebo postoupit pohledávky, případně udržet si kontrolu nad peněžními příjmy.

Účinnost systémů pro sledování

105. Úvěrová instituce musí sledovat kvalitu nakoupených pohledávek i finanční situaci prodejce a obsluhovatele. Zejména:

- a) úvěrová instituce musí vyhodnotit vztah mezi kvalitou nakoupených pohledávek a finanční situací prodejce i obsluhovatele a musí mít interní strategie a postupy, které zajistí odpovídající ochranu před nepředvídatelnými událostmi, například i přidělením interního ratingu každému prodejci a obsluhovateli;
- b) úvěrová instituce musí mít jasné a účinné zásady a postupy pro určení uznatelnosti prodejce a obsluhovatele. Úvěrová instituce nebo její zmocněnec musí provádět pravidelné přezkoumávání prodejců a obsluhovatelů s cílem prověřit přesnost zpráv dodávaných prodejcem nebo obsluhovatelem, odhalit podvody nebo provozní slabiny a prověřit kvalitu úvěrových strategií prodejce a inkasních strategií a postupů obsluhovatele. Výsledky těchto přehodnocování musí být zdokumentovány;
- c) úvěrová instituce musí vyhodnotit charakteristiky seskupení nakoupených pohledávek včetně přečerpání; historii nedoplatků, ohrožených pohledávek a opravných položek na ohrožené pohledávky prodejce; podmínky plateb a potenciální protiúčty;
- d) úvěrová instituce musí mít účinné zásady a postupy pro sledování koncentrací jednoho dlužníka na úhrnné bázi v rámci jednoho seskupení nakoupených pohledávek i mezi jednotlivými seskupeními nakoupených pohledávek;
- e) úvěrová instituce si musí od obsluhovatele zajistit přísun včasných a dostatečně podrobných zpráv o stárnutí a rozměňování pohledávek, aby mohla zajistit splnění svých kritérií uznatelnosti a procesů postoupení nakoupených pohledávek a účinně sledovat a potvrdit prodejcovy podmínky prodeje a rozmělnění.

Účinnost systémů pro řešení problémů

106. Úvěrová instituce musí mít systémy a postupy pro včasné odhalení zhoršování finanční situace prodejce a kvality nakoupených pohledávek a pro aktivní vypořádávání se s nově vznikajícími problémy. Úvěrová instituce musí mít zejména jasné a účinné zásady, postupy a informační systémy ke sledování porušování smluvních podmínek a jasné a účinné zásady a postupy pro podniknutí právních kroků a zacházení s problémovými nakoupenými pohledávkami.

Účinnost systémů pro kontrolu kolaterálu, úvěrové dostupnosti a hotovosti

107. Úvěrová instituce musí mít jasné a účinné zásady a postupy týkající se kontroly nakoupených pohledávek, úvěrů a hotovosti. Písemné interní zásady musí zejména stanovit všechny významné prvky programu nakupování pohledávek včetně výše záloh, uznatelného kolaterálu, nezbytné dokumentace, omezení koncentrací a způsobu zacházení s peněžními platbami. Tyto prvky musí odpovídajícím způsobem zohledňovat veškeré relevantní a významné faktory, včetně finanční situace prodejce a obsluhovatele, koncentrace rizika a trendů v kvalitě nakoupených pohledávek a v portfoliu klientů daného prodejce, a interní systémy musí zajišťovat, že peněžní prostředky jsou poskytovány pouze proti přesně stanovenému doprovodnému kolaterálu a dokumentaci.

Dodržování interních strategií a postupů úvěrové instituce

108. Úvěrová instituce musí mít účinný vnitřní proces pro hodnocení toho, jak jsou dodržovány všechny interní strategie a postupy. Tento proces musí zahrnovat pravidelné kontroly všech kritických fází programu nakupování pohledávek úvěrovou institucí, prověřování rozdělení povinností zaprvé mezi hodnocení prodejce a obsluhovatele na jedné straně a hodnocení dlužníka na straně druhé, a zadruhé mezi hodnocení prodejce a obsluhovatele na jedné straně a kontrolu prodejce a obsluhovatele na straně druhé, a také hodnocení činnosti oddělení provozu a dokumentace (back office), se zvláštním důrazem na kvalifikaci, zkušenosti a počet zaměstnanců a na podpůrné automatické systémy.

3. VALIDACE INTERNÍCH ODHADŮ

109. Úvěrové instituce musí mít důkladné systémy sloužící k hodnocení přesnosti a konzistentnosti ratingových systémů, procesů a odhadů všech relevantních rizikových parametrů. Úvěrová instituce musí příslušnému orgánu prokázat, že interní postupy ověřování platnosti jí umožňuje konzistentně a věrohodně hodnotit fungování systémů interního ratingu a odhadování rizika.
110. Úvěrové instituce musí pravidelně porovnávat skutečné podíly selhání s odhadovanými PD pro každý ratingový stupeň a jsou-li skutečné podíly selhání mimo očekávané rozmezí pro daný stupeň, musí úvěrové instituce analyzovat konkrétní důvody této odchylky. Úvěrové instituce, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí také provádět analogickou analýzu těchto odhadů. Tato srovnání musí vycházet z historických dat, která pokrývají časový úsek maximální možné délky. Úvěrová instituce musí zdokumentovat metody a data užívaná pro tato srovnání. Tato analýza a dokumentace musí být aktualizována minimálně jednou ročně.
111. Úvěrové instituce musí používat rovněž další kvantitativní validační nástroje a srovnání s relevantními externími zdroji dat. Analýza musí být založena na datech, která odpovídají portfoliu, jsou pravidelně aktualizována a pokrývají odpovídající období sledování. Vnitřní hodnocení fungování ratingových systémů úvěrových institucí musí být založeno na časovém úseku maximální možné délky.
112. Metody a data pro kvantitativní validaci se musí po celé období používat konzistentně. Změny v datech (týkající se jak zdrojů dat, tak období) a metodách odhadování a validace musí být zdokumentovány.

113. Úvěrové instituce musí mít řádné vnitřní standardy pro případy, kdy odchylky od očekávaných hodnot jsou ve skutečných hodnotách PD, LGD, konverzních faktorů a celkových ztrát (při použití EL) natolik výrazné, aby zpochybnilly platnost odhadů. Tyto standardy musí brát v úvahu ekonomické cykly a podobnou systematickou proměnlivost v historických datech o selhání. Jsou-li skutečné hodnoty stále vyšší než očekávané hodnoty, musí úvěrové instituce upravit odhady směrem nahoru, aby odrážely historická data o selháních a o ztrátách.

4. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC U AKCIOVÝCH EXPOZIC PODLE METODY INTERNÍCH MODELŮ

4.1. Kapitálové požadavky a kvantifikace rizika

114. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků musí úvěrové instituce splňovat následující standardy:

- a) odhad potenciální ztráty musí být dostatečně stabilní vůči nepříznivým pohybům trhu souvisejícím s dlouhodobým rizikovým profilem specifických pozic úvěrové instituce. Data, jež zachycují rozdělení výnosů, musí odrážet co nejdelší časový úsek, pro nějž jsou data k dispozici a věrohodně odrážejí rizikový profil specifických akciových expozic úvěrové instituce. Používaná data musí být dostačující na to, aby poskytovala konzervativní, statisticky spolehlivé a důkladné odhady ztráty, které nejsou založeny pouze na subjektivním nebo expertním rozhodování. Úvěrové instituce musí příslušným orgánům prokázat, že použitý šok zajišťuje konzervativní odhad potenciálních ztrát pro příslušný dlouhodobý tržní nebo ekonomický cyklus. Úvěrová instituce musí spojit empirickou analýzu dostupných dat s úpravami založenými na řadě faktorů, aby tak získala přiměřeně realistické a konzervativní výstupy modelu. Při vytváření modelů rizikového potenciálu (value-at-risk, VaR) pro odhad potenciálních čtvrtletních ztrát mohou úvěrové instituce použít čtvrtletní data nebo převést data z kratšího období na čtvrtletní ekvivalent za použití vhodné analytické metody podpořené empirickými důkazy a rozvinutého a zdokumentovaného myšlenkového procesu a analýzy. Takovýto přístup musí být používán konzervativně a konzistentně po celé období. Je-li k dispozici jen omezený objem relevantních dat, musí úvěrová instituce počítat s příslušnou rezervou;
- b) používané modely musí být schopny odpovídajícím způsobem zachytit všechna významná rizika zahrnutá ve výnosech akcií, včetně obecného tržního rizika a specifického rizika akciového portfolia úvěrové instituce. Interní modely musí adekvátně vysvětlovat cenové změny v průběhu času, zachycovat rozsah a změny ve složení potenciálních koncentrací a musí být stabilní vůči nepříznivému tržnímu prostředí. Soubor rizikových expozic, z něhož pochází vzorek dat použitý k vypracování odhadů, se musí shodovat se soubory akciových expozic úvěrové instituce nebo s nimi být aspoň srovnatelný;
- c) interní model musí být vhodný pro rizikový profil a složitost akciového portfolia úvěrové instituce. Vlastní-li úvěrová instituce významné podíly, jejichž hodnoty jsou ze své podstaty vysoce nelineární, musí být interní modely navrženy tak, aby přiměřeně zachycovaly rizika spojená s takovými nástroji;

- d) přiřazování jednotlivých pozic k odhadům, tržním indexům a rizikovým faktorům musí být přesvědčivé, intuitivní a koncepčně správné;
- e) úvěrové instituce musí pomocí empirických analýz prokázat vhodnost rizikových faktorů, včetně jejich schopnosti odrážet obecné i specifické riziko;
- f) odhady volatility výnosu u akciových expozic musí zahrnovat relevantní a dostupná data, informace a metody. Používají se jak interní data podrobená nezávislému hodnocení, tak data z externích zdrojů (včetně sdílených dat);
- g) úvěrové instituce musí mít k dispozici přísný a komplexní program stresového testování.

4.2. Proces a kontroly řízení rizika

115. S ohledem na vývoj a použití interních modelů pro účely kapitálových požadavků, musí úvěrové instituce zavést zásady, postupy a kontroly, aby zajistily celistvost modelu a modelovacího procesu. Tyto zásady, postupy a kontroly musí zahrnovat:

- a) plnou integraci interního modelu do celkových informačních systémů pro vedení dané úvěrové instituce a do řízení akciového bankovního portfolia. Interní modely musí být plně integrovány do infrastruktury řízení rizik úvěrové instituce, jsou-li užívány zejména pro měření a hodnocení výkonnosti akciového portfolia (včetně rizikově upravené výkonnosti), přiřazování ekonomického kapitálu k akciovým expozicím a hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti a procesu řízení investic;
- b) zavedené systémy řízení, postupy a kontrolní funkce, aby se zajistil pravidelný a nezávislý přezkum všech prvků interního procesu modelování, včetně schvalování revizí modelu, prověřování vstupů modelu a přezkum výsledků modelu, jako například přímé ověření výpočtů rizika. Tyto přezkumy musí hodnotit přesnost, úplnost a vhodnost vstupů modelu a musí vést jak k nalezení a omezení potenciálních chyb spojených se známými slabinami modelu, tak i k odhalení slabin neznámých. Tyto přezkumy může provádět nezávislý interní útvar nebo nezávislá externí třetí strana;
- c) odpovídající systémy a postupy pro sledování investičních limitů a rizikových expozic u akcií;
- d) útvary odpovědné za tvorbu a použití modelu musí být provozně nezávislé na útvarech odpovědných za řízení jednotlivých investic;
- e) strany odpovědné za některou část procesu modelování musí mít odpovídající kvalifikaci. Vedení musí útvaru odpovědnému za modelování přidělit dostatečně schopné a kvalifikované zaměstnance.

4.3. Validace a dokumentace

116. Úvěrové instituce musí mít důkladný systém pro validaci přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování. Veškeré podstatné prvky interních modelů, procesů modelování a validace musí být zdokumentovány.

117. Úvěrové instituce musí interní proces validace používat k hodnocení výkonnosti svých interních modelů a procesů konzistentním a věrohodným způsobem.
118. Metody a data pro kvantitativní validaci se musí po celé období používat konzistentně. Změny v datech (týkající se jak zdrojů dat, tak období) a metodách odhadování a validace musí být zdokumentovány.
119. Úvěrové instituce musí pravidelně porovnávat skutečné výnosy akcií (vypočtené za použití realizovaných a nerealizovaných zisků a ztrát) s modelovanými odhady. Tato srovnání musí vycházet z historických dat, která pokrývají časový úsek maximální možné délky. Úvěrová instituce musí zdokumentovat metody a data užívaná pro tato srovnání. Tato analýza a dokumentace musí být aktualizována minimálně jednou ročně.
120. Úvěrové instituce musí využívat další kvantitativní validační nástroje a srovnání s externími zdroji dat. Analýza musí být založena na datech, která odpovídají portfoliu, jsou pravidelně aktualizována a pokrývají odpovídající období sledování. Vnitřní hodnocení výkonnosti modelů prováděné úvěrovými institucemi musí být založeno na časovém úseku maximální možné délky.
121. Úvěrové instituce musí mít řádné vnitřní standardy pro případy, kdy srovnání skutečných výnosů akcií s odhady modelů zpochybňuje platnost odhadů nebo modelů. Tyto standardy musí brát v úvahu ekonomické cykly a podobnou systematickou proměnlivost ve výnosech akcií. Veškeré úpravy interních modelů provedené na základě revizí modelů musí být zdokumentovány a musí být konzistentní se standardy pro revizi modelů dané úvěrové instituce.
122. Interní model a proces modelování musí být zdokumentován, a to včetně povinností stran účastnících se modelování a procesů schvalování a přezkumu modelů.

5. SPRÁVA A ŘÍZENÍ SPOLEČNOSTI A DOHLED

5.1. Správa a řízení společnosti

123. Všechny podstatné aspekty ratingových procesů a procesů odhadu musí být schváleny představenstvem úvěrové instituce nebo jím jmenovaným výborem a vrcholovým vedením instituce. Tyto strany musí obecně rozumět ratingovým systémům dané úvěrové instituce a dobře chápat související zprávy pro vedení.
124. Vrcholové vedení musí upozornit představenstvo nebo jím jmenovaný výbor na významné změny nebo výjimky v zavedených zásadách, které podstatným způsobem ovlivní fungování ratingových systémů úvěrové instituce.
125. Vrcholové vedení musí dobře rozumět koncepci a fungování ratingových systémů. Vrcholové vedení musí trvale zajišťovat řádné fungování ratingových systémů. Útvary řízení úvěrového rizika musí pravidelně informovat vrcholové vedení o fungování ratingového procesu, oblastech vyžadujících zlepšení a krocích směřujících k nápravě dříve zjištěných nedostatků.
126. Analýza profilu úvěrového rizika dané úvěrové instituce založená na interních ratingech musí být důležitou součástí zpráv pro vrcholové vedení. Zprávy musí

obsahovat alespoň rizikové profily jednotlivých stupňů, přechody mezi stupni, odhad příslušných parametrů pro jednotlivé stupně a srovnání skutečných podílů selhání a vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů s očekávanými a výsledky stresových testů. Četnost zpráv závisí na významu a typu informací a na postavení příjemce v organizační struktuře.

5.2. Řízení úvěrového rizika

127. Útvar řízení úvěrového rizika musí být nezávislý na pracovnících a členech vedení odpovědných za vznik a obnovu expozic a musí se zodpovídat přímo vrcholovému vedení. Útvar musí být odpovědný za koncepci nebo výběr, provádění, dohled a fungování ratingových systémů. Musí pravidelně vydávat a analyzovat zprávy o výstupech ratingových systémů.

128. Útvar řízení úvěrového rizika je odpovědný za:

- a) testování a sledování ratingových stupňů a seskupení;
- b) vydávání a analyzování souhrnných zpráv o ratingových systémech úvěrové instituce;
- c) provádění postupů sloužících k ověření, zda definice stupňů a seskupení jsou konzistentně používány všemi odděleními a pro všechny zeměpisné oblasti;
- d) přehodnocování a zaznamenávání jakýchkoliv změn v ratingovém procesu, včetně důvodů, které k těmto změnám vedly;
- e) přehodnocování ratingových kritérií za účelem zjištění, zda zůstávají vhodné pro předpověď rizika. Změny v ratingovém procesu, kritériích nebo jednotlivých ratingových parametrech musí být zdokumentovány a uchovány;
- f) aktivní účast na tvorbě či výběru, zavádění a validaci modelů používaných v ratingovém procesu;
- g) dohled nad modely používanými v ratingovém procesu;
- h) průběžná kontrola a upravování modelů používaných v ratingovém procesu.

129. Odchylně od odstavce 128 mohou úvěrové instituce, které používají sdílená data v souladu s odstavci 57 a 58, zadat externím subjektům následující úkoly:

- a) zpracování informací týkajících se testování a sledování ratingových stupňů a seskupení;
- b) vydávání souhrnných zpráv o ratingových systémech úvěrové instituce;
- c) zpracování informací týkajících se přehodnocování ratingových kritérií za účelem zjištění, zda zůstávají vhodné pro předpověď rizika;
- d) zdokumentování změn ratingového procesu, kritérií či jednotlivých ratingových parametrů;

- e) zpracování informací týkajících se průběžné kontroly a upravování modelů používaných v ratingovém procesu.

Úvěrové instituce, které tohoto odstavce využijí, musí zajistit, aby příslušné orgány měly přístup ke všem relevantním informacím od třetí strany, které jsou nezbytné ke kontrole splnění minimálních požadavků, a aby mohly příslušné orgány provádět kontroly na místě ve stejném rozsahu jako v úvěrové instituci.

5.3. Vnitřní audit

130. Vnitřní audit musí alespoň jednou ročně zkontrolovat ratingové systémy úvěrové instituce a její fungování, včetně provádění úvěrových obchodů a odhadů PD, LGD, EL a konverzních faktorů. Kontrola se musí týkat i dodržování všech příslušných minimálních požadavků.

PŘÍLOHA VIII - Snižování úvěrového rizika

Část 1 - Uznatelnost

1. Tato část stanoví uznatelné formy snižování úvěrového rizika pro účely článku 92.

2. Pro účely této přílohy:

„Zajištěnou úvěrovou transakcí“ se rozumí jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice, jejíž riziko je sníženo prostřednictvím kolaterálu, aniž by měla úvěrová instituce právo přijímat její časté dozajišťování.

„Transakcí na kapitálovém trhu“ se rozumí jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice, jejíž riziko je sníženo prostřednictvím kolaterálu s tím, že úvěrová instituce má právo přijímat její časté dozajišťování.

1. MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1.1. Rozvahové započtení

3. Lze uznat rozvahové započtení vzájemných pohledávek mezi úvěrovou institucí a její protistranou.

4. Aniž je dotčen odstavec 5, lze uznat pouze vzájemné hotovostní vyrovnání mezi úvěrovou institucí a protistranou. Hodnotu rizikově vážených expozic, a případně výši očekávaných ztrát, lze na základě dohody o rozvahovém započtení pozměnit pouze u úvěrů a vkladů úvěrové instituce poskytující úvěr.

1.2. Rámcové dohody o započtení (master netting agreements) týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

5. V případě úvěrových institucí používajících komplexní metodu finančního kolaterálu podle části 3 této přílohy lze uznat dopady dvoustranných smluv o započtení uzavřených s protistranou a týkajících se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu. Aniž by byla dotčena příloha II směrnice [93/6/EHS], musí získaný kolaterál a cenné papíry nebo komodity vypůjčené v rámci takovýchto dohod splňovat požadavky ohledně uznatelnosti kolaterálu uvedené v odstavcích 7 až 11.

1.3. Kolaterál

6. Pokud použitá technika snižování úvěrového rizika vychází z práva úvěrové instituce na realizaci nebo ponechání si aktiv, závisí uznatelnost na tom, zda je hodnota rizikově vážených expozic, a případně výše očekávané ztráty, počítána podle článků 78 až 83 nebo podle článků 84 až 89. Uznatelnost dále závisí na tom, zda je podle části 3 použita jednoduchá metoda finančního kolaterálu nebo komplexní metoda finančního kolaterálu. V případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit závisí uznatelnost také na tom, zda je transakce zařazena do bankovního portfolia nebo do obchodního portfolia.

1.3.1. Uznatelnost podle všech přístupů a metod

7. V rámci všech přístupů a metod lze uznat jako kolaterál následující finanční položky:

- a) hotovost nebo hotovostní nástroje v držení úvěrové instituce poskytující úvěr;
- b) dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný ratingovou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou uznanou pro účely článků 78 až 83 a tomuto ratingu byl příslušným orgánem přiřazen stupeň externího ratingu 4 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám podle článků 78 až 83;
- c) dluhové cenné papíry vydané institucemi, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušným orgánem přiřazen stupeň externího ratingu 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči úvěrovým institucím podle článků 78 až 83;
- d) dluhové cenné papíry vydané jinými subjekty, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušným orgánem přiřazen stupeň externího ratingu 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článků 78 až 83;
- e) dluhové cenné papíry s krátkodobým externím ratingem vypracovaným uznanou ratingovou agenturou, pokud byl tomuto ratingu příslušným orgánem přiřazen stupeň externího ratingu 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah krátkodobých expozic podle článků 78 až 83;
- f) akcie nebo konvertibilní dluhopisy zahrnované do hlavního indexu;
- g) zlato.

Pro účely pododstavce b) se do položky „dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují:

- i) dluhové cenné papíry vydané regionální nebo místní správou, pokud se s expozicemi vůči této správě podle přílohy VI zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí;
- ii) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článků 78 až 83;
- iii) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článků 78 až 83.

Pro účely pododstavce c) se do položky „dluhové cenné papíry vydané institucemi“ zahrnují:

- i) dluhové cenné papíry vydané regionální nebo místní správou, pokud se s expozicemi vůči této správě nezachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí podle článků 78 až 83;
- ii) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, pokud se s expozicemi vůči těmto subjektům zachází jako s expozicemi vůči úvěrovým institucím podle článků 78 až 83;
- iii) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami jinými než těmi, kterým je přidělena riziková váha 0 %.

8. Dluhové cenné papíry, které jsou vydané institucemi a které nemají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou, mohou být uznány, splňují-li následující kritéria:

- a) jsou registrovány na uznané burze;
- b) jsou přednostním dluhem;
- c) všechny ostatní emise vydávající instituce s ratingem, jež mají stejnou úroveň (seniority), mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušnými orgány přiřazen stupeň externího ratingu 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikové váhy expozic vůči institucím nebo krátkodobých expozic podle článků 78 až 83;
- d) úvěrová instituce poskytující úvěr nemá k dispozici žádné informace, podle nichž by emise měla obdržet externí rating nižší, než je uvedeno v písmeně c);
- e) úvěrová instituce je schopna příslušným orgánům prokázat, že tržní likvidita daného nástroje je pro tyto účely dostatečná.

9. Podíly v podnicích kolektivního investování lze uznat jako kolaterál, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) jsou denně kótovány na veřejném trhu;
- b) investování podniků kolektivního investování je omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle odstavců 7 a 8.

Použití (nebo potenciální použití) derivátových nástrojů podnikem kolektivního investování k zajištění povolených investic není překážkou pro uznání podílů v takovém podniku.

10. V souvislosti s písm. b) až e) odst. 7 v případě, že má cenný papír dva externí ratingy vypracované uznanými ratingovými agenturami, použije se méně příznivý z obou ratingů. V případech, kdy má cenný papír více než dva externí ratingy vypracované uznanými ratingovými agenturami, použijí se dva nejpříznivější z nich. Pokud se tyto dva nejpříznivější ratingy liší, použije se ten, který je méně příznivý.

1.3.2. Další možnosti uznání podle komplexní metody finančního kolaterálu

11. Pokud úvěrová instituce používá komplexní metodu finančního kolaterálu podle části 3, lze kromě kolaterálu uvedeného v odstavcích 7 až 10 uznat jako kolaterál i následující finanční položky:

- a) akcie nebo konvertibilní dluhopisy nezahrnuté do hlavního indexu, ale obchodované na uznané burze;
- b) podíly v podnicích kolektivního investování, jsou-li splněny následující podmínky:
 - i) jsou denně kótovány na veřejném trhu a
 - ii) investování podniků kolektivního investování je omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle odstavců 7 a 8 a na položky uvedené v bodě a) tohoto odstavce.

Použití (nebo potenciální použití) derivátových nástrojů podnikem kolektivního investování k zajištění povolených investic není překážkou pro uznání podílů v takovém podniku.

1.3.3. Další možnosti uznání pro výpočty podle článků 84 až 89

12. Pokud úvěrová instituce postupuje při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle metody uvedené v článcích 84 až 89, lze kromě kolaterálu uvedeného výše použít i ustanovení odstavců 13 až 22:

a) Kolaterál ve formě nemovitosti

13. Obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel, a obchodní nemovitosti, tj. kanceláře nebo jiné podnikatelské prostory, lze uznat jako kolaterál, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) hodnota nemovitosti výrazně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek nemá za cíl předem vyloučit situace, kdy čistě makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění ze strany dlužníka;
- b) riziko dlužníka výrazně nezávisí na výnosech z dané nemovitosti či projektu, ale spíše na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. Splacení dluhu tak výrazně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál.

14. Úvěrové instituce mohou jako kolaterál ve formě obytné nemovitosti uznat také účasti ve fínských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s fínským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat majitel, pokud jsou splněny výše uvedené podmínky.

15. Příslušné orgány mohou rovněž svým úvěrovým institucím povolit, aby jako kolaterál ve formě obchodní nemovitosti uznávaly účasti ve fínských společnostech

zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud jsou splněny výše uvedené podmínky.

16. Příslušné orgány mohou v případě svých úvěrových institucí prominout splnění požadavku uvedeného v písm. b) odst. 13 týkajícího se expozic zajištěných obytnými nemovitostmi nacházejícími se na území daného členského státu, pokud mají příslušné orgány důkaz o tom, že se jedná o rozvinutý a zavedený trh se ztrátovostí, která je natolik nízká, že takový postup opravňuje. Tato skutečnost nebrání příslušným orgánům některého z členských států, které tuto možnost nevyužijí, aby jako kolaterál uznaly obytnou nemovitost uznanou v jiném členském státě výše popsaným postupem. Pokud členské státy výše popsané možnosti využijí, musí tuto skutečnost zveřejnit.
17. Příslušné orgány členských států mohou v případě svých úvěrových institucí prominout splnění požadavku uvedeného v písm. b) odst. 13 týkajícího se obchodních nemovitostí nacházejících se na území daného členského státu, pokud mají příslušné orgány důkaz o tom, že se jedná o rozvinutý a zavedený trh a že ztrátovost úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi splňuje následující podmínky:
 - a) 50 % tržní hodnoty (nebo případně 60 % hypotekární hodnoty, pokud je tato hodnota stanovena a je nižší) nepřekračuje v kterémkoliv roce 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodní nemovitostí;
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi nepřekračují v kterémkoliv roce 0,5 % nesplacených úvěrů.
18. Pokud některá z těchto podmínek není v daném roce splněna, nelze tento postup použít, dokud nejsou tyto podmínky opět splněny v následujícím roce.
19. Příslušné orgány některého z členských států, které tuto možnost podle odstavce 17 nevyužijí, mohou jako kolaterál uznat obchodní nemovitost uznanou v jiném členském státě výše popsaným postupem.
 - b) Pohledávky
20. Příslušné orgány mohou uznat jako kolaterál pohledávku spojenou s obchodní transakcí nebo s transakcemi s původní splatností maximálně jeden rok nebo kratší. Uznatelné pohledávky nezahrnují pohledávky spojené se sekuritizací, subparticipací nebo s úvěrovými deriváty, nebo pohledávky vůči ekonomicky spjatým osobám.
 - c) Ostatní hmotný kolaterál
21. Příslušné orgány mohou jako kolaterál uznat jiné druhy hmotného kolaterálu než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 13 až 19, jsou-li splněny následující podmínky:
 - a) existují likvidní trhy pro rychlé a ekonomicky efektivní nakládání s kolaterálem a
 - b) existují zavedené, veřejně dostupné tržní ceny daného kolaterálu. Úvěrová instituce musí být schopna doložit, že neexistují důkazy, které by naznačovaly,

že čistá cena získaná v případě realizace kolaterálu by se významně odlišovala od těchto tržních cen.

d) Leasing

22. Pokud jsou splněna ustanovení v části 3 odst. 73 a požadavky uvedené v části 2 odst. 11, zachází se s expozicemi, které vznikly na základě pronájmu nemovitosti úvěrovou institucí třetí straně, stejně jako s úvěry zajištěnými stejným druhem nemovitosti jako je pronajímaná nemovitost.

1.4. Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1.4.1. Hotovost nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí

23. Hotovost nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí, jestliže tato hotovost nebo hotovostní nástroje nejsou ve správě třetí strany a jsou zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr, lze uznat jako zajištění úvěrového rizika.

1.4.2. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr

24. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr lze uznat jako zajištění úvěrového rizika.

1.4.3. Nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, s povinností odkupu na požádání

25. Nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, jež tato instituce na požádání odkoupí, lze uznat jako zajištění úvěrového rizika.

2. ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA TŘETÍ STRANOU

2.1. Uznatelnost poskytovatelů zajištění podle všech přístupů

26. Jako poskytovatelé zajištění třetí stranou mohou být uznány následující strany:

- a) centrální vlády a centrální banky;
- b) regionální nebo místní správa;
- c) mezinárodní rozvojové banky;
- d) mezinárodní organizace, pokud expozice vůči nim obdrží rizikovou váhu 0 % podle článků 78 až 83;
- e) subjekty veřejného sektoru, pokud s pohledávkami vůči nim zachází příslušné orgány jako s pohledávkami vůči institucím podle článků 78 až 83;
- f) instituce;
- g) další podniky, včetně mateřských, dceřiných a přidružených podniků úvěrové instituce, které

i) mají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušnými orgány přiřazen stupeň externího ratingu 2 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článku 78 až 83;

ii) (jedná-li se o úvěrové instituce, které postupují při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle článku 84 až 89), nemají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a podle interního ratingu je jejich pravděpodobnost selhání stejná jako u externích ratingů vypracovaných ratingovými agenturami, jimž byl příslušnými orgány přiřazen stupeň externího ratingu 2 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článků 78 až 83.

27. Pokud je hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát vypočítávána podle článků 84 až 89, může být ručitel uznán jako způsobilý, jen pokud je interně ohodnocen úvěrovou institucí v souladu s ustanoveními přílohy VII části 4.

28. Odchylně od odstavce 26 mohou členské státy uznat jako poskytovatele zajištění třetí stranou také jiné finanční instituce povolené příslušnými orgány, které nad nimi vykonávají dohled a jsou odpovědné za povolování úvěrových institucí a dohled nad nimi, pokud jsou v případě těchto finančních institucí uplatňována stejná obezřetnostní pravidla jako v případě úvěrových institucí.

3. DRUHY ÚVĚROVÝCH DERIVÁTŮ

29. Lze uznat následující druhy úvěrových derivátů a nástrojů, které mohou být z těchto úvěrových derivátů složeny, nebo nástrojů s obdobnou ekonomickou podstatou:

a) swapy úvěrového selhání (*credit default swaps*);

b) swapy veškerých výnosů (*total return swaps*);

c) úvěrové dluhopisy do výše, v jaké jsou podloženy hotovostí.

30. Zajištění úvěrového rizika nelze uznat v případě, kdy úvěrová instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci toto nezohledňuje při snížení hodnoty zajištěných aktiv (např. snížením reálné hodnoty nebo tvorbou opravných položek).

3.1. Interní zajišťovací operace

31. Pokud úvěrová instituce provádí interní zajišťovací operace s použitím úvěrového derivátu, tj. zajišťuje úvěrové riziko expozice v bankovním portfoliu úvěrovým derivátem účtovaným v obchodním portfoliu, pak pokud má být toto zajištění uznáno pro účely této přílohy, musí být úvěrové riziko převedené do obchodního portfolia převedeno na třetí stranu nebo strany. Za těchto okolností, a pokud takový převod splňuje požadavky pro uznání snižování úvěrového rizika stanovené v této příloze, použijí se pravidla pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro případ zajištění úvěrového rizika třetí stranou tak, jak byla stanovena v části 3 až 6.

Část 2 - Minimální požadavky

1. Úvěrová instituce musí přesvědčit příslušné orgány, že zavedla přiměřené postupy pro řízení rizik, aby byla schopna zvládat rizika, jimž může být vystavena v důsledku uplatňování postupů pro snižování úvěrového rizika.
2. Bez ohledu na existenci snižování úvěrového rizika, které se bere v úvahu pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a popř. výpočtu výše očekávaných ztrát, musí úvěrové instituce nadále provádět plné hodnocení úvěrového rizika podkladové expozice a musí být schopny prokázat příslušným orgánům, že tento požadavek splňují. V případě repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit bude za podkladovou expozici, pouze pro účely tohoto odstavce, považována čistá hodnota expozice.

1. MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1.1. Rozvahové započtení (jiné než rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu)

3. Aby mohly být dohody o rozvahovém započtení – jiné než rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu – uznány pro účely článků 90 až 93, musí být splněny následující podmínky:
 - a) musí mít dobrý právní základ a musí být právně vymahatelné podle příslušného právního řádu, a to i v případě platební neschopnosti nebo konkursu protistrany;
 - b) úvěrová instituce musí být schopna kdykoli určit aktiva a závazky, které jsou předmětem dohody o započtení;
 - c) úvěrová instituce musí sledovat a kontrolovat rizika spojená s ukončením zajištění úvěrového rizika;
 - d) úvěrová instituce musí sledovat a kontrolovat příslušné expozice na základě čisté hodnoty.

1.2. Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

4. Aby mohly být rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu uznány pro účely článků 90 až 93, musí:
 - a) mít dobrý právní základ a musí být právně vymahatelné podle příslušného právního řádu, a to i v případě konkursu nebo platební neschopnosti protistrany;
 - b) dávat protistraně, která není v selhání, právo ukončit a uzavřít včas všechny transakce, na které se vztahuje tato dohoda, v případě selhání druhou

protistranou, a to i v případě konkursu nebo platební neschopnosti této protistrany;

- c) umožnit započtení zisků a ztrát z transakcí uzavřených podle této rámcové dohody tak, aby byla stanovena jen jediná čistá částka, kterou dluží jedna protistrana druhé.

5. Kromě výše uvedeného musí být splněny i minimální požadavky pro uznání finančního kolaterálu podle komplexní metody finančního kolaterálu stanovené v odstavci 6.

1.3. Finanční kolaterál

1.3.1. Minimální požadavky pro uznání finančního kolaterálu podle všech přístupů a metod

6. Pro uznání finančního kolaterálu a zlata musí být splněny následující podmínky:

a) Nízká korelace

Mezi úvěrovou kvalitou dlužníka a hodnotou kolaterálu nesmí být významná pozitivní korelace.

Nelze uznat cenné papíry vydané dlužníkem nebo členem ekonomicky spjaté skupiny osob.

b) Právní jistota

Úvěrové instituce musí splnit všechny smluvní a zákonné požadavky ohledně vymahatelnosti smluv o kolaterálu podle právního řádu, kterému daný kolaterál podléhá, a uskutečnit všechny kroky nezbytné k tomu, aby byla tato vymahatelnost zajištěna.

Úvěrové instituce musí provést dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost smluv o kolaterálu ve všech relevantních právních rádech. Dle potřeby musí takovou právní analýzu opakovat, aby byla trvale zajištěna vymahatelnost.

c) Provozní požadavky

Smlouvy o kolaterálu musí být řádně zdokumentovány a musí obsahovat jasný a důkladný postup pro včasnou realizaci kolaterálu.

Úvěrové instituce musí mít k dispozici důkladné procedury a postupy pro řízení rizik spojených s využitím kolaterálu – včetně rizik spojených se ztrátou nebo snížením zajištění úvěrového rizika, rizik nesprávného ocenění, rizik spojených s ukončením zajištění úvěrového rizika, rizika koncentrace vyplývajícího z využití kolaterálu a vazby na celkový rizikový profil úvěrové instituce.

Úvěrové instituce musí mít zdokumentovány zásady a postupy týkající se přijímaných druhů a výše kolaterálu.

Úvěrové instituce musí počítat tržní hodnotu kolaterálu a odpovídajícím způsobem ji přeceňovat minimálně jednou za 6 měsíců a dále vždy, když mají důvod se domnívat, že došlo k významnému poklesu tržní hodnoty kolaterálu.

V případech, kdy je kolaterál v držení třetí strany, musí úvěrové instituce podniknout přiměřené kroky, aby zajistily, že tato třetí strana bude kolaterál držet odděleně od svých vlastních aktiv.

1.3.2. *Dodatečné minimální požadavky pro uznání finančního kolaterálu podle jednoduché metody finančního kolaterálu*

7. Kromě požadavků uvedených v odstavci 6 výše musí být pro účely uznání finančního kolaterálu podle jednoduché metody finančního kolaterálu zbytková splatnost zajištění přinejmenším tak dlouhá jako zbytková splatnost expozice.

1.4. Minimální požadavky pro uznání kolaterálu ve formě nemovitosti

8. Pro uznání kolaterálu ve formě nemovitosti musí být splněny následující podmínky:

a) Právní jistota

Hypotéka nebo zástava musí být právně vymahatelná podle všech relevantních právních řádů a musí být řádně a včas zapsána. Smlouva musí splňovat podmínky pro úplné zadržovací právo (tj. musí být splněny veškeré právní požadavky pro vznik zástavního práva). Smlouva o zajištění a s ní související právní postupy musí úvěrové instituci umožňovat, aby hodnotu zajištění realizovala v přiměřené lhůtě.

b) Sledování hodnoty nemovitosti

Hodnota nemovitosti musí být pravidelně sledována, přinejmenším jednou ročně. V případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek, musí být toto sledování prováděno častěji. Pro sledování hodnoty nemovitosti a identifikaci nemovitosti, u níž je nutné přecenění, mohou být využívány statistické metody. Pokud se lze domnívat, že hodnota nemovitosti mohla v porovnání se všeobecnými tržními cenami významně poklesnout, musí být nemovitost oceněna nezávislým znalcem. U půjček, které přesahují 3 milióny eur nebo 5 % kapitálu úvěrové instituce, musí nezávislý znalec nemovitost přecenit nejméně jednou za tři roky.

„Nezávislým znalcem“ se rozumí osoba, která má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti, aby mohla provést ocenění, a která je nezávislá na procesu rozhodování o poskytnutí úvěru.

c) Dokumentace

Úvěrová instituce musí jasně zdokumentovat druhy obytných a obchodních nemovitostí, které přijímá jako zajištění, a své zásady pro poskytování úvěrů.

d) Pojištění

Úvěrová instituce musí mít postupy sloužící ke sledování toho, zda je nemovitost přijatá jako zajištění řádně pojištěna proti škodám.

1.5. Minimální požadavky pro uznání kolaterálu ve formě pohledávek

9. Pro uznání pohledávek musí být splněny následující podmínky:

a) Právní jistota

- i) Právní mechanismus, na jehož základě je tento kolaterál poskytnut, musí být důkladně propracován, musí být účinný a musí zajišťovat nepopiratelné právo věřitele k výnosům;
- ii) úvěrové instituce musí podniknout všechny kroky nezbytné ke splnění místních požadavků ohledně vymahatelnosti svých nároků z tohoto zajištění. Musí být vytvořen rámec umožňující, aby věřitel měl prvořadý nárok na tento kolaterál, s výhradou možnosti, že daný členský stát povolí, aby takové pohledávky byly podřízeny pohledávkám přednostních věřitelů uvedeným v právních nebo prováděcích předpisech;
- iii) úvěrové instituce musí provést dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost smluv o kolaterálu ve všech relevantních právních řádech;
- iv) smlouvy o kolaterálu musí být řádně zdokumentovány a musí obsahovat jasný a důkladný postup pro včasnou realizaci kolaterálu. Postupy uplatňované úvěrovou institucí musí zajišťovat dodržování všech právních podmínek nutných pro prohlášení selhání u klienta a včasnou realizaci kolaterálu. V případě finančních potíží dlužníka nebo selhání z jeho strany musí být úvěrová instituce ze zákona oprávněna prodat nebo postoupit pohledávky třetím stranám bez souhlasu dlužníků z těchto pohledávek.

b) Řízení rizik

- i) Úvěrová instituce musí mít řádné postupy pro stanovení úvěrového rizika spojeného s pohledávkami. Takové postupy musí mimo jiné zahrnovat analýzy dlužníkovy podnikání a odvětví, ve kterém podniká, a druhů zákazníků, se kterými obchoduje. V případě, že úvěrová instituce používá dlužníkovu hodnocení úvěrového rizika jeho zákazníků, musí ověřit jeho postupy úvěrování, aby se ujistila o jejich spolehlivosti a důvěryhodnosti;
- ii) marže mezi hodnotou expozice a hodnotou pohledávek musí odrážet všechny příslušné faktory, včetně nákladů realizace, koncentrace uvnitř seskupení pohledávek zastavených jedním dlužníkem a možného rizika koncentrace v rámci celkových expozic úvěrové instituce mimo těch, které jsou řízeny v rámci obecné metodiky úvěrové instituce. Úvěrová instituce musí tyto pohledávky průběžně vhodným způsobem sledovat. Musí být sledováno dodržování celkových limitů koncentrace v úvěrové instituci. Kromě toho musí být pravidelně kontrolováno dodržování úvěrových podmínek, omezení v souvislosti s ochranou životního prostředí a jiných zákonných požadavků;
- iii) pohledávky zastavené dlužníkem musí být diverzifikovány a nesmí být v přílišné korelaci s dlužníkem. V případech výrazné pozitivní korelace musí být ve stanovení marže pro celé seskupení kolaterálu zohledněna doprovodná rizika vyplývající z této korelace;

- iv) pohledávky vůči osobám spojeným s dlužníkem (včetně dceřiných společností a zaměstnanců) nelze uznat jako faktory snižující riziko;
- v) úvěrová instituce musí mít zdokumentován postup inkasa pohledávek v případech finančních těžkostí dlužníka. Odpovídající postupy inkasa musí být k dispozici i v případech, kdy úvěrová instituce za běžných okolností ponechává inkaso pohledávek na dlužníkovi.

1.6. Minimální požadavky pro uznání ostatního hmotného kolaterálu

10. Pro uznání ostatního hmotného kolaterálu musí být splněny následující podmínky:

- a) smlouva o kolaterálu musí být právně vymahatelná ve všech relevantních právních rádech a musí úvěrové instituci umožňovat, aby hodnotu kolaterálu realizovala v přiměřené lhůtě;
- b) s jedinou výjimkou povolených prioritních nároků uvedených v odst. 9 písm. a) podbodě ii) jsou povolena pouze zástavní práva nebo břemena vázaná na kolaterál v prvním pořadí. Úvěrová instituce tedy musí mít přednostní právo před všemi ostatními věřiteli na uspokojení z výnosů z realizovaného kolaterálu;
- c) hodnota nemovitosti musí být pravidelně sledována, přinejmenším jednou ročně. V případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek, musí být toto sledování prováděno častěji;
- d) dohoda o úvěru musí obsahovat podrobný popis kolaterálu a podrobné údaje o způsobu a četnosti přeceňování;
- e) úvěrová instituce ve svých interních úvěrových strategiích a postupech, které jsou dostupné k prověření, zdokumentuje přijatelné druhy hmotného kolaterálu a zásady a postupy týkající se stanovení přiměřené hodnoty jednotlivých druhů hmotného kolaterálu ve vztahu k hodnotě příslušné expozice;
- f) s ohledem na strukturu transakcí musí úvěrová instituce ve své úvěrové politice stanovit požadavky na kolaterál ve vztahu k hodnotě expozice, schopnosti snadno kolaterál realizovat, schopnosti objektivně stanovit cenu nebo tržní hodnotu, četnosti, s jakou je možno tuto hodnotu zjistit (včetně odborných odhadů nebo ocenění), a volatility hodnoty kolaterálu;
- g) jak prvotní ocenění, tak následné přeceňování musí vzít plně v úvahu jakékoli zhoršení kvality nebo zastarání kolaterálu. Zvláštní pozornost musí být při oceňování a přeceňování věnována účinkům zastarávání u kolaterálu citlivého na módnost a aktuálnost;
- h) úvěrová instituce musí mít právo fyzické kontroly kolaterálu. Musí také mít strategie a postupy, které výkon tohoto práva fyzické kontroly upravují;
- i) úvěrová instituce musí mít postupy sloužící ke sledování toho, zda je nemovitost přijatá jako zajištění řádně pojištěna proti škodám.

1.7. Minimální požadavky pro zacházení s expozicemi z leasingových operací jako se zajištěnými expozicemi

11. Na expozice vzniklé v souvislosti s leasingovými operacemi může být pohlíženo jako na expozice zajištěné nemovitostí, jež je předmětem leasingu, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) musí být splněny podmínky stanovené v odstavcích 8 nebo 10 pro uznávání nemovitosti, jež je předmětem leasingu, jako kolaterálu;
- b) pronajímatel musí mít důkladné postupy pro řízení rizik s ohledem na umístění předmětu leasingu, způsob jeho využití, jeho stáří a plánovanou dobu používání;
- c) musí existovat důkladně vypracovaný právní rámec, který pronajímateli zajišťuje zákonné vlastnické právo k předmětu leasingu a potvrzuje jeho schopnost včasného výkonu těchto práv vlastníka;
- d) rozdíl mezi mírou znehodnocení předmětu leasingu a mírou amortizace leasingových splátek nesmí být natolik velký, aby přesáhl účinek snižování úvěrového rizika, který má mít předmět leasingu.

1.8. Minimální požadavky pro uznání ostatního majetkového zajištění úvěrového rizika

1.8.1. Hotovost nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí

12. Aby mohlo být se zajištěním uvedeným v části 1 odst. 23 zacházeno v souladu s částí 3 odst. 80, musí splňovat následující podmínky:

- a) pohledávka dlužníka za třetí stranou, která je institucí, je veřejně zastavena nebo postoupena na úvěrovou instituci poskytující úvěr;
- b) daná zástava nebo postoupení musí být třetí straně oznámeno;
- c) v důsledku tohoto oznámení může tato třetí strana provádět platby výlučně ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr nebo jiných stran se souhlasem úvěrové instituce poskytující úvěr;
- d) zástava nebo postoupení je bezpodmínečné a neodvolatelné.

1.8.2. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr

13. Aby mohly být uznány životní pojistky zastavené úvěrové instituci poskytující úvěr, musí být splněny následující podmínky:

- a) společnost poskytující životní pojištění může být uznána jako poskytovatel zajištění třetí stranou podle části 1 odst. 26;
- b) životní pojistka je veřejně zastavena nebo postoupena na úvěrovou instituci poskytující úvěr;

- c) společnost poskytující životní pojištění je o této zástavě nebo postoupení informována a v důsledku toho nesmí zrušit pojistnou smlouvu nebo vyplácet částky podle této smlouvy bez souhlasu úvěrové instituce poskytující úvěr;
- d) na pojistce musí být uvedena částka odbytného, která představuje neredukovatelnou částku;
- e) úvěrová instituce poskytující úvěr musí mít právo v případě selhání dlužníka zrušit pojistku a obdržet v přiměřené době odbytné;
- f) úvěrová instituce poskytující úvěr je informována o jakémkoli nezaplacení pojistného majitelem pojistky;
- g) zajištění úvěrového rizika musí být poskytnuto na celou dobu půjčky do její splatnosti;
- h) zástava musí být právně vymahatelná ve všech relevantních právních řádech.

2. ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA TŘETÍ STRANOU A ÚVĚROVÉ DLUHOPISY

2.1. Společné požadavky pro záruky a úvěrové deriváty

14. S výhradou odstavce 16, aby mohlo být uznáno zajištění úvěrového rizika odvozené od záruky nebo úvěrového derivátu, musí být splněny následující podmínky:
- a) zajištění úvěrového rizika musí být přímé;
 - b) rozsah zajištění úvěrového rizika musí být jasně definovaný a nesporný;
 - c) smlouva o zajištění úvěrového rizika nesmí obsahovat žádné ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu věřitele a které:
 - i) by poskytovateli zajištění umožňovalo toto zajištění jednostranně zrušit;
 - ii) by zvyšovalo skutečné náklady zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality zajištěné expozice;
 - iii) by umožňovalo poskytovateli zajištění zbavit se povinnosti platit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku nebo
 - iv) by umožňovalo poskytovateli zajištění zkrátit dobu splatnosti tohoto zajištění;
 - d) zajištění musí být právně vymahatelné ve všech relevantních právních řádech.

2.1.1. Provozní požadavky

15. Úvěrová instituce musí svému orgánu dohledu prokázat, že má k dispozici systémy k řízení možné koncentrace rizika vznikající v důsledku toho, že úvěrová instituce využívá záruky nebo úvěrové deriváty. Úvěrová instituce musí být schopna prokázat, jak je její strategie při využívání úvěrových derivátů a záruk propojena s řízením jejího celkového rizikového profilu.

2.2. Protizáruky vystavené státem a jinými subjekty veřejného sektoru

16. Pokud je expozice zajištěna zárukou, která je zase zajištěna protizárukou vystavenou centrální vládou nebo centrální bankou, regionální nebo místní správou, s pohledávkami vůči nimž se v souladu s články 78 až 83 zachází jako s pohledávkami vůči státu, na jehož území sídlí, protizárukou vystavenou mezinárodní rozvojovou bankou, které je podle článku 78 až 83 přidělena riziková váha 0 %, nebo protizárukou vystavenou subjektem veřejného sektoru, s pohledávkami vůči němuž se zachází v souladu s články 78 až 83 jako s pohledávkami vůči úvěrovým institucím, lze s touto expozicí zacházet, jako by byla zajištěna zárukou poskytnutou daným subjektem, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) protizáruka pokrývá všechny prvky úvěrového rizika spojeného s danou pohledávkou;
- b) jak původní záruka, tak protizáruka splňují požadavky pro záruky uvedené v odstavcích 14, 15 a 17 s výjimkou toho, že protizáruka nemusí být přímá;
- c) příslušný orgán je přesvědčen o tom, že krytí je důkladné a že nic z historické zkušenosti nenaznačuje, že krytí protizárukou by bylo méně účinné než krytí přímou zárukou vystavenou daným subjektem.

2.3. Dodatečné požadavky pro záruky

17. Aby byla záruka uznána, musí být splněny také následující podmínky:

- a) v případě selhání nebo neplacení protistranou má úvěrová instituce poskytující úvěr právo v přiměřené době požadovat po ručiteli jakoukoli splatnou částku související s pohledávkou, pro kterou bylo zajištění poskytnuto. Platba ručitelem nesmí být podmíněna tím, že úvěrová instituce poskytující úvěr v první řadě vymáhá platbu po dlužníkovi;
- b) záruka je výslovně zdokumentovaný závazek převzatý ručitelem;
- c) s přihlédnutím k následující větě platí, že záruka musí pokrývat všechny druhy plateb, které má dlužník provést v souvislosti se svým závazkem. Pokud jsou některé druhy plateb ze záruky vyloučeny, musí být uznaná hodnota záruky upravena tak, aby odrážela toto omezené krytí.

18. V případě záruk poskytnutých v rámci vzájemných záručních společností uznaných pro tyto účely příslušnými orgány nebo poskytnutých jako záruky nebo protizáruky subjekty uvedenými v odstavci 16, lze považovat požadavky v odstavci a) za splněné, pokud je splněna některá z následujících podmínek:

- a) příslušné orgány jsou přesvědčeny, že úvěrová instituce poskytující úvěr má právo obdržet v přiměřené době od ručitele prozatímní částku vypočítanou tak, že představuje spolehlivý odhad výše ekonomické ztráty včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, a kterou úvěrová instituce poskytující úvěr pravděpodobně utrpí proporcionalně k výši krytí poskytnutého zárukou;

- b) příslušné orgány jsou také přesvědčeny o ochranném účinku záruky před ztrátami, včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán.

2.4. Dodatečné požadavky pro úvěrové deriváty

19. Aby byl úvěrový derivát uznán, musí být splněny také následující podmínky:

- a) s výhradou písmene b) musí úvěrové události uvedené v rámci úvěrového derivátu zahrnovat alespoň:
- i) nezaplacení částek splatných v souladu s podmínkami podkladového závazku, které jsou platné v době tohoto nezaplacení (s dobou odkladu, která je téměř stejná jako doba odkladu podkladového závazku nebo kratší);
 - ii) konkurs, platební neschopnost či neschopnost dlužníka splatit své dluhy, jeho neschopnost nebo písemné přiznání neschopnosti obecně platit své dluhy v termínu jejich splatnosti, a podobné skutečnosti;
 - iii) restrukturalizaci podkladového závazku vyžadující prominutí nebo odložení splátek jistiny, úroků nebo poplatků, které vede k úvěrové ztrátě (tj. úprava ocenění nebo jiné podobné debetní položky ve výkazu zisků a ztrát);
- b) pokud úvěrové události uvedené v rámci úvěrového derivátu nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku podle třetí odrážky písm. a), lze zajištění úvěrového rizika přesto uznat, je-li jeho uznaná hodnota snížena v souladu s ustanovením v části 3 odst. 84;
- c) v případě, že úvěrové deriváty umožňují hotovostní vypořádání, musí mít úvěrová instituce důkladné oceňovací postupy, které podávají spolehlivý odhad ztráty. Musí být jasně stanovena lhůta, ve které je provedeno přehodnocení podkladového závazku v závislosti na úvěrové události;
- d) v případě, že je pro účely vypořádání vyžadováno právo a schopnost příjemce zajištění převést podkladový závazek na poskytovatele zajištění, podmínky podkladového závazku musí stanovit, že jakýkoliv požadovaný souhlas s takovýmto převodem nesmí být bezdůvodně odepírán;
- e) musí být jasně definovány strany odpovědné za určení, zda nastala úvěrová událost. Nesmí se jednat o výlučnou odpovědnost prodejce zajištění. Kupující zajištění musí mít právo nebo možnost informovat poskytovatele zajištění o tom, že nastala úvěrová událost.

20. Nesoulad mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem v rámci úvěrového derivátu (tj. závazek použitý pro účely stanovení výše hotovostního vypořádání nebo hodnoty doručitelného závazku) nebo mezi podkladovým závazkem a závazkem použitým pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je přípustný, pouze pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) referenční závazek nebo závazek použitý pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je postaven naroveň (*pari passu*) podkladovému závazku nebo je mu podřízen;

- b) podkladový závazek a referenční závazek nebo závazek použitý pro určení, zda nastala úvěrová událost, jsou vydány stejným dlužníkem (tj. stejnou právnickou osobou) a obsahují právně vymahatelné doložky křížového selhání a křížového urychlení.

Část 3 - Výpočet účinku snižování úvěrového rizika

1. Pokud jsou splněna ustanovení částí 4 až 6 a částí 1 a 2, lze výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle pododdílu 1 čl. 78 až 83, a výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle článků 84 až 89 pozměnit v souladu s ustanoveními této části.
2. S hotovostí, cennými papíry či komoditami nakoupenými, vypůjčenými nebo obdrženými v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit lze zacházet jako s kolaterálem.

1. MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

1.1. Úvěrové dluhopisy

3. S investicemi do úvěrových dluhopisů vydaných úvěrovou institucí poskytující úvěr lze zacházet jako s hotovostním kolaterálem.

1.2. Rozvahové započtení

4. S úvěry a vklady u úvěrové instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, se zachází jako s hotovostním kolaterálem.

1.3. Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

1.3.1. Výpočet plně upravené hodnoty expozice

- a) Použití komplexní metody finančního kolaterálu s využitím regulačních koeficientů volatility nebo vlastních odhadů koeficientu volatility
5. S výhradou odstavců 12 až 22 se při výpočtu „plně upravené hodnoty expozice“ (E^*) u expozic v rámci uznané rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu použijí koeficienty volatility vypočtené způsobem uvedeným níže, a to za použití metody využívající regulační koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je vysvětleno v odstavcích 35 až 60 ohledně komplexní metody finančního kolaterálu. Pro použití metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility platí stejné podmínky a požadavky jako v případě komplexní metody finančního kolaterálu.
6. Čistá pozice u jednotlivých druhů cenných papírů se vypočítá odečtením celkové hodnoty cenných papírů daného druhu vypůjčených, prodaných nebo obdržených podle rámcové dohody o započtení od celkové hodnoty cenných papírů stejného druhu zapůjčených, prodaných nebo poskytnutých podle téže dohody.
7. Pro účely odstavce 6 se „druhem cenných papírů“ rozumí cenné papíry vydané stejným subjektem, se stejným datem emise, stejnou splatností, stejnými podmínkami a stejnou dobou do realizace, jak je uvedeno v odstavcích 35 až 60.

8. Čistá pozice v jednotlivých měnách s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započtení, se vypočítá odečtením celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v dané měně vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle rámcové dohody o započtení plus hodnoty hotovosti v této měně vypůjčené nebo obdržené podle této dohody od celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v dané měně zapůjčených, prodaných nebo poskytnutých podle téže dohody plus hodnoty hotovosti v dané měně zapůjčené nebo převedené podle této dohody.
9. Koeficient volatility u určitého druhu cenných papírů nebo hotovostní pozice se použije pro kladnou nebo zápornou čistou pozici cenných papírů daného druhu.
10. Koeficient volatility pro devizové riziko (f_x) se použije pro kladnou nebo zápornou čistou pozici v každé měně s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započtení.
11. E^* se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max \{0, [(\sum(E) - \sum(C)) + \sum(|\text{čistá pozice pro každý cenný papír}| \times H_{\text{sec}}) + \sum(|E_{fx}| \times H_{fx})]\}$$

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá podle článků 78 až 83, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát počítá podle článků 84 až 89, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

C je hodnota vypůjčených, nakoupených nebo obdržených cenných papírů nebo komodit nebo vypůjčené či obdržené hotovosti v případě každé expozice.

$\sum(E)$ je součet všech E v rámci dané dohody.

$\sum(C)$ je součet všech C v rámci dané dohody.

E_{fx} je čistá pozice (kladná či záporná) v určité měně s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody, vypočtená podle odstavce 8.

H_{sec} je koeficient volatility v případě určitého druhu cenných papírů.

H_{fx} je koeficient volatility pro devizové riziko.

E^* je plně upravená hodnota expozice.

b) Použití metody interních modelů

12. Jako alternativu k metodě využívající regulační koeficienty volatility nebo metodě využívající vlastní odhady koeficientu volatility pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E^*) vyplývající z použití uznané rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, s výjimkou transakcí s deriváty, lze úvěrovým institucím povolit používání metody interních modelů, která zohledňuje vliv korelace

mezi pozicemi v cenných papírech, které jsou předmětem dané rámcové dohody o započtení, i likviditu dotčených nástrojů. Interní modely použité v této metodě musí poskytovat odhady možné změny hodnoty nezajištěné expozice ($\sum E - \sum C$).

13. Úvěrová instituce může použít metodu interních modelů nezávisle na svém předchozím výběru mezi standardizovaným přístupem a základním IRB přístupem u úvěrového rizika. Pokud se však úvěrová instituce rozhodne používat metodu interních modelů, musí tak učinit u všech protistran a cenných papírů s výjimkou nevýznamných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulační koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je uvedeno v odstavcích 5 až 11.
14. Metodu interních modelů mohou používat úvěrové instituce, které byly uznány pro účely interního modelu řízení rizika podle přílohy V směrnice [93/6/EHS].
15. Úvěrové instituce, u nichž orgány dohledu používání takového modelu podle směrnice 93/6/EHS neschválily, mohou podat příslušným orgánům žádost o uznání interního modelu měření rizika pro účely těchto odstavců.
16. Takové žádosti bude vyhověno pouze v případě, že příslušný orgán je přesvědčen o tom, že systém řízení rizik dané úvěrové instituce pro řízení rizik vyplývajících z transakcí podle rámcové dohody o započtení je koncepčně správný a správně používáný a že jsou splněny zejména tyto kvalitativní standardy:
 - a) interní model měření rizika používaný pro výpočet možné cenové volatility u transakcí je úzce propojen s každodenním procesem řízení rizika úvěrové instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholovému vedení úvěrové instituce;
 - b) úvěrová instituce má útvar řízení rizika, který je nezávislý na obchodních útvarcích a podléhá přímo vrcholovému vedení instituce. Tento útvar musí být odpovědný za navrhování a zavádění systému řízení rizika dané úvěrové instituce. Denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech modelu měření rizika a o vhodných opatřeních, která mají být přijata ve vztahu k limitům pozic;
 - c) tyto každodenní zprávy vypracované útvarem řízení rizika přezkoumávají osoby ve vedení, které mají dostatečné pravomoci, aby mohly prosadit omezení přijatých pozic a celkové rizikové expozice;
 - d) úvěrová instituce má v útvaru řízení rizika dostatečný počet zaměstnanců se zkušenostmi v používání náročných modelů;
 - e) úvěrová instituce zavedla postupy, jimiž sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií a kontrolních mechanismů týkajících se celkové funkčnosti systému měření rizik;
 - f) modely používané úvěrovou institucí prokazatelně vykazují dostatečnou přesnost v měření rizik potvrzenou zpětným testováním výstupů s využitím alespoň jednoletých dat;

- g) úvěrová instituce často provádí přísný program stresového testování, jehož výsledky jsou vrcholovým vedením instituce přezkoumávány a zpětně se promítají do jím stanovovaných strategií a limitů;
- h) úvěrová instituce musí jako součást svého pravidelného vnitřního auditu provádět nezávislý přezkum svého systému měření rizika. Tento přezkum se musí vztahovat jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizika;
- i) nejméně jednou ročně musí úvěrová instituce provést přezkum svého systému řízení rizika.

17. Výpočet možné změny v hodnotě musí splňovat následující minimální standardy:

- a) možná změna hodnoty musí být počítána alespoň jednou denně;
- b) jednostranný konfidenční interval s hladinou spolehlivosti 99 %;
- c) doba do realizace v délce 5 dnů, nebo 10 dnů v případě jiných transakcí než repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit;
- d) skutečné období sledování nejméně jeden rok, kromě případů, kdy je kratší období sledování ospravedlněno významným vzrůstem cenové volatility;
- e) čtvrtletní aktualizace datových souborů.

18. Příslušné orgány musí požadovat, aby interní model měření rizika zachycoval dostatečný počet rizikových faktorů, a tudíž všechna významná cenová rizika.

19. Příslušné orgány mohou úvěrovým institucím povolit, aby používaly empirické korelace v rámci jednotlivých kategorií rizika a mezi nimi, jestliže jsou přesvědčeny, že systém používaný institucí pro měření korelací je správný a řádně používaný.

20. Úvěrová instituce, která používá metodu interních modelů, musí výsledky modelu zpětně testovat, přičemž použije vzorek 20 protistran sestavený jednou ročně. Mezi tyto protistrany musí zahrnout deset největších, které úvěrová instituce určí na základě vlastní metody měření expozic, a deset dalších protistran vybraných náhodně. Úvěrová instituce by měla každý den a pro každou protistranu porovnat skutečnou změnu v hodnotě expozice vůči dané protistraně během jednoho dne s odhadovanou změnou v hodnotě expozice vypočítanou na konci obchodování předchozího dne za pomoci metody interních modelů. Výjimkou je každý případ, kdy skutečná změna expozice převyšuje odhad interního modelu. V závislosti na počtu výjimek ve sledování daných 20 protistran za posledních 250 obchodních dnů (celkem 5000 případů sledování) se výsledný odhad interního modelu vynásobí jedním z multiplikátorů uvedených v tabulce č. 1.

Tabulka č. 1

Zóna	Počet výjimek	Multiplikátor
Zelená zóna	0-99	1

Žlutá zóna	100-119	1,13
	120-139	1,17
	140-159	1,22
	160-179	1,25
	180-199	1,28
Červená zóna	200 nebo více	1,33

V rámci zpětného testování musí úvěrová instituce potvrdit, že výjimky se nesoustřeďují v jejích expozicích vůči jedné nebo více protistranám.

21. Plně upravená hodnota expozice (E^*) u úvěrových institucí, které používají metodu interních modelů, se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max \{0, [(\sum E - \sum C) + (\text{výsledný odhad interních modelů} \times \text{příslušný multiplikátor})]\}$$

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá podle čl. 78 až 83 pododdílu 1, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

Pokud se hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát počítá podle článků 84 až 89, pak E je hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici v rámci dohody v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika.

C je aktuální tržní hodnota vypůjčených, nakoupených nebo obdržených cenných papírů nebo vypůjčené či obdržené hotovosti v případě každé expozice.

$\sum(E)$ je součet všech E v rámci dané dohody.

$\sum(C)$ je součet všech C v rámci dané dohody.

22. Při výpočtu kapitálových požadavků za použití interních modelů musí úvěrové instituce použít výstup modelu z předchozího obchodního dne.

- 1.3.2. *Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu podle rámcových dohod o započtení*

Standardizovaný přístup

23. Pro účely článku 80 se rozumí hodnotou expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí podle rámcové dohody o započtení hodnota E^* vypočítaná podle odstavců 5 až 22.

Základní IRB přístup

24. Pro účely přílohy VII se rozumí hodnotou expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí podle rámcové dohody o započtení hodnota E* vypočítaná podle odstavců 5 až 22.

1.4. Finanční kolaterál

1.4.1. Jednoduchá metoda finančního kolaterálu

25. Jednoduchou metodu finančního kolaterálu lze použít pouze v případech, kdy se hodnota rizikově vážené expozice počítá podle článků 78 až 83. Úvěrová instituce nemůže použít zároveň jednoduchou metodu finančního kolaterálu i komplexní metodu finančního kolaterálu.

Ocenění

26. Podle této metody je hodnota uznaného finančního kolaterálu rovna jeho tržní hodnotě určené v souladu s částí 2 odst. 6.

Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic

27. Riziková váha, která by se použila v souladu s články 78 až 83, kdyby měl věřitel přímou expozici vůči nástroji použitému jako kolaterál, se použije na ty části pohledávek, které jsou zajištěny tržní hodnotou uznaného kolaterálu. Riziková váha zajištěné části musí být přinejmenším 20 %, není-li v odstavcích 28 až 30 uvedeno jinak. Zbývající část expozice obdrží rizikovou váhu, která by se použila na nezajištěnou expozici vůči dané protistraně podle článků 78 až 83.

Repo obchody a půjčky či výpůjčky cenných papírů

28. Na zajištěnou část expozice vyplývající z transakcí, které splňují kritéria uvedená v odstavcích 59 a 60, se použije riziková váha 0 %. Pokud protistrana takové transakce není hlavním účastníkem trhu, použije se riziková váha 10 %.

Mimoburzovní derivátové transakce denně oceňované tržní hodnotou

29. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze IV, které jsou denně oceňovány tržní hodnotou, jsou zajištěny hotovostí nebo hotovostními nástroji a neexistuje u nich nesoulad měn, se do výše jejich zajištění na hodnoty expozice určené podle přílohy III použije riziková váha 0 %. Na hodnoty expozic uvedených transakcí zajištěných dluhovými cennými papíry vydanými centrálními vládami nebo centrálními bankami, kterým se podle článků 78 až 83 přiděluje riziková váha 0 %, se do výše jejich zajištění použije riziková váha 10 %.

Pro účely tohoto odstavce „dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují:

- a) dluhové cenné papíry vydané regionální nebo místní správou, pokud se s expozicemi vůči této správě v souladu s články 78 až 83 zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě, na jejímž území sídlí;

- b) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 78 až 83;
- c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 78 až 83.

Jiné transakce

30. Pokud jsou expozice i kolaterál denominovány ve stejné měně a zároveň je splněna jedna z následujících podmínek, lze použít rizikovou váhu 0 %:

- a) kolaterál je ve formě hotovostního vkladu nebo hotovostního nástroje;
- b) kolaterál je ve formě dluhových cenných papírů vydaných centrálními vládami nebo centrálními bankami, jimž by se podle článků 78 až 83 přidělila riziková váha 0 %, a jeho tržní hodnota byla snížena o 20 %.

Pro účely tohoto odstavce „dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují dluhové cenné papíry uvedené pod předcházejícím nadpisem.

1.4.2. Komplexní metoda finančního kolaterálu

31. Při oceňování finančního kolaterálu pro účely komplexní metody finančního kolaterálu je třeba na tržní hodnotu tohoto kolaterálu použít „koeficienty volatility“, jak je uvedeno v odstavcích 35 až 60 níže, aby byla zohledněna cenová volatilita.

32. Při dodržení zacházení uvedeného v odstavci 33 a týkajícího se případů nesouladu měn u mimoburzovních derivátových transakcí, kdy kolaterál je denominován v jiné měně než podkladová expozice, je třeba ke koeficientu volatility pro daný kolaterál podle odstavců 35 až 60 přidat koeficient, který odráží volatilitu měny.

33. V případě mimoburzovních derivátových transakcí podle dohod o započtení uznaných příslušnými orgány v souladu s přílohou III, se koeficient volatility odrážející volatilitu měn použije, pokud existuje nesoulad mezi měnou kolaterálu a měnou vypořádání. I v případech, kdy je transakce podle dohody o započtení prováděna v několika různých měnách, se použije pouze jeden koeficient volatility.

a) Výpočet upravených hodnot

34. V případě všech transakcí s výjimkou transakcí podle uznaných rámcových dohod o započtení, na něž se použijí ustanovení odstavců 5 až 24, se hodnota kolaterálu, kterou je třeba zohlednit, upravená o volatilitu vypočte následujícím způsobem:

$$C_{VA} = C \times (1 - H_C - H_{FX})$$

Hodnota expozice, kterou je třeba zohlednit, upravená o volatilitu se vypočte následujícím způsobem:

$$E_{VA} = E \times (1 + H_E), \text{ a v případě mimoburzovních derivátových transakcí } E_{VA} = E.$$

Plně upravená hodnota expozice zohledňující volatilitu i účinky kolaterálu na snižování rizika se vypočte následujícím způsobem:

$$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$$

kde

E je hodnota expozice tak, jak by byla určena podle článků 78 až 83 nebo článků 84 až 89, kdyby expozice nebyla zajištěna.

E_{VA} je hodnota expozice upravená o volatilitu.

C_{VA} je hodnota kolaterálu upravená o volatilitu.

C_{VAM} je C_{VA} dále upravená o jakýkoliv nesoulad splatností podle ustanovení části 4.

H_E je koeficient volatility pro danou expozici (E), vypočtený podle odstavců 35 až 60.

H_C je koeficient volatility pro daný kolaterál, vypočtený podle odstavců 35 až 60.

H_{FX} je koeficient volatility pro nesoulad měn, vypočtený podle odstavců 35 až 60.

E^* je plně upravená hodnota expozice zohledňující volatilitu a účinky kolaterálu na snižování rizika.

b) Výpočet koeficientů volatility, které mají být použity

35. Koeficienty volatility lze vypočítat dvěma způsoby: komplexní metodou finančního kolaterálu s využitím regulatorních koeficientů volatility nebo s využitím vlastních odhadů koeficientu volatility.

36. Úvěrová instituce se může rozhodnout, zda použije metodu využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nezávisle na tom, zda se rozhodla počítat hodnotu rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83 nebo 84 až 89. Pokud se však úvěrové instituce rozhodnou použít metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, musí ji použít na všechny druhy nástrojů s výjimkou nevýznamných portfolií, v jejichž případě mohou použít metodu využívající regulatorní koeficienty volatility.

Pokud se kolaterál skládá z několika uznaných položek, pak koeficient volatility

$$H = \sum_i a_i H_i$$

bude , kde a_i je poměr položky ke kolaterálu jako celku a H_i je koeficient volatility pro tuto položku.

i) Regulatorní koeficienty volatility

37. Koeficienty volatility, které se použijí podle metody využívající regulatorní koeficienty volatility (za předpokladu každodenního přeceňování), jsou uvedeny v tabulkách č. 2 až 5.

KOEFICIENTY VOLATILITY

Tabulka č. 2

Stupeň externího ratingu, s nímž je externí rating daného dluhového cenného papíru spojen	Zbytkov á splatnost	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 odst. 7 písm. b)			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 odst. 7 písm. c) a d)		
		20denn í doba do realizac e (%)	10denn í doba do realizace (%)	5denn í doba do realizace (%)	20denn í doba do realizace (%)	10denn í doba do realizace (%)	5denn í doba do realizace (%)
1	≤ 1 rok	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	≤ 1 rok	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 rok	21,213	15	10,607	neuve d e n o	neuve d e n o	neuve d e n o
	>1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	neuve d e n o	neuve d e n o	neuve d e n o
	> 5 let	21,213	15	10,607	neuve d e n o	neuve d e n o	neuve d e n o

Tabulka č. 3

Stupeň externího ratingu, s nímž je externí rating krátkodobého dluhového cenného	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 odst. 7 písm. b) s krátkodobými externími ratingy	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 odst. 7 písm. c) a d) s krátkodobými externími ratingy
--	--	---

papíru spojen						
	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabulka č. 4

Jiné druhy kolaterálu nebo expozic			
	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
Akcie a konvertibilní dluhopisy zahrnuté do hlavního indexu	21,213	15	10,607
Ostatní akcie nebo konvertibilní dluhopisy kótované na uznané burze	35,355	25	17,678
Hotovost	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Tabulka č. 5

Koeficient volatility v případě nesouladu měn		
20denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
11,314	8	5,657

38. V případě zajištěných úvěrových transakcí je doba do realizace 20 obchodních dnů. V případě repo obchodů (pokud se netýkají převodu komodit nebo garantovaných nároků na komodity) a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů. V případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je doba do realizace 10 obchodních dnů.

39. V tabulkách č. 2 až 5 a v odstavcích 40 až 42 se stupněm externího ratingu, ke kterému je externí rating dluhového cenného papíru přiřazen, rozumí stupeň externího ratingu, k němuž je externí rating přiřazen podle příslušných orgánů v souladu s články 78 až 83. Pro tyto účely platí také část 1 odst. 10.

40. V případě neuznaných cenných papírů vypůjčených nebo prodaných v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů je koeficient volatility stejný jako v případě akcií kótovaných na uznané burze nezahrnutých do hlavního indexu.

41. V případě uznaných podílů v podnicích kolektivního investování se koeficientem volatility rozumí nejvyšší koeficient volatility, který by se použil s ohledem na dobu do realizace transakce uvedenou v odstavci 38 na kterékoliv z aktiv, do kterých má daný fond právo investovat.

42. V případě dluhových cenných papírů bez ratingu vydaných institucemi a splňujících kritéria uznatelnosti uvedená v části 1 odst. 8 jsou koeficienty volatility stejné jako v případě cenných papírů vydaných institucemi nebo podniky s externím ratingem přiřazeným ke stupňům externího ratingu 2 nebo 3.

ii) *Vlastní odhady koeficientů volatility*

43. Příslušné orgány mohou institucím, které splňují požadavky uvedené v odstavcích 48 až 57, povolit používání vlastních odhadů volatility pro výpočet koeficientů volatility, které se použijí na kolaterál a expozice.

44. Pokud mají dluhové cenné papíry externí rating od uznané ratingové agentury na úrovni investičního stupně nebo lepší, mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit, aby počítaly odhad volatility pro každou kategorii cenného papíru.

45. Při určování příslušných kategorií musí úvěrové instituce zohlednit druh emitenta cenného papíru, externí rating cenných papírů, jejich zbytkovou splatnost a jejich modifikovanou dobu trvání. Odhady volatility musí být reprezentativní pro cenné papíry zahrnuté úvěrovou institucí do dané kategorie.

46. V případě dluhových cenných papírů, které mají externí rating od uznané ratingové agentury horší než investiční stupeň, a v případě ostatního uznatelného kolaterálu se musí koeficienty volatility počítat pro každou jednotlivou položku.

47. Úvěrové instituce, které používají metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nesmí při odhadování volatility kolaterálu nebo nesouladu cizích měn zohledňovat jakékoliv korelace mezi nezajištěnou expozicí, kolaterálem anebo směnnými kurzy.

Kvantitativní kritéria

48. Při výpočtu koeficientů volatility se použije jednostranný konfidenční interval s hladinou spolehlivosti 99 %.

49. V případě zajištěných úvěrových transakcí je doba do realizace 20 obchodních dnů; v případě repo obchodů (pokud se netýkají převodu komodit nebo garantovaných nároků na komodity) a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů a v případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je tato doba 10 obchodních dnů.

50. Pokud je doba do realizace kratší či delší než doba do realizace stanovená pro daný druh transakce v odstavci 49, mohou úvěrové instituce upravit hodnotu koeficientu volatility pomocí vzorce druhé odmocniny času:

$$H_M = H_N \sqrt{T_M / T_N}$$

kde T_M je příslušná doba do realizace

H_M je koeficient volatility pro příslušnou dobu do realizace

H_N je koeficient volatility odvozený z doby do realizace T_N .

51. Úvěrové instituce musejí zohlednit nelikvidnost méně kvalitních aktiv. V případech, kdy existují pochybnosti ohledně likvidnosti kolaterálu, musí být doba do realizace prodloužena. Úvěrové instituce také musí určit případy, kdy by mohlo na základě historických dat dojít k podcenění možné volatility, např. u měny v režimu pevných měnových kurzů. Tyto případy se musí řešit pomocí stresového scénáře.
52. Historické časové řady (období vzorku) pro výpočet koeficientů volatility musí být přinejmenším jeden rok. V případě úvěrových institucí, které používají systém vážení nebo jiné metody pro historické časové řady, musí být skutečné období sledování alespoň jeden rok (to znamená, že vážená průměrná délka trvání jednotlivých období sledování nesmí být méně než 6 měsíců). Příslušné orgány mohou také po úvěrové instituci požadovat, aby koeficienty volatility počítala za pomoci kratšího období sledování, pokud je k tomu podle názoru příslušných orgánů důvod vzhledem k výraznému růstu cenové volatility.
53. Úvěrové instituce musejí své datové soubory aktualizovat nejméně jednou za tři měsíce a musejí je také přehodnotit, kdykoliv se tržní ceny výrazně změní. Z toho vyplývá, že koeficienty volatility se musí počítat nejméně jednou za tři měsíce.

Kvalitativní kritéria

54. Odhady volatility musí být používány při každodenním procesu řízení rizik úvěrové instituce, včetně zohlednění v interních limitech na expozice.
55. Pokud je doba do realizace používaná úvěrovou institucí v každodenním procesu řízení rizik delší než doba stanovená pro daný druh transakce v této části, zvýší se koeficienty volatility dané úvěrové instituce pomocí vzorce druhé odmocniny času stanoveného v odstavci 50.
56. Úvěrová instituce musí mít zavedené postupy, kterými sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaných strategií a kontrolních mechanismů týkajících se provozu svého systému pro odhadování koeficientů volatility a začleňování těchto odhadů do svého procesu řízení rizik.
57. V rámci procesu vnitřního auditu úvěrové instituce musí být pravidelně prováděn nezávislý přezkum jejího systému odhadování koeficientů volatility. Nejméně jednou ročně musí proběhnout přezkum celkového systému pro odhadování koeficientů volatility a pro začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizik úvěrové instituce, zejména je třeba se zaměřit na:
- a) začleňování odhadnutých koeficientů volatility do každodenního řízení rizik;
 - b) validaci jakýchkoliv zásadních změn v procesu odhadování koeficientů volatility;
 - c) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů dat používaných při provozu systému na odhadování koeficientů volatility, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů dat;

- d) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility.

iii) *Zvyšování koeficientů volatility*

58. Koeficienty volatility uvedené v odstavcích 37 až 42 se použijí v případě každodenního přeceňování. Stejně tak v případě, že úvěrová instituce používá vlastní odhady koeficientů volatility v souladu s odstavci 43 až 57, musí je v první řadě počítat na základě každodenního přeceňování. Pokud dochází k přeceňování méně často než jednou denně, použijí se vyšší koeficienty volatility. Vypočítají se zvýšením koeficientů volatility stanovených pro každodenní přeceňování za použití následujícího vzorce druhé odmocniny času:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kde

H je koeficient volatility, který má být použit

H_M je koeficient volatility v případě každodenního přeceňování

N_R je skutečný počet obchodních dnů mezi dvěma přeceněními

T_M je doba do realizace u daného druhu transakce.

iv) *Podmínky pro použití koeficientu volatility 0 %*

59. V případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů, kdy úvěrová instituce používá metodu využívající regulační koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility a jsou splněny podmínky stanovené v písmenech a) až h), mohou příslušné orgány povolit úvěrovým institucím, aby místo koeficientů volatility vypočítaných podle odstavců 35 až 58 použily koeficient volatility 0 %. Tuto možnost nemohou využít úvěrové instituce, které používají metodu interních modelů podle odstavců 12 až 22.

a) Jak expozice, tak kolaterál jsou ve formě hotovosti nebo cenných papírů ve smyslu části 1 odst. 7 písm. b);

b) jak expozice, tak kolaterál jsou denominovány ve stejné měně;

c) splatnost dané transakce není delší než jeden den, nebo se expozice i kolaterál denně přeceňují na tržní ceny či podléhají každodennímu dozajištění;

d) má se za to, že doba mezi posledním oceněním v tržních cenách předtím, než protistrana neprovedla dozajištění, a realizací kolaterálu nesmí být víc než čtyři obchodní dny;

e) transakce je vypořádána prostřednictvím vypořádacího systému, který se pro tento druh transakce osvědčil;

f) dohoda je založena na dokumentech, které jsou standardní tržní dokumentací pro repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů v případě daných cenných papírů;

g) transakce se řídí dokumentací stanovující, že pokud protistrana nesplní povinnost dodat hotovost či cenné papíry nebo marži, či u ní jinak dojde k selhání, je transakce okamžitě splatná;

h) příslušné orgány považují protistranu za „hlavního účastníka trhu“. Mezi hlavní účastníky trhu mohou patřit následující subjekty:

– subjekty zmíněné v odst. 7 písm. b) v části 1, expozice vůči kterým obdrží podle článků 78 až 83 rizikovou váhu 0 %,

– instituce,

– ostatní finanční společnosti (včetně pojišťoven), expozice vůči kterým obdrží podle článků 78 až 83 rizikovou váhu 20 % nebo které, jedná-li se o úvěrové instituce, které postupují při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle článků 83 až 89, nemají externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou a podle interního ratingu je jejich pravděpodobnost selhání stejná jako u externích ratingů vypracovaných ratingovými agenturami, jimž byl příslušnými orgány přiřazen stupeň externího ratingu 2 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle článků 78 až 83,

– regulované podniky kolektivního investování, které musí splňovat kapitálové požadavky nebo omezení ohledně výše zadlužení,

– regulované penzijní fondy a

– uznané zúčtovací organizace.

60. Pokud příslušný orgán povolí zacházení uvedené v odstavci 59 v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů týkajících se cenných papírů vydaných jeho vládou, pak se ostatní příslušné orgány mohou rozhodnout, že úvěrovým institucím, které patří do jejich pravomoci, povolí použít na stejné transakce tentýž přístup.

c) Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

Standardizovaný přístup

61. Pro účely článku 80 se rozumí hodnotou expozice hodnota E^* vypočítaná podle odstavce 34.

Základní IRB přístup

62. Pro účely přílohy VII se LGD rozumí LGD^* (skutečná ztráta při selhání) vypočítaná podle tohoto odstavce.

$$LGD^* = \text{Max} \{0, LGD \times [(E^*/E)]\}$$

kde

LGD je ztráta při selhání, která by se použila na expozici podle článků 84 až 89, pokud by tato expozice nebyla zajištěná

E je hodnota expozice podle článků 84 až 89

E* se rovná hodnotě vypočítané podle odstavce 34.

1.5. Další uznatelný kolaterál pro účely článku 84 až 89

1.5.1. Ocenění

a) Kolaterál ve formě nemovitosti

63. Nemovitost musí být oceněna nezávislým znalcem na tržní hodnotu nebo nižší hodnotu. V členských státech, které právními předpisy stanovily přísná kritéria pro určení hypotekární hodnoty, může být místo toho nemovitost oceněna nezávislým znalcem na hypotekární hodnotu nebo nižší hodnotu.

64. Tržní hodnotou se rozumí odhadovaná částka, za kterou by mohla být nemovitost v den ocenění převedena po řádném uvedení na trh mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu, přičemž obě strany jednají vědomě, obezřetně a bez donucení. Tržní hodnota musí být doložena průhledným a jasným způsobem.

65. Hypotekární hodnotou se rozumí hodnota nemovitosti stanovená obezřetným hodnocením budoucí prodejnosti nemovitosti s ohledem na její trvalé a dlouhodobé vlastnosti, běžné a místní podmínky trhu, stávající využití a jiná možná vhodná využití. Při stanovení hypotekární hodnoty nelze brát v úvahu spekulativní prvky. Hypotekární hodnota musí být doložena průhledným a jasným způsobem.

66. Hodnota kolaterálu se rovná tržní hodnotě nebo hypotekární hodnotě příslušným způsobem snížené tak, aby odrážela výsledky sledování požadovaného v části 2 odst. 8 a aby byly zohledněny veškeré předcházející nároky na danou nemovitost.

b) Pohledávky

67. Hodnota pohledávek se rovná výši pohledávky.

c) Ostatní hmotný kolaterál

68. Nemovitost musí být oceněna tržní hodnotou – což je odhadovaná částka, za kterou by nemovitost byla v den ocenění převedena mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu.

1.5.2. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

a) Obecné zacházení

69. Pro účely přílohy VII se LGD rozumí LGD* (skutečná ztráta při selhání) vypočítaná podle odstavce 70 až 73.

70. Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu (C) a hodnotou expozice (E) nižší než mezní úroveň C* (požadovaná minimální úroveň zajištění u dané expozice) uvedená v tabulce č. 6, pak se LGD* rovná hodnotě LGD stanovené v příloze VII pro nezajištěné expozice vůči protistraně.
71. Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu a hodnotou expozice vyšší než druhá, vyšší mezní úroveň C** (tj. úroveň zajištění požadovaná pro plné zohlednění v LGD) uvedená v tabulce č. 6, pak se LGD* rovná hodnotě předepsané v následující tabulce.
72. Pokud není v případě expozice jako celku dosaženo požadované úrovně zajištění C**, bude se pro tyto účely daná expozice považovat za dvě expozice – část, u níž bylo požadované úrovně zajištění C** dosaženo, a zbývající část.
73. Tabulka č. 6 uvádí příslušné hodnoty LGD* a požadovanou úroveň zajištění pro zajištěné části expozic:

Tabulka č. 6

Minimální hodnoty LGD v případě zajištěné části expozic

	LGD* pro přednostní rozvahové expozice nebo podrozvahové položky	LGD* pro podřízené rozvahové expozice nebo podrozvahové položky	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C*)	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C**)
Pohledávky	35 %	65 %	0 %	125 %
Obytné nemovitosti/obchodní nemovitosti	35 %	65 %	30 %	140 %
Ostatní kolaterál	40 %	70 %	30 %	140 %

Odchylně od výše uvedeného a pokud jsou dodrženy uvedené úrovně zajištění, mohou příslušné orgány až do 31. prosince 2012:

- povolit úvěrovým institucím, aby přednostním expozicím ve formě leasingu obchodních nemovitostí přidělily hodnotu LGD 30 %;
- povolit úvěrovým institucím, aby přednostním expozicím ve formě leasingu zařízení přidělily hodnotu LGD 35 %.

Po uplynutí výše uvedeného období musí být tato výjimka přehodnocena.

- Alternativní zacházení s kolaterálem ve formě nemovitosti

74. Pokud jsou splněny požadavky uvedené v tomto odstavci a v odstavci 75, mohou příslušné orgány členského státu jako alternativu k zacházení zmíněnému v odstavcích 69 až 73 povolit úvěrovým institucím, aby na tu část expozice, která je plně zajištěna obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nacházející se na území daného členského státu, použily rizikovou váhu 50 %, pokud mají důkaz o tom, že se jedná o rozvinuté a zavedené trhy a že ztrátovost úvěrů zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi nepřesahuje následující limity:

a) 50 % tržní hodnoty (nebo případně 60 % hypotekární hodnoty, pokud je tato hodnota stanovena a je nižší) v kterémkoliv roce nepřekračuje 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obytnou nebo obchodní nemovitostí;

b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nesmí v kterémkoliv roce přesahovat 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných tímto druhem nemovitosti.

75. Pokud některá z podmínek uvedených v odstavci 74 není v daném roce splněna, nelze tento postup použít, dokud nejsou tyto podmínky opět splněny v následujícím roce.

76. Příslušné orgány, které zacházení podle odstavce 73 nepovolují, mohou úvěrovým institucím povolit, aby použily rizikové váhy povolené podle tohoto zacházení pro expozice zajištěné obytnou nemovitostí nebo obchodní nemovitostí nacházející se na území těch členských států, jejichž příslušné orgány toto zacházení povolují za stejných podmínek, jaké platí v daném členském státě.

1.6. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě smíšených seskupení kolaterálu

77. Pokud se hodnota rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát počítá podle článků 84 až 89 a expozice je zajištěna finančním kolaterálem i jiným uznatelným kolaterálem, pak se LGD pro účely přílohy VII rozumí LGD* (skutečná ztráta při selhání) vypočítaná následujícím způsobem.

78. Úvěrová instituce musí rozdělit hodnotu expozice upravenou o volatilitu (tj. hodnotu po použití koeficientu volatility, jak je stanoveno v odstavci 34) na části, z nichž každá je kryta jen jedním druhem kolaterálu. To znamená, že úvěrová instituce musí expozici odpovídajícím způsobem rozdělit na část pokrytou uznatelným finančním kolaterálem, část pokrytou pohledávkami, části pokryté kolaterálem ve formě obchodní nemovitosti anebo obytné nemovitosti, část pokrytou ostatním uznatelným kolaterálem a případnou nezajištěnou část.

79. LGD* pro každou část expozice se vypočítá zvlášť v souladu s příslušnými ustanoveními této přílohy.

1.7. Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1.7.1. Vklady u třetích stran, které jsou institucí

80. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v části 2 odst. 12, lze se zajištěním úvěrového rizika ve smyslu části 1 odst. 23 zacházet jako se zárukou třetí strany.

1.7.2. Životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce poskytující úvěr

81. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v části 2 odst. 13, lze se zajištěním úvěrového rizika ve smyslu části 1 odst. 24 zacházet jako se zárukou společnosti poskytující životní pojištění. Hodnota uznaného zajištění úvěrového rizika je částka odbytného dané životní pojistky.

1.7.3. Nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, s povinností odkupu na požádání

82. S nástroji uznatelnými ve smyslu části 1 odst. 25 lze zacházet jako se zárukou vydávající instituce.

83. Pro tyto účely je hodnota uznaného zajištění úvěrového rizika následující:

- a) pokud bude nástroj odkoupen za nominální hodnotu, pak se hodnota zajištění rovná této nominální hodnotě;
- b) pokud bude nástroj odkoupen za tržní cenu, pak se hodnota zajištění rovná hodnotě nástroje oceněného stejným způsobem jako dluhové cenné papíry uvedené v části 1 odst. 8.

2. ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA TŘETÍ STRANOU

2.1. Ocenění

84. Hodnota zajištění úvěrového rizika třetí stranou (G) se rovná částce, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit v případě, že dlužník bude v selhání nebo nezaplatí či dojde k jiným blíže specifikovaným úvěrovým událostem. V případě úvěrových derivátů, které jako úvěrovou událost nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku spojenou s prominutím nebo odložením splátek jistiny, úroků nebo poplatků a vedoucí k úvěrové ztrátě (tj. úprava ocenění nebo jiné podobné debetní položky ve výkazu zisků a ztrát), se hodnota zajištění úvěrového rizika vypočítaná podle první věty tohoto odstavce sníží o 40 %.

85. V případě, že je zajištění úvěrového rizika třetí stranou denominováno v jiné měně než expozice (nesoulad měn), musí se hodnota zajištění úvěrového rizika snížit prostřednictvím koeficientu volatility H_{FX} následujícím způsobem:

$$G^* = G \times (1 - H_{FX})$$

kde

G je nominální hodnota zajištění úvěrového rizika

G^* je hodnota G upravená pro devizové riziko

H_{fx} je koeficient volatility pro případný nesoulad měn mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovým závazkem.

Pokud nedojde k nesouladu měn, platí

$$G^* = G$$

86. Koeficienty volatility pro zohlednění jakéhokoliv nesouladu měn lze vypočítat na základě metody využívající regulační koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility uvedené v odstavcích 35 až 58.

2.2. Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát

2.2.1. Částečné zajištění – rozdělení do tranší

87. Pokud úvěrová instituce převede část rizika vyplývajícího z některé expozice v jedné nebo více tranších, použijí se pravidla stanovená v člancích 94 až 101. Hranice důležitosti plateb (materiality thresholds on payments), pod jejichž úrovní nebude v případě ztráty provedena žádná platba, odpovídají nepřevedeným pozicím první ztráty a způsobují převod rizika v tranších.

2.2.2. Standardizovaný přístup

a) Plné zajištění

88. Pro účely článku 80 je g riziková váha, která má být přidělena expozici plně zajištěné třetí stranou (G_A),

kde

g je riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v člancích 78 až 83, a

G_A je hodnota G^* vypočítaná podle odstavce 85 a dále upravená o jakýkoliv nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4.

b) Částečné zajištění – stejná úroveň

89. Pokud je zajištěná částka nižší než hodnota expozice a zajištěná i nezajištěná část jsou na stejné úrovni – tj. úvěrová instituce a poskytovatel zajištění nesou ztráty společně poměrným dílem – bude povoleno přiměřené snížení kapitálových požadavků. Pro účely článku 80 se hodnota rizikově vážených expozic vypočítá v souladu s následujícím vzorcem:

$$(E - G_A) \times r + G_A \times g$$

kde

E je hodnota expozice

G_A je hodnota G^* vypočítaná podle odstavce 85 a dále upravená pro nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4

r je riziková váha expozic vůči dlužníkovi, jak je uvedeno v člancích 78 až 83

g je riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v člancích 78 až 83.

c) Záruky vystavené státem

90. Příslušné orgány mohou zacházení podle přílohy VI odst. 4 až 6 rozšířit na expozice nebo části expozic zaručené centrální vládou nebo centrální bankou, pokud je záruka denominována v domácí měně dlužníka a expozice je ve stejné měně.

2.2.3. Základní IRB přístup

Plné zajištění/Částečné zajištění – stejná úroveň

91. V případě zajištěné části expozice (stanovené na základě upravené hodnoty zajištění úvěrového rizika G_A) může být PD pro účely přílohy VII části 2 rovno hodnotě PD poskytovatele zajištění nebo hodnotě mezi PD dlužníka a PD ručitele, pokud se úplná substituce nezdá být oprávněná. V případě podřízených expozic a nepodřízeného zajištění třetí stranou lze pro účely přílohy VII části 2 použít LGD odhadnuté pro přednostní expozice.
92. V případě nezajištěné části expozice se jako PD použije PD dlužníka a jako LGD se použije LGD podkladové expozice.
93. G_A je hodnota G^* vypočítaná podle odstavce 85 výše a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 4.

Část 4 - Nesoulad splatností

1. K nesouladu splatností pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic dochází, když je zbytková splatnost zajištění úvěrového rizika kratší než zbytková splatnost zajištěné expozice. Zajištění se zbytkovou splatností kratší než tři měsíce, jehož splatnost je kratší než splatnost podkladové expozice, nelze uznat.
2. Dojde-li k nesouladu splatností, nelze zajištění úvěrového rizika uznat, pokud:
 - a) je původní doba splatnosti zajištění kratší než 1 rok nebo
 - b) se jedná o krátkodobou expozici, o které příslušné orgány rozhodly, že podléhá jednodennímu limitu místo jednoletému limitu splatnosti (M) podle přílohy VII části 2 odst. 13.

1. DEFINICE SPLATNOSTI

3. Skutečná splatnost podkladové expozice je nejdelší možná doba zbývajících okamžiků, kdy má dlužník splnit své závazky, maximálně však 5 let. S výhradou odstavce 4 se doba splatnosti zajištění úvěrového rizika rovná době zbývajících do nejbližšího okamžiku, kdy může zajištění skončit či být ukončeno.
4. Pokud existuje možnost ukončení zajištění a její využití záleží na rozhodnutí prodejce zajištění, považuje se za splatnost zajištění doba zbývajících do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít. Pokud existuje možnost ukončení zajištění, jejíž využití záleží na rozhodnutí kupujícího zajištění, a podmínky dohody o vzniku zajištění obsahují pozitivní pobídku pro úvěrovou instituci, aby ukončila transakci před smluvní splatností, považuje se za splatnost zajištění doba zbývajících do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít; jinak se má za to, že tato možnost neovlivňuje splatnost zajištění.
5. Pokud není úvěrový derivát zajištěn proti vypovězení před uplynutím doby odkladu požadované pro případ selhání u daného podkladového závazku vzniklého v důsledku neschopnosti splatit závazek, doba splatnosti zajištění se zkrátí o tuto dobu odkladu.

2. OCEŇOVÁNÍ ZAJIŠTĚNÍ

2.1. Transakce s majetkovým zajištěním úvěrového rizika – jednoduchá metoda finančního kolaterálu

6. Dojde-li k nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění, nelze kolaterál uznat.

2.2. Transakce s majetkovým zajištěním úvěrového rizika – komplexní metoda finančního kolaterálu

7. Splatnost zajištění úvěrového rizika a splatnost expozice se musí zohlednit v upravené hodnotě kolaterálu podle následujícího vzorce:

$$C_{VAM} = C_{VA} \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

kde

C_{VA} je hodnota zajištění upravená o volatilitu podle ustanovení části 3 odst. 34 nebo hodnota expozice, pokud je nižší

t je počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika vypočítané v souladu s odstavci 3 až 5 nebo hodnota T , pokud je nižší

T je počet let zbývajících do data splatnosti expozice vypočítané v souladu s odstavci 3 až 5 nebo 5 let, zbývá-li více než 5 let a

t^* je 0,25.

C_{VAM} se rovná hodnotě C_{VA} upravené o nesoulad splatností, který je třeba zahrnout do vzorce pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E^*) stanovené v části 3 odst. 34.

2.3. Transakce se zajištěním úvěrového rizika třetí stranou

8. Splatnost zajištění úvěrového rizika a splatnost expozice se musí zohlednit v upravené hodnotě zajištění úvěrového rizika podle následujícího vzorce:

$$G_A = G^* \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

kde

G^* je hodnota zajištění upravená o nesoulad měn

G_A se rovná hodnotě G^* upravené o nesoulad splatností

t je počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika vypočítané v souladu s odstavci 3 až 5 nebo hodnota T , pokud je nižší

T je počet let zbývajících do data splatnosti expozice vypočítané v souladu s odstavci 3 až 5, nebo 5 let, podle toho, která z těchto hodnot je nižší, a

t^* je 0,25.

G_A pak odpovídá hodnotě zajištění pro účely části 3 odst. 84 až 93.

Část 5 - Kombinace snižování úvěrového rizika ve standardizovaném přístupu

9. Pokud má úvěrová instituce, která vypočítává hodnotu rizikově vážených expozic podle článku 78 až 83, více než jednu formu snižování úvěrového rizika pro jednu expozici (např. má kolaterál i záruku částečně pokrývající expozici), musí expozici rozdělit na části zajištěné jednotlivými druhy nástrojů pro snižování úvěrového rizika (např. část zajištěnou kolaterálem a část zajištěnou zárukou) a hodnotu rizikově vážené expozice pro každou část musí vypočítat samostatně v souladu s ustanoveními článku 78 až 83 a této přílohy.
10. Pokud má zajištění úvěrového rizika poskytnuté jedním poskytovatelem zajištění různé doby splatnosti, použije se postup obdobný postupu popsánému v odstavci 1.

Část 6 - Techniky snižování úvěrového rizika s využitím koše nástrojů

1. ÚVĚROVÉ DERIVÁTY PRVNÍHO SELHÁNÍ (FIRST-TO-DEFAULT CREDIT DERIVATIVES)

1. Pokud úvěrová instituce obdrží zajištění úvěrového rizika pro několik expozic s podmínkou, že první selhání kterékoliv z expozic je důvodem k plnění ze zajištění a že tato úvěrová událost ukončuje smlouvu, může úvěrová instituce pozměnit výpočet hodnoty rizikově vážené expozice a případné výše očekávané ztráty z expozice, která by v případě neexistence zajištění úvěrového rizika měla nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice podle článků 78 až 83 nebo případně článků 84 až 89 v souladu s touto přílohou, ale pouze pokud je hodnota expozice nižší nebo stejná jako hodnota zajištění úvěrového rizika.

2. ÚVĚROVÉ DERIVÁTY n TÉHO SELHÁNÍ (n TH-TO-DEFAULT CREDIT DERIVATIVES)

2. V případě, že důvodem plnění ze zajištění úvěrového rizika je n té selhání kterékoliv z expozic, může úvěrová instituce kupující dané zajištění toto zajištění uznat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a případné výše očekávaných ztrát, pouze pokud bylo zajištění poskytnuto také pro první až $n-1$ -té selhání nebo pokud již $n-1$ -té selhání nastalo. V takovém případě se bude postupovat podle metodiky stanovené v odstavci 1 pro deriváty prvního selhání odpovídajícím způsobem upravené pro produkty n tého selhání.

PŘÍLOHA IX – Sekuritizace

Část 1 - Definice pro účely přílohy X

1. Pro účely této přílohy

- „Nadměrným rozpětím“ (excess spread) se rozumí poplatky za správu a obhospodařování a ostatní poplatky a příjmy související se sekuritizovanými expozicemi očištěné o náklady a výdaje.
- „Opcí na zpětný odkup“ (clean-up call option) se rozumí smluvní opce, která dává původci právo odkoupit zpět či splatit sekuritizované pozice předtím, než budou splaceny veškeré podkladové expozice, pokud zůstatek nesplacených expozic klesl pod předem stanovenou hodnotu.
- „Likviditní facilitou“ se rozumí sekuritizovaná pozice vyplývající ze smluvních ujednání o poskytnutí peněžních prostředků na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům.
- „Kirb“ se rovná součtu 8 % hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic vypočítaných v souladu s články 84 až 89 tak, jako kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, a výše očekávaných ztrát spojených s těmito expozicemi a vypočítaných v souladu s těmito články.
- „Metodou založenou na ratingu“ se rozumí metoda výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic u sekuritizovaných pozic v souladu s částí 4 odst. 45 až 49.
- „Metodou regulačního vzorce“ se rozumí metoda výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic u sekuritizovaných pozic v souladu s částí 4 odst. 50 až 52.
- „Pozicí bez ratingu“ se rozumí sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou v souladu s článkem 97.
- „Pozicí s ratingem“ se rozumí sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou v souladu s článkem 97.
- „Programem komerčních papírů zajištěných aktivy“ (program ABCP) se rozumí sekuritizační program, ve kterém vydané cenné papíry mají převážně formu komerčních papírů (commercial papers) s původní splatností maximálně jeden rok.

Část 2 - Minimální požadavky pro uznání významného převodu úvěrového rizika a výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u sekuritizovaných expozic

1. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO UZNÁNÍ VÝZNAMNÉHO PŘEVODU ÚVĚROVÉHO RIZIKA V PŘÍPADĚ TRADIČNÍ SEKURITIZACE

1. Úvěrová instituce vystupující v tradiční sekuritizaci v roli původce může pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát vyloučit sekuritizované expozice v případě, kdy úvěrové riziko spjaté s těmito expozicemi je ve významné míře převedeno na třetí strany a tento převod splňuje následující podmínky:

- a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;
- b) sekuritizované expozice jsou mimo dosah úvěrové instituce vystupující v roli původce a jejích věřitelů, a to i v případě konkursu a nucené správy. Tato skutečnost musí být doložena posudkem kvalifikovaného právního poradce;
- c) vydané cenné papíry nepředstavují platební závazky úvěrové instituce vystupující v roli původce;
- d) přejímatelem je sekuritizační jednotka pro speciální účel (securitisation special-purpose entity, SSPE);
- e) úvěrová instituce vystupující v roli původce nevykonává faktickou či nepřímou kontrolu nad převedenými expozicemi. Za faktickou kontrolu původce nad převedenými expozicemi je považováno např. právo původce odkoupit zpět od přejímatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či jeho povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si úvěrová instituce vystupující v roli původce podrží práva nebo povinnosti související se správou převedených expozic, není to samo o sobě považováno za nepřímou kontrolu těchto expozic;
- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, musí být splněny následující podmínky:
 - i) opce na zpětný odkup je uplatnitelná na základě rozhodnutí úvěrové instituce vystupující v roli původce;
 - ii) opci na zpětný odkup je možné uplatnit pouze v případě, kdy neamortizovaná část sekuritizovaných expozic se rovná 10 % původní hodnoty těchto expozic či je menší;
 - iii) opce na zpětný odkup nesmí být strukturována tak, aby umožnila investorům vyhnout se ztrátám vyplývajícím z pozic úvěrového posílení nebo jiných pozic, které drží, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení;
- g) dokumentace týkající se sekuritizace neobsahuje doložky, které
 - i) mimo případů ustanovení o předčasném splacení požadují, aby sekuritizované pozice byly úvěrovou institucí vystupující v roli původce zlepšovány, např.

nahrazováním podkladových úvěrových expozic či zvyšováním výnosu vypláceného investorům v případě zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic, nebo

- ii) požadují zvýšení výnosu vypláceného držitelům sekuritizovaných pozic v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia expozic.

2. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO UZNÁNÍ VÝZNAMNÉHO PŘEVODU ÚVĚROVÉHO RIZIKA V PŘÍPADĚ SYNTETICKÉ SEKURITIZACE

- 2. Úvěrová instituce vystupující v syntetické sekuritizaci v roli původce může pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, a případně výše očekávaných ztrát, u sekuritizovaných expozic postupovat podle odstavců 3 a 4 níže v případech, kdy úvěrové riziko spjaté s těmito expozicemi je ve významné míře převedeno na třetí strany pomocí majetkového zajištění úvěrového rizika nebo zajištění úvěrového rizika třetí stranou a tento převod splňuje následující podmínky:

- a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;
- b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, splňuje podmínky ohledně uznatelnosti a další požadavky stanovené v člancích 90 až 93 pro uznání takového zajištění úvěrového rizika. Jednotky pro speciální účel nelze pro tyto účely uznat jako vhodné poskytovatele zajištění třetí stranou;
- c) nástroje použité k převodu úvěrového rizika neobsahují podmínky, které
 - i) stanovují významné hranice důležitosti (materiality thresholds), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytováno, přestože došlo k úvěrové události;
 - ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - iii) mimo případů ustanovení o předčasném splacení požadují, aby sekuritizované pozice byly úvěrovou institucí vystupující v roli původce zlepšovány;
 - iv) zvyšují cenu placenou úvěrovou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům sekuritizovaných pozic v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia expozic;
- d) je třeba získat posudek od kvalifikovaného právního poradce potvrzující vymahatelnost zajištění úvěrového rizika ve všech relevantních právních rádech.

3. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PROVEDENÝ ÚVĚROVÝMI INSTITUCEMI VYSTUPUJÍCÍMI V ROLI PŮVODCŮ PRO EXPOZICE ZAJIŠTĚNÉ SYNTETICKOU SEKURITIZACÍ

- 3. Pokud jsou při výpočtu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic splněny podmínky stanovené v odstavci 2, musí úvěrová instituce vystupující v syntetické

sekuritizaci v roli původce, s výhradou odstavců 5 až 8, použít příslušné metody výpočtu uvedené v části 4, a nikoliv metody uvedené v člancích 78 až 89. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle článků 84 až 89, bude výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovna nule.

4. Pro upřesnění, odstavec 3 se týká celého portfolia expozic v dané sekuritizaci. S výhradou odstavců 5 až 8 musí úvěrová instituce vystupující v roli původce počítat hodnotu rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s ustanoveními části 4, včetně těch, která se týkají uznávání nástrojů pro snižování úvěrového rizika. Pokud je například tranše převedena na třetí stranu pomocí zajištění úvěrového rizika třetí stranou, použije se při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic prováděném úvěrovou institucí vystupující v roli původce na tuto tranši riziková váha této třetí strany.

3.1. Zacházení v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

5. Pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic podle odstavce 3 se nesoulad splatností sekuritizovaných expozic a splatností zajištění úvěrového rizika, s jehož pomocí je provedeno rozdělení do tranší, zohlední v souladu s odstavci 6 až 8. Za splatnost sekuritizovaných expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let.
6. Za splatnost sekuritizovaných expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s přílohou VIII.
7. Pokud úvěrová instituce vystupující v roli původce při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic postupuje podle části 4 odst. 6 až 35, musí pominout nesoulad splatností při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic v případě tranší, které nemají rating nebo mají rating horší než investiční stupeň. V případě všech ostatních tranší se použije zacházení pro případ nesouladu splatností uvedené v příloze VIII v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW^* \text{ je } [RW(SP) \times (t-t^*)/(T-t^*)] + [RW(Ass) \times (T-t)/(T-t^*)]$$

kde

RW^* je hodnota rizikově vážených expozic pro účely čl. 75 písm. a)

$RW(Ass)$ je hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná poměrným dílem u expozic, pokud by nebyly sekuritizovány

$RW(SP)$ je hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná podle odstavce 3, pokud by neexistoval nesoulad splatností

T je splatnost podkladových expozic vyjádřená v letech

t je splatnost zajištění úvěrového rizika vyjádřená v letech

t^* je 0,25.

8. Pokud úvěrová instituce vystupující v roli původce při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic postupuje podle části 4 odst. 36 až 74, musí pominout nesoulad splatností při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic v případě tranší nebo částí tranší, kterým je podle těchto odstavců přiřazena riziková váha 1250 %. V případě všech ostatních tranší nebo částí tranší se použije zacházení jako v případě nesouladu splatností, jak je uvedeno v příloze VIII, v souladu se vzorcem uvedeným v odstavci 7.

Část 3 - Externí ratingy

1. POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT EXTERNÍ RATINGY VYPRACOVANÉ RATINGOVÝMI AGENTURAMI

1. Aby mohl být externí rating vypracovaný uznanou ratingovou agenturou využit pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic podle části 4 této přílohy, musí splňovat následující podmínky:
 - a) mezi druhy plateb zohledněnými v externím ratingu a druhy plateb, které úvěrové instituci přísluší z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání, nesmí být nesoulad;
 - b) rating by měl být na trhu veřejně dostupný. Externí ratingy jsou považovány za veřejně dostupné, pouze pokud byly zveřejněny na veřejně přístupném fóru a jsou zahrnuty do migrační matice příslušné ratingové agentury. Externí ratingy, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za veřejně dostupné.

2. POUŽITÍ EXTERNÍCH RATINGŮ

2. Úvěrová instituce může určit jednu nebo více uznaných ratingových agentur, jejichž ratingy bude používat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 94 až 101 („určená ratingová agentura“).
3. S výhradou odstavců 5 až 7 níže musí úvěrová instituce při využívání externích ratingů vypracovaných určenými ratingovými agenturami u svých sekuritizovaných pozic postupovat konzistentně.
4. S výhradou odstavců 5 a 6 nesmí úvěrová instituce používat v rámci jedné struktury pro pozice v některých tranších externí ratingy od jedné ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších externí ratingy od jiné ratingové agentury, ať už tyto pozice obdržely rating od první ratingové agentury či nikoliv.
5. V případech, kdy pro pozici existuje externí rating od dvou určených ratingových agentur, použije úvěrová instituce méně příznivý z obou ratingů.
6. V případech, kdy pro pozici existuje externí rating od více než dvou určených ratingových agentur, použijí se dva nejpriznivější z těchto ratingů. Pokud se tyto dva nejpriznivější ratingy liší, použije se ten, který je méně příznivý.
7. V případě, kdy zajištění úvěrového rizika uznatelné podle článků 90 až 93 je poskytnuto přímo sekuritizační jednotce pro speciální účel a toto zajištění je zohledněno v externím ratingu příslušné pozice vypracovaném určenou ratingovou agenturou, lze použít rizikovou váhu spojenou s tímto externím ratingem. V případě, že dané zajištění není uznatelné podle článků 90 až 93, nelze externí rating uznat. V případě, že dané zajištění úvěrového rizika není poskytnuto sekuritizační jednotce pro speciální účel, ale přímo sekuritizované pozici, nelze externí rating uznat.

3. PŘÍŘAZOVÁNÍ (MAPPING)

8. Příslušné orgány určí, ke kterému stupni externího ratingu podle tabulek uvedených v části 4 budou jednotlivé externí ratingy vypracované uznanými ratingovými agenturami přiřazeny. Přitom budou příslušné orgány rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy. Musí vzít v úvahu kvantitativní faktory, jako např. podíl selhání nebo ztrátovost, a kvalitativní faktory, jako např. rozsah transakcí posuzovaných ratingovou agenturou a reálný obsah externího ratingu.
9. Příslušné orgány se musí snažit zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě externích ratingů vypracovaných uznanými ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika. To zahrnuje i možnost změnit rozhodnutí o tom, ke kterému stupni externího ratingu bude daný externí rating přiřazen.

Část 4 - Výpočet

1. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

1. Pro účely článku 96 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že se na hodnotu expozice použije příslušná riziková váha stanovená v této části.
2. S výhradou odstavce 3
 - a) pokud úvěrová instituce počítá hodnotu rizikově vážených expozic podle odstavců 6 až 35, pak se za hodnotu expozice u rozvahové sekuritizované pozice považuje její hodnota v rozvaze;
 - b) pokud úvěrová instituce počítá hodnotu rizikově vážených expozic podle odstavců 36 až 74, pak je hodnota expozice u rozvahové sekuritizované pozice měřena v hrubé hodnotě bez zohlednění úpravy ocenění;
 - c) za hodnotu expozice u podrozvahové sekuritizované pozice se považuje její nominální hodnota vynásobená konverzním faktorem stanoveným v této příloze. Pokud není stanoveno jinak, je tento konverzní faktor 100 %.
3. Hodnota expozice u sekuritizované pozice vzniklé z derivátového nástroje uvedeného v příloze IV se určí v souladu s přílohou III.
4. V případech, kdy je sekuritizovaná pozice kryta majetkovým zajištěním úvěrového rizika, lze hodnotu expozice u dané pozice pozměnit v souladu s požadavky v příloze VIII a s jejich výhradou tak, jak je dále upřesněno v této příloze.
5. Pokud má úvěrová instituce v sekuritizaci dvě či více vzájemně se překrývajících pozic, bude muset zahrnout, do výše, do jaké se tyto pozice překrývají, do svého výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic pouze tu pozici nebo část pozice, která tvoří vyšší hodnotu rizikově vážené expozice. Pro tyto účely „překrývání“ znamená, že dané pozice, ať již plně nebo zčásti, představují expozici vůči stejnému riziku, takže do výše tohoto překrytí je lze považovat za jedinou expozici.

2. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V RÁMCI STANDARDIZOVANÉHO PŘÍSTUPU

6. S výhradou odstavců 8 a 9 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice s ratingem vypočítá tak, že na hodnotu expozice se použije riziková váha spojená se stupněm externího ratingu, který byl danému ratingu přiřazen příslušnými orgány v souladu s článkem 98, jak je stanoveno v následujících tabulkách č. 1 a 2.

Tabulka č. 1

Jiné pozice než pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň externího ratingu	1	2	3	4	5 a nižší
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %

Tabulka č. 2

Pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň externího ratingu	1	2	3	Všechny ostatní externí ratingy
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	1250 %

7. S výhradou odstavců 10 až 16 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice bez ratingu vypočítá tak, že se na ni použije riziková váha 1250 %.

2.1. Úvěrové instituce vystupující v roli původce a sponzora

8. Úvěrové instituce vystupující v roli původce či sponzora použijí rizikovou váhu 1250 % na všechny nepřevedené a odkoupené sekuritizované pozice, které mají externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl příslušnými orgány přiřazen stupeň externího ratingu nižší než stupeň 3. Při určování, zda má pozice takový externí rating, se použijí ustanovení odst. 2 až 7 části 3.
9. V případě úvěrové instituce vystupující v roli původce či sponzora může být hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná pro dané sekuritizované pozice omezena na hodnotu rizikově vážených expozic, která by byla pro dané sekuritizované expozice vypočítána, kdyby nebyly sekuritizovány, s výhradou použití rizikové váhy 150 % na všechny expozice po splatnosti a expozice patřící k expozicím s vysokým stupněm rizika v rámci sekuritizovaných expozic.

2.2. Zacházení s pozicemi bez ratingu

10. Příslušné orgány mohou úvěrové instituci, která má sekuritizovanou pozici bez ratingu, povolit, aby použila zacházení uvedené v odstavci 11 pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice pro tuto pozici za předpokladu, že složení portfolia sekuritizovaných expozic je vždy známé.
11. Úvěrová instituce může použít váženou průměrnou rizikovou váhu, kterou by na sekuritizované expozice podle článků 78 až 83 použila úvěrová instituce, která expozice drží, vynásobenou koeficientem koncentrace. Tento koeficient koncentrace se rovná součtu nominálních hodnot všech tranší děleno součtem nominálních hodnot tranší, které jsou podřízené nebo na stejné úrovni jako tranše, v níž je pozice držena, včetně této tranše samotné. Výsledná riziková váha nesmí být vyšší než 1250 % nebo nižší než kterákoliv riziková váha použitelná na tranši vyšší úrovně s externím ratingem. Pokud úvěrová instituce nedokáže určit rizikové váhy, které by se

použily na sekuritizované pozice podle článků 78 až 83, použije na danou pozici rizikovou váhu 1250 %.

2.3. Zacházení se sekuritizovanými pozicemi patřícími k tranši druhé ztráty nebo lepší tranši v rámci programu ABCP

12. S výhradou dostupnosti výhodnějšího zacházení na základě ustanovení o likviditních facilitách v odstavcích 14 až 16 může úvěrová instituce na sekuritizované pozice splňující podmínky stanovené v odstavci 13 použít vyšší z následujících rizikových vah: i) 100 % nebo ii) nejvyšší z rizikových vah, které by na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle článků 78 až 83 použila úvěrová instituce držící tyto expozice.

13. Aby bylo možno použít zacházení v odstavci 12, musí sekuritizovaná pozice

- a) být součástí tranše, která je ekonomicky v pozici druhé ztráty či lepší pozici v dané sekuritizaci, a tranše první ztráty musí poskytovat dostatečné úvěrové posílení tranši druhé ztráty;
- b) mít kvalitu odpovídající investičnímu stupni nebo vyšší;
- c) být držena úvěrovou institucí, která nedrží pozici v tranši první ztráty.

2.4. Zacházení s likviditními facilitami bez ratingu

2.4.1. Uznatelné likviditní facility

14. Pokud jsou splněny následující podmínky, lze pro účely stanovení hodnoty expozice použít na nominální hodnotu likviditní facility s původní splatností jeden rok nebo kratší konverzní faktor 20 % a na nominální hodnotu likviditní facility s původní splatností více než jeden rok lze použít konverzní faktor 50 %.

- a) V dokumentaci týkající se likviditní facility jsou jednoznačně stanoveny a vymezeny podmínky, za nichž je možné danou facilitu využít;
- b) facilitu nelze čerpat jako úvěrovou podporu na pokrytí ztrát, které v době čerpání již existovaly – např. poskytnutím likvidity na expozice, u nichž již v době čerpání této likvidity došlo k selhání, nebo nákupem aktiv za cenu vyšší než reálná hodnota;
- c) facilita nesmí být využívána jako trvalý nebo pravidelný zdroj financování dané sekuritizace;
- d) splátky dané facility nesmí být podřízeny pohledávkám investorů, s výjimkou pohledávek vyplývajících z úrokových nebo měnových derivátů, poplatků nebo jiných takových plateb, a nesmějí být prominuty nebo odloženy;
- e) likviditní facilita nesmí být čerpána poté, co byla vyčerpána všechna příslušná úvěrová posílení, která může daná likviditní facilita využívat;
- f) facilita musí obsahovat ustanovení, které automaticky snižuje částku, jež může být čerpána, o velikost expozic, u nichž došlo k selhání ve smyslu článků 84 až

89 nebo jestliže se portfolio sekuritizovaných expozic skládá z nástrojů s ratingem, které ukončí danou facilitu, pokud průměrná kvalita tohoto portfolia klesne pod úroveň investičního stupně.

Jako riziková váha se použije nejvyšší riziková váha, kterou by na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle článků 78 až 83 použila úvěrová instituce držící tyto expozice.

2.4.2. Likviditní facility, které mohou být čerpány pouze v případě celkového narušení trhu

15. Pro účely stanovení hodnoty expozice lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditní facility, která může být čerpána pouze v případě celkového narušení trhu (tj. pokud více než jedna jednotka pro speciální účel u různých transakcí není schopna znovu profinancovat splatný komerční papír a tato neschopnost nevyplyvá ze zhoršení úvěrové kvality jednotky pro speciální účel nebo ze zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic) za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 14.

2.4.3. Zálohové facility

16. Pro účely stanovení hodnoty expozice lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditní facility, kterou lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 14 a že splátky dané facility nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající ze sekuritizovaných expozic.

2.5. Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení

17. Kromě hodnoty rizikově vážených expozic týkajících se sekuritizovaných pozic musí úvěrová instituce vystupující v roli původce vypočítat hodnotu rizikově vážené expozice podle metodiky uvedené v odstavcích 18 až 32, pokud prodává revolvingové expozice do sekuritizace s možností předčasného splacení.
18. Úvěrová instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice ze součtu podílu původce a podílu investorů.
19. V případě sekuritizačních struktur, jejichž sekuritizované expozice zahrnují revolvingové a nerevolvingové expozice, použije původce níže uvedené zacházení na tu část podkladového portfolia, která obsahuje revolvingové expozice.
20. Pro tyto účely se „podílem původce“ rozumí nominální hodnota pomyslného objemu portfolia čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k hodnotě celého portfolia prodaného do sekuritizační struktury určuje poměr peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které nemohou sloužit k zaplacení držitelům sekuritizovaných pozic v rámci sekuritizace.

Aby splnil podmínky výše uvedené definice, nesmí být podíl původce podřízen podílu investorů.

„Podílem investorů“ se rozumí nominální hodnota zbylého pomyslného objemu portfolia podkladových expozic.

21. Expozice původce spojená s jeho právy ohledně podílu původce není považována za sekuritizovanou pozici, ale za poměrnou expozici vzhledem k sekuritizovaným expozicím, jako by nebyly sekuritizovány.

2.5.1. *Výjimky ze zacházení týkajícího se možnosti předčasného splacení*

22. Původci následujících druhů sekuritizace nemusí splnit kapitálový požadavek uvedený v odstavci 17.

a) Pro sekuritizace revolvingových expozic, při nichž investoři zůstávají plně vystaveni všem budoucím čerpáním ze strany dlužníků, takže riziko podkladových facilit se nevrací původci ani po předčasném splacení, neplatí zacházení týkající se možnosti předčasného splacení;

b) sekuritizace, u nichž k předčasnému splacení dochází výhradně při událostech, které nejsou spojeny se splácením sekuritizovaných aktiv nebo se zhoršením kvality původce, např. při významných změnách daňových zákonů nebo nařízení.

2.5.2. *Maximální kapitálový požadavek*

23. V případě úvěrové instituce vystupující v roli původce a podléhající požadavku v odstavci 17 nesmí být součet hodnoty rizikově vážených expozic u jejích pozic v podílu investorů a hodnoty rizikově vážených expozic vypočítané podle odstavce 17 vyšší než vyšší z následujících dvou hodnot:

a) hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná u jejích pozic v podílu investorů;

b) hodnota rizikově vážených expozic, která by byla vypočítána pro sekuritizované expozice úvěrovou institucí držící dané expozice, kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány do výše odpovídající podílu investorů.

24. Případný odpočet čistého výnosu vyplývajícího z kapitalizace budoucích příjmů požadovaný podle článku 57 nesmí být zahrnut do maximálního kapitálového požadavku uvedeného v odstavci 23.

2.5.3. *Výpočet hodnoty rizikově vážených expozic*

25. Při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic v souladu s odstavcem 17 se postupuje tak, že se vynásobí podíl investorů příslušným konverzním faktorem, jak je uvedeno v odstavcích 27 až 32, a váženou průměrnou rizikovou váhou, která by se použila na sekuritizované expozice, kdyby nebyly sekuritizované.

26. Ustanovení o předčasném splacení je považováno za „kontrolované“, pokud jsou splněny následující podmínky:

a) úvěrová instituce vystupující v roli původce má vhodný kapitálový/likviditní plán k udržení dostatečného kapitálu a dostatečné likvidity pro případ, kdy nastane předčasné splacení;

- b) v průběhu transakce musí být platby úroků a jistiny, výdaje, ztráty a výtěžky poměrně rozdělovány mezi podíl původce a podíl investorů na základě počáteční měsíční bilance podkladových pohledávek;
- c) lhůta pro splacení je považována za dostatečně dlouhou, pokud 90 % všech dluhů (podíl původce i podíl investorů) nesplacených na začátku období předčasného splacení je spláceno nebo je u nich uznáno selhání;
- d) rychlost splacení není větší, než jaká by byla dosažena lineárním splácením v průběhu období stanoveného v písmeně c).

27. V případě sekuritizací s možností předčasného splacení u retailových expozic, které jsou nezávazné a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení a u kterých k předčasnému splacení dochází v případě, že nadměrné rozpětí poklesne pod stanovenou úroveň, musí úvěrové instituce porovnávat hodnotu průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce s hodnotami nadměrného rozpětí, při kterých má být nadměrné rozpětí zachyceno.

28. Pokud daná sekuritizace nevyžaduje zachycení nadměrného rozpětí, bude hodnota, při které k zachycení dochází, o 4,5 procentních bodů vyšší než nadměrné rozpětí, při kterém dochází k předčasnému splacení.

29. Konverzní faktor, který má být použit, se stanoví podle hodnoty skutečného průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce v souladu s tabulkou č. 3.

Tabulka č. 3

	Sekuritizace s kontrolovanou možností předčasného splacení	Sekuritizace s nekontrolovanou možností předčasného splacení
Průměr nadměrného rozpětí za tři měsíce	Konverzní faktor	Konverzní faktor
Nad úroveň A	0 %	0 %
Úroveň A	1 %	5 %
Úroveň B	2 %	15 %
Úroveň C	20 %	50 %
Úroveň D	20 %	100 %
Úroveň E	40 %	100 %

30. „Úrovní A“ v tabulce č. 3 se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 133,33 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 100 % této úrovně; „úrovní B“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 100 % úrovně,

při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 75 % této úrovně; „úrovní C“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 75 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 50 % této úrovně; „úrovní D“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 50 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 25 % této úrovně; a „úrovní E“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 25 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno.

31. Pro všechny ostatní sekuritizace s kontrolovanou možností předčasného splacení u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 90 %.

32. Pro všechny ostatní sekuritizace s nekontrolovanou možností předčasného splacení u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 100 %.

2.6. Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

33. Pokud je zajištění úvěrového rizika poskytnuto pro sekuritizovanou pozici, lze výpočet hodnoty rizikově vážených expozic pozměnit v souladu s přílohou VIII.

2.7. Snižování hodnoty rizikově vážených expozic

34. Jak je stanoveno v čl. 66 odst. 2, mohou úvěrové instituce v případě sekuritizované pozice, které je přiřazena riziková váha 1250 %, alternativně, namísto zařazení této pozice do výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, odečíst hodnotu této expozice od kapitálu. Pro tyto účely může výpočet hodnoty expozice zohledňovat uznatelné majetkové zajištění způsobem v souladu s odstavcem 33.

35. Pokud úvěrová instituce využije tuto alternativu uvedenou v odstavci 34, musí od hodnoty uvedené v tomto odstavci jako maximální hodnota rizikově vážené expozice vypočítaná uvedenými úvěrovými institucemi odečíst pro účely odstavce 9 hodnotu rovnající se 12,5 násobku hodnoty odečtené v souladu s odstavcem 34.

3. VÝPOČET HODNOTY RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V RÁMCI PŘÍSTUPU ZALOŽENÉHO NA INTERNÍM RATINGU

3.1. Pořadí metod

36. Pro účely článku 96 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizovaných pozic vypočítá v souladu s odstavci 36 až 74.

37. V případě pozice s externím ratingem či pozice, pro kterou je možno použít odvozený rating, se pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice použije metoda založená na ratingu uvedená v odstavcích 45 až 49.

38. V případě pozice bez externího ratingu se použije metoda regulačního vzorce uvedená v odstavcích 50 až 52 s výjimkou případů, kdy je povoleno používat metodu interního hodnocení uvedenou v odstavcích 42 a 43.

39. Jiná úvěrová instituce než úvěrová instituce vystupující v roli původce nebo sponzora může metodu regulačního vzorce použít pouze se souhlasem příslušných orgánů.

40. V případě úvěrové instituce vystupující v roli původce nebo sponzora, která není schopna vypočítat K_{irb} a nemá povolení používat metodu interního hodnocení pro pozice v programech ABCP, a dále v případě jiných úvěrových institucí, které nezískaly povolení používat metodu regulačního vzorce ani, v případě pozic v programech ABCP, metodu interního hodnocení, se na sekuritizované pozice, které nemají externí rating a není na ně možné použít odvozený rating, použije riziková váha 1250 %.

3.1.1. Použití odvozených ratingů

41. Pokud jsou splněny následující minimální provozní požadavky, přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený externí rating, který se rovná externímu ratingu těch pozic s ratingem („referenční pozice“), které jsou na nejvyšší úrovni ze všech pozic, jež jsou ve všech ohledech podřízeny dané sekuritizované pozici bez ratingu.
- a) Referenční pozice musí být ve všech ohledech podřízeny sekuritizované tranši bez ratingu;
 - b) splatnost referenčních pozic musí být stejná jako splatnost dané pozice bez ratingu nebo delší;
 - c) odvozený rating musí být průběžně aktualizován, aby odrážel veškeré změny v externím ratingu referenčních sekuritizovaných pozic.

3.1.2. „Metoda interního hodnocení“ u pozic v programech ABCP

42. Pokud s tím souhlasí příslušné orgány a pokud jsou splněny následující podmínky, může úvěrová instituce přiřadit pozici bez ratingu v programu ABCP odvozený rating, jak je uvedeno v odstavci 43.
- a) Pozice v komerčním papíru emitovaném v rámci daného programu jsou pozice s ratingem;
 - b) úvěrová instituce musí přesvědčit příslušné orgány o tom, že její interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více uznaných ratingových agentur pro rating cenných papírů krytých expozicemi stejného druhu jako jsou sekuritizované expozice;
 - c) ratingové agentury, jejichž metodika je použita v souladu s požadavkem v písmeně b), musí zahrnovat ty ratingové agentury, které komerčnímu papíru emitovanému v rámci programu poskytly externí rating. Kvantitativní prvky, jako např. stresové faktory, používané při přiřazování určité úvěrové kvality dané pozici musí být minimálně stejně konzervativní jako prvky použité v příslušné metodice hodnocení dané ratingové agentury;
 - d) při vyvíjení interní metodiky hodnocení musí úvěrová instituce zohlednit všechny zveřejněné metodiky ratingů uznaných ratingových agentur pro rating cenných papírů krytých expozicemi stejného druhu jako jsou sekuritizované expozice. Tuto skutečnost musí úvěrová instituce zdokumentovat a minimálně jednou ročně aktualizovat;

- e) interní metodika hodnocení úvěrové instituce musí obsahovat ratingové stupně. Tyto ratingové stupně musí odpovídat externím ratingům uznaných ratingových agentur. Tato skutečnost musí být výslovně zdokumentována;
- f) interní metodika hodnocení musí být využívána při interních postupech pro řízení rizik úvěrové instituce, včetně procesů rozhodování, poskytování informací vedení a rozdělování kapitálu;
- g) interní nebo externí auditoři, ratingová agentura nebo interní subjekt pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika úvěrové instituce pravidelně přezkoumávají interní proces hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic úvěrové instituce v programu ABCP. Pokud toto přezkoumávání provádí interní audit, subjekt pro přezkoumávání úvěrů či pro řízení rizika, musí být tyto subjekty nezávislé na útvarcích, které vytvářejí program ABCP, i od útvarců, které jsou odpovědné za vztahy se zákazníky;
- h) úvěrová instituce musí průběžně sledovat výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou interní metodiku hodnocení, a v případě potřeby musí provést změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;
- i) program ABCP obsahuje standardy pro upisování ve formě úvěrových a investičních pokynů. Při rozhodování o nákupu aktiv posoudí správce programu druh nakupovaných aktiv, druh a peněžní hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních facilit a úvěrových posílení, rozložení ztrát a právní a ekonomické oddělení převedených aktiv od subjektu prodávajícího tato aktiva. Musí být provedena úvěrová analýza rizikového profilu subjektu prodávajícího aktiva, která musí zahrnovat analýzu minulých i očekávaných budoucích finančních výsledků, aktuální pozice na trhu, očekávané budoucí konkurenceschopnosti, výše zadlužení, peněžního toku a ukazatele úrokového krytí a externí rating. Dále by u prodávajícího měly být ověřeny standardy pro upisování, jeho kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a postupy inkasa;
- j) standardy pro upisování v rámci programu ABCP musí stanovit minimální kritéria pro uznatelnost aktiv, která zejména
 - i) vylučují nákup aktiv, která jsou výrazně po splatnosti nebo v selhání;
 - ii) omezují nadměrnou koncentraci vůči jednomu dlužníku nebo zeměpisné oblasti;
 - iii) omezují dobu splatnosti nakupovaných aktiv;
- k) součástí programu ABCP jsou zásady a postupy inkasa, které zohledňují provozní kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele. Program musí snižovat riziko prodejce/obsluhovatele prostřednictvím různých metod, jako jsou např. spouštěcí mechanismy založené na současné úvěrové kvalitě, které by zamezily směšování finančních prostředků (co-mingling of funds);

- l) agregovaný odhad ztráty z portfolia aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP zvažována, musí zohledňovat veškeré zdroje potenciálního rizika, jako např. úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Jestliže je úvěrové posílení poskytnuté prodejcem založeno pouze na ztrátách vztahujících se k úvěrovým událostem, musí být vytvořena samostatná rezerva pro riziko rozmělnění, je-li toto riziko pro dané portfolio expozic významné. Dále se musí při posuzování požadované úrovně posílení přezkoumávat informace z několika minulých let, včetně ztrát, stavů nesplácení, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
- m) program ABCP by měl obsahovat strukturální rysy pro nákup expozic (např. wind-down triggers), aby bylo sníženo riziko možného zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia.

Příslušné orgány mohou prominout splnění požadavku, aby metodika hodnocení ratingové agentury byla veřejně dostupná, jestliže jsou přesvědčeny, že s ohledem na specifické rysy dané sekuritizace – např. její výjimečnou strukturu – dosud neexistuje veřejně dostupná metodika hodnocení ratingové agentury.

43. Pozici, která nemá rating, přiřadí úvěrová instituce jeden ze svých ratingových stupňů popsanych v odstavci 42. Pozici se přiřadí odvozený rating stejný jako externí ratingy odpovídající danému ratingovému stupni tak, jak je stanoveno v odstavci 42. Pokud je tento odvozený rating na počátku sekuritizace na úrovni investičního stupně nebo na vyšší úrovni, lze s ním zacházet jako s uznaným externím ratingem od uznané ratingové agentury pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic.

3.2. Maximální hodnota rizikově vážených expozic

44. V případě úvěrové instituce vystupující v roli původce nebo sponzora či jiných úvěrových institucí, které mohou vypočítat K_{IRB} , může být hodnota rizikově vážených expozic stanovovaná pro jejich sekuritizované pozice omezena na tu hodnotu, která by vedla ke stanovení kapitálového požadavku podle čl. 75 písm. a) jako součtu 8 % hodnoty rizikově vážených expozic za situace, kdy by sekuritizovaná aktiva sekuritizována nebyla a zůstala by v rozvaze úvěrové instituce, a výše očekávaných ztrát z těchto expozic.

3.3. Metoda založená na ratingu

45. Podle metody založené na ratingu se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice s ratingem vypočítá tak, že na hodnotu expozice se použije riziková váha spojená se stupněm externího ratingu, který byl danému ratingu přiřazen příslušnými orgány v souladu s článkem 98, jak je stanoveno v tabulkách č. 4 a 5.

Tabulka č. 4

Jiné pozice než pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň externího ratingu (Credit Quality Step, CQS)	Riziková váha
---	---------------

	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	8 %	15 %	25 %
CQS 3	10 %	18 %	35 %
CQS 4	12 %	20 %	35 %
CQS 5	20 %	35 %	35 %
CQS 6	35 %	50 %	50 %
CQS 7	60 %	75 %	75 %
CQS 8	100 %	100 %	100 %
CQS 9	250 %	250 %	250 %
CQS 10	425 %	425 %	425 %
CQS 11	650 %	650 %	650 %
Nižší než CQS 11	1250 %	1250 %	1250 %

Tabulka č. 5

Pozice s krátkodobými externími ratingy

Stupeň externího ratingu (Credit Quality Step, CQS)	Riziková váha		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	12 %	20 %	35 %
CQS 3	60 %	75 %	75 %
Všechny ostatní externí ratingy	1250 %	1250 %	1250 %

46. S výhradou odstavce 47 se rizikové váhy ve sloupci A každé tabulky použijí, pokud je pozice v sekuritizované tranši nejvyšší úrovně. Při rozhodování, zda na danou tranši lze v této souvislosti nahlížet jako na tranši nejvyšší úrovně, není nutno zohledňovat splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby.

47. Rizikové váhy ve sloupci C každé tabulky se použijí na pozici v sekuritizaci, kde je skutečný počet sekuritizovaných expozic menší než šest. Při stanovování skutečného počtu sekuritizovaných expozic se s vícenásobnými expozicemi vůči jednomu dlužníkovi zachází jako s jednou expozicí. Skutečný počet expozic se vypočítá jako:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje součet hodnot expozic pro všechny expozice vůči i -tému dlužníkovi. V případě resekuritizace (sekuritizace sekuritizovaných expozic) musí úvěrová instituce vycházet z počtu sekuritizovaných expozic v portfoliu, a nikoli z počtu podkladových expozic v původních portfoliích, z nichž podkladové sekuritizované expozice vycházejí. Jestliže je znám podíl největší expozice C_1 na celém portfoliu, může úvěrová instituce vypočítat N jako $1/C_1$.

48. Na všechny ostatní pozice se použijí rizikové váhy ve sloupci B.
49. Nástroje snižování úvěrového rizika sekuritizovaných pozic lze uznat v souladu s odstavci 58 až 60.

3.4. Metoda regulačního vzorce

50. S výhradou odstavců 56 a 57 je v souladu s metodou regulačního vzorce riziková váha pro sekuritizovanou pozici stanovena jako větší z následujících dvou hodnot: 7 % nebo riziková váha stanovená v souladu s odstavcem 51.
51. S výhradou odstavců 56 a 57 se riziková váha, která má být použita na danou hodnotu expozice, rovná

$$12,5 \times (S[L+T] - S[L]) / T$$

kde

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{je-li } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr / \omega) (1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{je-li } Kirbr < x \end{cases}$$

kde

$$\tau = 1000,$$

$$\text{a } \omega = 20.$$

V těchto výrazech se symbolem $Beta[x; a, b]$ rozumí hodnota kumulativní distribuční funkce rozdělení beta s parametry a, b spočítaná v bodě x .

T (poměrná velikost, *thickness*, tranše, ve které je pozice držena) se měří jako poměr mezi nominální hodnotou příslušné tranše a součtem hodnot sekuritizovaných expozic. Pro tyto účely se hodnota expozice derivátového nástroje uvedeného v

příloze IV rovná, pokud současná reálná hodnota není kladná, potenciální budoucí úvěrové expozici vypočítané v souladu s přílohou III;

Kirbr je poměr mezi Kirb a součtem hodnot sekuritizovaných expozic. Kirbr je vyjádřen v desetinné formě (např. Kirb rovnající se 15 % portfolia by byl vyjádřen jako Kirbr rovnající se 0,15).

L (úroveň úvěrového posílení) se měří jako poměr mezi nominální hodnotou všech tranší podřízených té tranši, ve které je pozice držena, a součtu hodnot sekuritizovaných expozic. Kapitalizované budoucí výnosy nejsou do měření L zahrnuty. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze IV mohou být splatné částky od protistran představující tranše podřízené dané tranši při výpočtu úrovně posílení zachyceny pouze ve své současné reálné hodnotě (tj. bez zahrnutí potenciálních budoucích úvěrových expozic).

N je skutečný počet expozic vypočítaný v souladu s odstavcem 47.

ELGD, expozicí vážená průměrná hodnota LGD, je počítána takto:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i představuje průměrnou hodnotu LGD vzhledem ke všem expozicím vůči i-tému dlužníkovi, kde LGD se určí v souladu s články 84 až 89. V případě resekuritizace se na sekuritizované pozice použije LGD ve výši 100 %. Tam, kde je riziko selhání a riziko rozmělnění pro nakoupené pohledávky v rámci sekuritizace agregováno (např. k pokrytí ztrát z obou zdrojů rizik je k dispozici jedna rezerva nebo přezajištění), je vstup LGD stanoven jako vážený průměr LGD v případě úvěrového rizika a 75 % LGD v případě rizika rozmělnění. Dané váhy jsou samostatné kapitálové požadavky pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění.

Zjednodušené vstupy

Jestliže hodnota expozice největší sekuritizované expozice C_1 není větší než 3 % součtu hodnot sekuritizovaných expozic, pak pro účely metody regulačního vzorce může úvěrová instituce stanovit $LGD = 50 \%$ a N vypočítat podle jednoho z následujících vzorců

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max \{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1}$$

nebo

$$N = 1 / C_1.$$

C_m je poměr mezi součtem hodnot největších expozic „m“ a součtem hodnot sekuritizovaných expozic. Úroveň „m“ může být stanovena úvěrovou institucí.

Pro účely sekuritizace zahrnující retailové expozice mohou příslušné orgány povolit použití metody regulačního vzorce s využitím zjednodušení: $h = 0$ a $v = 0$.

52. Nástroje snižování úvěrového rizika sekuritizovaných pozic lze uznat v souladu s odstavci 58, 59 a 61 až 65.

3.5. Likviditní facility

53. Ustanovení odstavců 54 a 55 se použijí pro určení hodnoty expozice u sekuritizované pozice bez ratingu, která má formu některých druhů likviditních facilit.

3.5.1. Likviditní facility, které mohou být čerpány pouze v případě celkového narušení trhu

54. Na nominální hodnotu likviditní facility, která může být čerpána pouze v případě celkového narušení trhu a která splňuje podmínky pro „uznatelnou likviditní facilitu“ stanovené v odstavci 14, lze použít konverzní faktor 20 %.

3.5.2. Zálohové facility

55. Na nominální hodnotu likviditní facility, která splňuje podmínky stanovené v odstavci 16, lze použít konverzní faktor 0 %.

Výjimečný postup pro případ, kdy není možné spočítat K_{itb}

56. Pokud není vhodné, aby úvěrová instituce počítala hodnotu rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice, jako kdyby sekuritizovány nebyly, může úvěrová instituce, výjimečně a se souhlasem příslušných orgánů, dočasně používat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici bez ratingu ve formě likviditní facility níže uvedený postup.
57. Pro sekuritizovanou pozici ve formě likviditní facility lze použít nejvyšší rizikovou váhu, která by byla podle článků 78 až 83 použita na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic, kdyby nebyly sekuritizované. Pokud má likviditní facilit původní splatnost jeden rok nebo kratší, lze při určování hodnoty dané expozice na nominální hodnotu této facility použít konverzní faktor 50 %. Splňuje-li likviditní facilit podmínky stanovené v odstavci 54, je možno použít konverzní faktor 20 %.

3.6. Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

3.6.1. Majetkové zajištění

58. Uznatelné majetkové zajištění je omezeno na zajištění, které je uznatelné pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83, jak je uvedeno v člancích 90 až 93, a uznání je podmíněno splněním příslušných minimálních požadavků vymezených v těchto člancích.

3.6.2. Zajištění třetí stranou

59. Uznatelné zajištění třetí stranou a okruh poskytovatelů tohoto zajištění jsou omezeny na zajištění a poskytovatele, které je možno uznat podle článků 90 až 93, a uznání je podmíněno splněním příslušných minimálních požadavků vymezených v těchto člancích.

3.6.3. Výpočet kapitálových požadavků pro sekuritizované pozice se zohledněním nástrojů pro snižování úvěrového rizika

Metoda založená na ratingu

60. Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá za pomoci metody založené na ratingu, lze hodnotu expozice nebo hodnotu rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice, pro kterou existuje zajištění úvěrového rizika, upravit v souladu s ustanoveními přílohy VIII platnými pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83.

Metoda regulačního vzorce – plné zajištění

61. Pokud se hodnota rizikově vážených expozic počítá za pomoci metody regulačního vzorce, stanoví úvěrová instituce „skutečnou rizikovou váhu“ pozice. Tu vypočítá tak, že hodnotu rizikově vážené expozice vyplývající ze sekuritizované pozice vydělí hodnotou této pozice a tento podíl vynásobí číslem 100.
62. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že hodnota expozice po zohlednění majetkového zajištění (E^* , stanoveno podle článků 90 až 93 pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83 za předpokladu, že hodnota sekuritizované pozice je E) se vynásobí skutečnou rizikovou váhou.
63. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že hodnota G_A (výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle ustanovení přílohy VIII) se vynásobí rizikovou váhou poskytovatele zajištění; tento výsledek se přičte k výsledku, jehož se dosáhne tím, že se hodnota sekuritizované pozice mínus G_A vynásobí skutečnou rizikovou váhou.

Metoda regulačního vzorce – částečné zajištění

64. Jestliže snižování úvěrového rizika pokrývá u sekuritizované pozice „první ztrátu“ nebo pokrývá ztráty poměrným způsobem, může úvěrová instituce použít ustanovení odstavců 61 až 63.
65. V ostatních případech zachází úvěrová instituce se sekuritizovanou pozicí jako se dvěma nebo více pozicemi, přičemž nezajištěná část je považována za pozici s nižší úvěrovou kvalitou. Pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice této pozice se použijí ustanovení odstavců 50 až 52 s výjimkou toho, že „ T “ je v případě majetkového zajištění upraveno na e^* a v případě zajištění třetí stranou na $T-g$, přičemž e^* označuje poměr hodnoty E^* k celkovému pomyslnému objemu portfolia podkladových nástrojů, kde E^* označuje upravenou hodnotu expozice sekuritizované pozice vypočítanou v souladu s ustanoveními přílohy VIII platnými pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 78 až 83 za předpokladu, že hodnota sekuritizované pozice je E , a g je poměr nominální hodnoty zajištění úvěrového rizika (upravené o nesoulad měn nebo nesoulad splatností podle ustanovení přílohy VIII) a součtu hodnot sekuritizovaných expozic. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou se riziková váha poskytovatele zajištění použije na tu část pozice, která nespadá pod upravenou hodnotu „ T “.

3.7. Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení

66. Kromě hodnoty rizikově vážených expozic týkajících se sekuritizovaných pozic musí úvěrová instituce vystupující v roli původce vypočítat hodnotu rizikově vážené expozice podle metodiky uvedené v odstavcích 17 až 32, pokud prodává revolvingové expozice do sekuritizace s možností předčasného splacení.

67. Pro účely odstavce 66 se ustanovení odstavců 20 a 21 nahrazují ustanoveními odstavců 68 a 69.

~~68.~~ Pro účely těchto ustanovení se „podílem původce“ rozumí součet

a) nominální hodnoty pomyslného objemu portfolia čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k hodnotě celého portfolia prodaného do sekuritizační struktury určuje poměr peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které nemohou sloužit k zaplacení držitelům sekuritizovaných pozic v rámci sekuritizace, a

b) nominální hodnoty objemu portfolia nečerpaných částí úvěrových linek, jehož čerpané části byly prodány do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k celkové výši těchto nečerpaných částí je stejný jako poměr nominální hodnoty vymezené v písmeně a) k nominální hodnotě seskupení čerpaných částí prodaných do sekuritizace.

Aby splnil podmínky výše uvedené definice, nesmí být podíl původce podřízen podílu investorů.

„Podílem investorů“ se rozumí součet nominální hodnoty pomyslného objemu portfolia čerpaných částí nespádajících pod písmeno a) a nominální hodnoty objemu portfolia nečerpaných částí úvěrových linek, jehož čerpané části byly prodány do sekuritizace a jež nespádají pod písmeno b).

69. Expozice úvěrové instituce vystupující v roli původce spojená s nároky na tu část podílu původce, která je vymezená v odst. 68 písm. a), nesmí být považována za sekuritizovanou pozici, nýbrž za poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím z čerpaných částí, které jsou stanoveny, jako by sekuritizovány nebyly, a to ve výši, která se rovná výši vymezené v odst. 68 písm. a). Rovněž se má za to, že úvěrová instituce vystupující v roli původce má poměrnou expozici vůči nečerpaným částem úvěrových linek, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace, a to ve výši, která se rovná výši vymezené v odst. 68 písm. b).

3.8. Snížení hodnoty rizikově vážených expozic

70. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizované pozice, které je přiřazena riziková váha 1250 %, může být snížena o hodnotu, která je rovna 12,5 násobku úprav ocenění vytvořených pro tyto sekuritizované expozice úvěrovou institucí. Pokud jsou úpravy ocenění zohledněny pro tento účel, nesmí už být zohledňovány pro účely výpočtu vymezeného v příloze VII části 1 odst. 34.

71. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizované pozice může být snížena o hodnotu, která je rovna 12,5 násobku úprav ocenění vytvořených pro tuto pozici úvěrovou institucí.
72. Jak je stanoveno v čl. 66 odst. 2, mohou úvěrové instituce v případě sekuritizované pozice, které je přiřazena riziková váha 1250 %, alternativně, namísto zařazení této pozice do výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, odečíst hodnotu této expozice od kapitálu.
73. Pro účely odstavce 73
- a) hodnota expozice může být odvozena z hodnoty rizikově vážených expozic, přičemž jsou zohledněna veškerá snížení uskutečněná podle odstavců 70 a 71;
 - b) výpočet hodnoty expozice může zohledňovat uznatelné majetkové zajištění, a to způsobem, který je shodný s metodikou předepsanou v odstavcích 58 až 65;
 - c) pokud je k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic použita metoda regulačního vzorce a $L \leq K_{IRBR}$ a $[L+T] > K_{IRBR}$, lze s pozicí zacházet jako se dvěma pozicemi, kde L je rovno K_{IRBR} pro tu pozici, která má vyšší úroveň.
74. Pokud úvěrová instituce využije tuto alternativu uvedenou v odstavci 72, musí od hodnoty uvedené v tomto odstavci jako maximální hodnota rizikově vážené expozice vypočítaná uvedenými úvěrovými institucemi odečíst pro účely odstavce 44 hodnotu rovnající se 12,5 násobku hodnoty odečtené v souladu s odstavcem 72.

Příloha X

Operační riziko

Část 1 - Přístup základního ukazatele

1. KAPITÁLOVÝ POŽADAVEK

1. Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle přístupu základního ukazatele se rovná 15 % hodnoty relevantního ukazatele vymezeného níže.

2. RELEVANTNÍ UKAZATEL

2. Relevantním ukazatelem se rozumí tříletý průměr součtu čistého úrokového výnosu a čistého neúrokového výnosu.
3. Tento tříletý průměr se vypočítá na základě posledních šesti dvanáctiměsíčních sledování k polovině a ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.
4. Je-li v případě některého sledování součet čistého úrokového výnosu a čistého neúrokového výnosu záporný nebo roven nule, nesmí být tato hodnota do výpočtu tříletého průměru zahrnována. Relevantní ukazatel se vypočte jako součet kladných hodnot dělený počtem těchto kladných hodnot.

2.1. Úvěrové instituce podléhající směrnici 86/635/EHS

5. Na základě účetních kategorií ve výkazu zisků a ztrát úvěrových institucí podle článku 27 směrnice 86/635/EHS se relevantní ukazatel vyjádří jako součet položek uvedených v tabulce č. 1. Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem.
6. Tyto položky mohou být v případě potřeby upraveny v souladu s požadavky odstavců 7 a 8.

Tabulka č. 1:

1	Výnosy z úroků a podobné výnosy
2	Náklady na úroky a podobné náklady
3	Výnosy z cenných papírů: a) z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým výnosem b) z účastí s rozhodujícím vlivem c) z účastí s podstatným vlivem
4	Výnosy z poplatků a provizí

5	Náklady na poplatky a provize
6	Čistý zisk nebo ztráta z finančních operací
7	Ostatní provozní výnosy

2.1.1. Podmínky:

7. Ukazatel se počítá před odečtením rezerv a provozních nákladů.

8. Následující položky se při výpočtu ukazatele nepoužijí:

- a) realizovaný zisk/ztráta z prodeje nástrojů bankovního portfolia;
- b) mimořádné a nepravidelné výnosy;
- c) výnosy z pojistného plnění.

Je-li přecenění nástrojů obchodního portfolia účtováno do výkazu zisků a ztrát, lze toto přecenění zahrnout. Pokud se použije čl. 36 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, zahrne se přecenění účtované ve výkazu zisků a ztrát.

2.2. Úvěrové instituce podléhající jinému účetnímu rámci

9. Jestliže úvěrové instituce podléhají jinému účetnímu rámci než rámci stanovenému ve směrnici 86/635/EHS, měly by relevantní ukazatel počítat na základě údajů, které nejlépe odpovídají výše uvedené definici.

Část 2 - Standardizovaný přístup

1. KAPITÁLOVÝ POŽADAVEK

1. Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle standardizovaného přístupu se rovná prostému součtu kapitálových požadavků vypočítaných pro jednotlivé obchodní linie uvedené v tabulce č. 2.
2. Kapitálový požadavek pro danou obchodní linii se rovná stanovenému procentu relevantního ukazatele.
3. Ukazatel se počítá pro každou obchodní linii zvlášť.
4. U jednotlivých obchodních linií se relevantním ukazatelem rozumí tříletý průměr součtu čistého úrokového výnosu a ročního čistého neúrokového výnosu, jak je stanoveno v části 1 odst. 5 až 9.
5. Tento tříletý průměr se vypočítá na základě posledních šesti dvanáctiměsíčních sledování k polovině a ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.
6. Je-li v případě některého sledování součet čistého úrokového výnosu a čistého neúrokového výnosu záporný, přiřadí se mu nulová hodnota.

Tabulka č. 2:

Obchodní linie	Seznam činností	Procentní podíl
Strukturované financování	Upisování finančních nástrojů nebo umísťování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí Služby spojené s upisováním Investiční poradenství Poradenství pro podniky ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie a v souvisejících otázkách a poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků Investiční výzkum a finanční analýza a jiné formy všeobecných doporučení ohledně transakcí s finančními nástroji	18 %
Obchodování na finančních trzích	Obchodování na vlastní účet Peněžní makléřství	18 %

	Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či více finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umísťování finančních nástrojů bez pevného závazku převzetí Provozování vícestranných obchodních systémů (Multilateral Trading Facilities)	
Retailové makléřství (Obchodování s jednotlivými fyzickými osobami nebo s malými a středními podniky splňujícími kritéria vymezená v článku 55 pro třídu retailových expozic)	Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či několika finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umísťování finančních nástrojů bez pevného závazku převzetí	12 %
Komerční bankovníctví	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	15 %
Retailové bankovníctví (Obchodování s jednotlivými fyzickými osobami nebo s malými a středními podniky splňujícími kritéria vymezená v článku 55 pro třídu retailových expozic)	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	12 %
Provádění plateb a vypořádání	Služby týkající se převodu peněžních prostředků Vydávání a správa platebních prostředků	18 %
Služby z pověření	Uložení a správa finančních nástrojů na účet klienta, včetně opatrovnictví a souvisejících služeb jako např. obhospodařování peněžních prostředků či kolaterálu	15 %

Obhospodařování aktiv	Obhospodařování portfolií Obhospodařování podílů v podnicích kolektivního investování Jiné formy obhospodařování aktiv	12 %
-----------------------	--	------

7. Příslušné orgány mohou úvěrové instituci povolit, aby kapitálový požadavek k operačnímu riziku počítala podle alternativního standardizovaného přístupu vymezeného v odstavcích 9 až 16.

2. ZÁSADY PRO PŘÍRAZOVÁNÍ OBCHODNÍCH LINIÍ (MAPPING)

8. Úvěrové instituce musí stanovit a zdokumentovat konkrétní zásady a kritéria pro přiřazování ukazatele pro existující obchodní linie a činnosti do standardizovaného rámce. Kritéria musí být přezkoumávána a případně upravována v návaznosti na nové či změněné obchodní činnosti a rizika. Zásady pro přiřazování k obchodním liniím jsou následující:
- a) všechny činnosti musí být přiřazeny k obchodním liniím tak, aby na jedné straně nedocházelo k překrývání a na druhé straně žádná činnost nebyla vynechána;
 - b) jakákoliv činnost, kterou nelze jednoznačně přiřadit k žádné obchodní linii daného rámce, představuje však pomocnou funkci pro jinou činnost do rámce zahrnutou, musí být přiřazena do stejné obchodní linie jako ta činnost, kterou podporuje. Jestliže taková činnost podporuje více obchodních linií, musí být její přiřazení uskutečněno podle objektivních kritérií;
 - c) pokud některou činnost nelze přiřadit ke konkrétní obchodní linii, bude použita ta obchodní linie, která vede k největšímu kapitálovému požadavku. K téže obchodní linii pak budou přiřazeny i související pomocné činnosti;
 - d) úvěrové instituce mohou k přidělení relevantního ukazatele k obchodním liniím používat interní oceňovací metody. Náklady vzniklé v jedné obchodní linii, které věcně souvisejí s jinou obchodní linií, mohou být převedeny do té obchodní linie, se kterou věcně souvisejí, např. pomocí postupů založených na nákladech na interní převody mezi dvěma obchodními liniemi;
 - e) přiřazování činností k obchodním liniím pro účely stanovení kapitálových požadavků k operačnímu riziku musí být konzistentní s kategoriemi používanými pro úvěrová a tržní rizika;
 - f) za zásady pro přiřazování odpovídá vrcholové vedení pod dohledem řídicích orgánů úvěrové instituce;
 - g) postupy pro přiřazování k obchodním liniím musí podléhat nezávislému přezkumu.

3. ALTERNATIVNÍ UKAZATELE PRO VYBRANÉ OBCHODNÍ LINIE

3.1. Postup

9. Příslušné orgány mohou úvěrové instituci povolit, aby pro obchodní linie retailové bankovníctví a komerční bankovníctví používala alternativní ukazatel.
10. Pro tyto obchodní linie je relevantním ukazatelem normalizovaný ukazatel výnosu, který se rovná součinu tříletého průměru celkové nominální hodnoty poskytnutých úvěrů a půjček a koeficientu 0,035.
11. Pro obchodní linii retailového bankovníctví se úvěry a půjčkami rozumí celková čerpaná částka v následujících úvěrových portfoliích: drobná klientela, malé a střední podniky, s nimiž se zachází jako s drobnou klientelou, a nakoupené retailové pohledávky.
12. Pro obchodní linii komerčního bankovníctví se úvěry a půjčkami rozumí čerpaná částka v následujících úvěrových portfoliích: podniky, státy, instituce, specializované úvěry, malé a střední podniky, s nimiž se zachází jako s podniky, a nakoupené pohledávky vůči podnikům. Zahrnují se též cenné papíry držené v bankovním portfoliu.

3.2. Podmínky

13. Povolení používat alternativní ukazatele podléhá podmínkám v odstavcích 14 až 16.

3.2.1. Obecná podmínka

14. Úvěrová instituce splňuje kvalifikační kritéria uvedená v odstavci 17.

3.2.2. Specifické podmínky pro retailové a komerční bankovníctví

15. Naprostá většina činností úvěrové instituce spadá do oblasti retailového nebo komerčního bankovníctví, tyto činnosti tvoří alespoň 90 % jejího příjmu.
16. Úvěrová instituce je schopna příslušným orgánům doložit, že významná část jejích retailových nebo komerčních bankovních činností je tvořena půjčkami, se kterými je spojena vysoká pravděpodobnost selhání, a že alternativní standardizovaný přístup představuje lepší východisko pro hodnocení operačního rizika.

4. KVALIFIKAČNÍ KRITÉRIA

17. Kromě obecných standardů v oblasti řízení rizik uvedených v článku 22 a příloze V musí úvěrové instituce splňovat následující kvalifikační kritéria uvedená níže.
 - a) Úvěrové instituce musí mít řádně zdokumentovaný systém hodnocení a řízení operačního rizika s jasně stanovenými povinnostmi v rámci tohoto systému. Musí určit své expozice vůči operačnímu riziku a průběžně sledovat údaje týkající se operačního rizika, včetně údajů o výrazných ztrátách. Tento systém musí být podrobován pravidelnému nezávislému přezkumu;

- b) systém hodnocení operačního rizika musí být úzce začleněn do postupů pro řízení rizik dané úvěrové instituce. Jeho výsledky musí být nedílnou součástí procesu sledování a kontroly rizikového profilu úvěrové instituce v oblasti operačního rizika;
- c) úvěrové instituce musí zavést systém podávání zpráv pro vedení, v jehož rámci příslušné útvary úvěrové instituce obdrží zprávy o operačním riziku. Úvěrové instituce musí mít zavedeny postupy pro podniknutí odpovídajících opatření v závislosti na informacích obsažených ve zprávách pro vedení.

Část 3 - Pokročilé přístupy k měření

1. KVALIFIKAČNÍ KRITÉRIA

1. Aby mohly používat pokročilý přístup k měření, musí úvěrové instituce přesvědčit příslušné orgány, že kromě obecných standardů v oblasti řízení rizik uvedených v článku 22 a příloze V splňují i níže uvedená kvalifikační kritéria.

1.1. Kvalitativní standardy

2. Interní systém měření operačního rizika úvěrové instituce musí být těsně propojen s každodenními procesy řízení rizik.
3. Úvěrová instituce musí mít nezávislý subjekt řízení rizika pro operační riziko.
4. Expozice vůči operačnímu riziku a ztráty z operačního rizika musí být pravidelně hlášeny. Úvěrová instituce musí mít zavedeny postupy pro podniknutí náležitých nápravných opatření.
5. Systém řízení rizik úvěrové instituce musí být řádně zdokumentován. Úvěrová instituce musí mít k dispozici postupy, kterými zajistí dodržování stanovených pravidel, a zásady pro případ jejich nedodržení.
6. Postupy pro řízení operačního rizika a systémy pro jeho měření musí být pravidelně přezkoumávány interními nebo externími auditory.
7. Validace systému pro měření operačního rizika prováděná příslušnými orgány musí zahrnovat:
 - a) ověření, zda interní procesy validace probíhají uspokojivým způsobem;
 - b) zajištění toho, že toky dat a procesy spojené se systémem pro měření rizik jsou průhledné a dostupné.

1.2. Kvantitativní standardy

1.2.1. Postup

8. Úvěrové instituce stanovují kapitálový požadavek tak, aby zahrnoval jak očekávanou, tak neočekávanou ztrátu, pokud nedoloží, že očekávaná ztráta je přiměřeným způsobem zachycena v jejich interních obchodních postupech. Měření operačního rizika musí zachycovat potenciální závažné události na okrajích křivky, přičemž je nutno v průběhu období jednoho roku dosáhnout míry spolehlivosti srovnatelné s konfidenčním intervalem s hladinou spolehlivosti 99,9 %.
9. Pro splnění výše uvedené míry spolehlivosti musí systém měření operačního rizika úvěrové instituce obsahovat určité zásadní prvky. Mezi tyto prvky patří používání interních dat, externích dat, analýzy scénářů a faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí a systémy vnitřní kontroly ve smyslu odstavců 13 až 24 níže. Úvěrová instituce má mít řádně zdokumentovaný přístup k vážení těchto čtyř prvků ve svém celkovém systému měření operačního rizika.

10. Systém pro měření rizika musí zachytit hlavní faktory, které jsou zdrojem rizika a které ovlivňují tvar koncové oblasti statistického rozložení ztrát.
11. Korelace mezi jednotlivými kategoriemi ztrát lze v případě operačního rizika zohlednit jen tehdy, jestliže úvěrové instituce přesvědčí příslušné orgány, že jejich systémy pro měření těchto korelací jsou spolehlivé, jsou používány konzistentně a zohledňují nejistotu spojenou s takovými odhady korelací, zejména v krizových obdobích. Úvěrová instituce musí platnost svých předpokladů korelace ověřovat za použití vhodných kvantitativních a kvalitativních technik.
12. Systém pro měření rizika musí být vnitřně konzistentní a musí zamezit vícenásobnému užití těch kvalitativních odhadů či technik snižování rizika, které již byly zohledněny v jiných oblastech rámce kapitálové přiměřenosti.

1.2.2. *Interní data*

13. Interní měření operačního rizika musí vycházet z minimálně pětiletého období sledování. V případě prvního použití pokročilého přístupu k měření může úvěrová instituce použít tříleté období sledování.
14. Úvěrové instituce musí být schopny přiřadit interní data o minulých ztrátách k obchodním liniím definovaným v části 2 a k druhům událostí definovaným v části 5 a na požádání poskytnout tato data příslušným orgánům. Kritéria pro přiřazování ztrát k uvedeným obchodním liniím a druhům událostí musí být objektivní a zdokumentovaná. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k úvěrovému riziku a byly v minulosti zahrnuty do interních databází pro účely úvěrového rizika, musí být zaznamenány v databázích pro účely operačního rizika a určovány odděleně. Pokud se s těmito ztrátami pro účely výpočtu minimálních kapitálových požadavků zachází jako s úvěrovým rizikem, nepodléhají kapitálovému požadavku k operačnímu riziku. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k tržním rizikům, jsou zahrnovány do rámce kapitálového požadavku k operačnímu riziku.
15. Interní data o ztrátách úvěrové instituce musí být komplexní, tzn. že musí zachycovat všechny významné činnosti a expozice ze všech příslušných podsystémů a zeměpisných oblastí. Úvěrové instituce musí být schopny doložit, že jakékoli nezachycené činnosti nebo expozice, jak samostatně, tak i v kombinaci, by neměly významný dopad na celkové odhady rizika. Musí být stanovena odpovídající minimální úroveň pro sběr interních dat o ztrátách.
16. Kromě informací o hrubém objemu ztrát musí úvěrové instituce shromažďovat i informace o datu události, o jakémkoli výtěžku z dané hrubé ztráty, a též popisné informace o rizikových faktorech nebo příčinách ztráty.
17. Musí existovat konkrétní kritéria pro přiřazování dat o ztrátách vzniklých při události v centralizovaném útvaru nebo vzniklé při činnosti, která pokrývá více než jednu obchodní linii, i při souvisejících událostech v průběhu času.
18. Úvěrové instituce musí mít zdokumentované postupy pro posuzování trvajících významnosti dat o minulých ztrátách, včetně situací, kdy převáží lidský úsudek, dojde k navýšení koeficienty či k jiným úpravám; musí v nich být též stanoveno, v

jakém rozsahu mohou být výše popsané úpravy použity a kdo jejich použití schvaluje.

1.2.3. Externí data

19. Systém úvěrové instituce pro měření operačního rizika musí využívat relevantní externí data, zejména pokud existuje důvod k domněnce, že úvěrová instituce je vystavena málo četným, avšak potenciálně velmi závažným ztrátám. Úvěrová instituce musí mít systematický postup, pomocí nějž stanoví, pro jaké situace musí použít externí data a jakým způsobem budou tato data začleněna do jejího systému měření. Podmínky a postupy používání externích dat musí být pravidelně přezkoumávány, dokumentovány a musí podléhat pravidelnému nezávislému přezkumu.

1.2.4. Analýza scénářů

20. Úvěrová instituce musí využívat analýzu scénářů založených na odborných odhadech společně s externími daty k ohodnocení své expozice vůči událostem, které mohou způsobit významnou ztrátu. Tato ohodnocení musí být průběžně ověřována a přehodnocována porovnáváním se skutečnými daty o ztrátách, aby byla zajištěna smysluplnost jejich použití.

1.2.5. Faktory podnikatelského prostředí a vnitřní kontroly

21. Metodika hodnocení rizika úvěrové instituce používaná na úrovni celého podniku musí zachycovat klíčové faktory podnikatelského prostředí a vnitřní kontroly, které mohou změnit její profil operačního rizika.
22. Výběr každého jednotlivého faktoru musí být zdůvodněn tím, že podle zkušenosti a názoru odborníků z dotčených obchodních linií se jedná o faktor významně ovlivňující riziko.
23. Je třeba řádně zdůvodnit citlivost rizikových odhadů na změny faktorů a poměrnou váhu jednotlivých faktorů. Kromě zachycení změn ve velikosti rizika, které nastaly díky zlepšení v jeho řízení, musí být též zachycen potenciální nárůst rizika způsobený vykonáváním složitějších činností či nárůstem objemu obchodních činností.
24. Tento proces musí být zdokumentovaný a musí podléhat nezávislému přezkumu v rámci úvěrové instituce i ze strany příslušných orgánů. Tento proces a jeho výsledky musí být průběžně ověřovány a přehodnocovány porovnáváním se skutečnými interními údaji o ztrátách a s relevantními externími daty.

2. VLIV POJIŠTĚNÍ

25. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 26 až 29, mohou úvěrové instituce zohlednit vliv pojištění.
26. Poskytovatel je oprávněn poskytovat pojištění nebo zajištění.

27. Poskytovatel musí mít rating minimálně stupně A (nebo ekvivalentní) co se týče jeho schopnosti vyplácet pojistné plnění.

a) Počáteční platnost pojistky nesmí být kratší než jeden rok. V případě pojistek se zbytkovou platností kratší než jeden rok musí úvěrová instituce provést náležité snížení hodnoty, kterým zohlední zkracující se zbytkovou platnost dané pojistky; v případě pojistek se zbytkovou platností 90 dní nebo kratší může toto snížení dosáhnout až 100 %;

b) minimální výpovědní lhůta pro zrušení dané pojistné smlouvy je alespoň 90 dní;

c) pojistka neobsahuje žádné výluky z pojištění či omezení spojená se zásahem orgánu dohledu nebo takové výluky či omezení, která, v případě úvěrové instituce v úpadku, zabraňují úvěrové instituci, konkursnímu správci či likvidátorovi vymáhat náhradu utrpěných škod či výdajů vzniklých úvěrové instituci, s výjimkou událostí, ke kterým došlo po zahájení konkursní správy či řízení směřujícího k likvidaci dané úvěrové instituce; a to za předpokladu, že pojistka může vyloučit jakoukoli pokutu, penále nebo náhradu škody plnící represivní funkci v důsledku kroků podniknutých příslušnými orgány;

d) výpočty účinků snižování rizika musí zohledňovat pojistné krytí průhledným a konzistentním způsobem ve vztahu ke skutečné pravděpodobnosti a dopadu ztrát použitých při celkovém stanovování kapitálových požadavků k operačnímu riziku;

e) pojištění poskytuje třetí strana. V případě pojištění poskytnutého kaptivními pojišťovnami a přidruženými subjekty musí být expozice převedena na nezávislou třetí stranu splňující kritéria uznatelnosti, např. prostřednictvím zajištění;

f) postupy pro uznávání pojištění jsou řádně zdůvodněny a zdokumentovány.

28. Metodika uznávání pojištění musí prostřednictvím diskontů nebo snížení v rozsahu uznaného pojištění zachycovat následující prvky:

a) zbytkovou platnost pojistky, je-li kratší než jeden rok, jak je uvedeno výše;

b) lhůtu pro zrušení pojistky, pokud je kratší než jeden rok;

c) nejistotu v platbách a nesoulad v krytí pojistnými smlouvami.

29. Snížení kapitálového požadavku plynoucí ze zohlednění pojištění nesmí přesáhnout 20 % výše kapitálového požadavku pro operační riziko před zohledněním technik snižování rizika.

3. ŽÁDOST O POVOLENÍ POUŽÍVAT POKROČILÝ PŘÍSTUP K MĚŘENÍ NA ÚROVNI SKUPINY

30. V případě, že má být pokročilý přístup k měření používán mateřskou úvěrovou institucí v EU a jejími dceřinými společnostmi, nebo dceřinými společnostmi

mateřské finanční holdingové společnosti v EU, musí žádost zahrnovat popis metodiky používané k rozdělení kapitálu k operačnímu riziku mezi jednotlivé subjekty ve skupině.

31. V žádosti je nutno uvést, zda a jakým způsobem mají být do systému měření rizika promítnuty účinky diverzifikace.

Část 4 - Kombinované používání různých metodik

1. POUŽÍVÁNÍ POKROČILÉHO PŘÍSTUPU K MĚŘENÍ V KOMBINACI S OSTATNÍMI PŘÍSTUPY

1. Úvěrová instituce může používat pokročilý přístup k měření v kombinaci s přístupem základního ukazatele nebo se standardizovaným přístupem, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - a) jsou zachycena všechna operační rizika úvěrové instituce. Příslušný orgán je spokojen s metodikou používanou k pokrytí různých činností, zeměpisných oblastí, právních struktur nebo jiných relevantních dělení stanovených interně;
 - b) kvalifikační kritéria uvedená v částech 2 a 3 jsou splněna u těch činností, které jsou kryty standardizovaným přístupem a pokročilým přístupem k měření.
2. Příslušný orgán může případ od případu stanovovat následující dodatečné požadavky:
 - a) k datu zavedení pokročilého přístupu k měření je významná část operačních rizik úvěrové instituce zachycena tímto pokročilým přístupem k měření;
 - b) úvěrová instituce se zaváže, že pokročilý přístup k měření rozšíří na podstatnou část svých operací podle časového harmonogramu dohodnutého s příslušnými orgány.

2. KOMBINOVANÉ POUŽÍVÁNÍ PŘÍSTUPU ZÁKLADNÍHO UKAZATELE A STANDARDIZOVANÉHO PŘÍSTUPU

3. Úvěrová instituce může kombinovat přístup základního ukazatele a standardizovaný přístup pouze za výjimečných okolností, jakými jsou např. nedávné převzetí nové obchodní jednotky, které může vyžadovat přechodné období pro rozšíření standardizovaného přístupu.
4. Kombinované používání přístupu základního ukazatele a standardizovaného přístupu musí být podmíněno tím, že se úvěrová instituce zaváže rozšířit standardizovaný přístup podle časového harmonogramu dohodnutého s příslušnými orgány.

Část 5 - Klasifikace druhů ztrát

Tabulka č. 3

Druh události	Definice
Interní podvod	Ztráty způsobené jednáním, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít předpisy, zákony či firemní zásady, vyjma případů diskriminace nebo sociální a kulturní odlišnosti, kterých se účastní alespoň jedna interní strana.
Externí podvod	Ztráty způsobené jednáním třetí strany, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít zákon.
Postupy při zaměstnávání a bezpečnost na pracovišti	Ztráty způsobené jednáním, které je v rozporu se zákony nebo dohodami týkajícími se zaměstnávání, ochrany zdraví a bezpečnosti, ztráty způsobené platbami z důvodu újmy na zdraví nebo z důvodu diskriminace či sociální a kulturní odlišnosti.
Klienti, produkty a obchodní postupy	Ztráty způsobené neúmyslným jednáním nebo nedbalostí, v jejichž důsledku nebyl splněn obchodní závazek vůči některým klientům (včetně požadavků ohledně důvěrnosti či přiměřenosti jednání) nebo ztráty způsobené povahou nebo formou produktu.
Poškození hmotných aktiv	Ztráty způsobené ztrátou nebo poškozením hmotných aktiv přírodní katastrofou nebo jinými událostmi.
Přerušení obchodní činnosti a selhání systému	Ztráty způsobené přerušením obchodní činnosti nebo selháním systému.
Provádění transakcí, dodávky a řízení procesů	Ztráty způsobené chybami při zpracovávání transakcí nebo při řízení procesů, ztráty plynoucí ze vztahů s obchodními protistranami a prodeji.

PŘÍLOHA XI

Technická kritéria pro přezkum a hodnocení příslušnými orgány

1. Kromě úvěrového, tržního a operačního rizika musí přezkum a hodnocení prováděné příslušnými orgány podle článku 124 zahrnovat následující:
 - a) výsledky stresového testování prováděného úvěrovými institucemi při použití IRB přístupu;
 - b) expozici úvěrových institucí vůči riziku likvidity a riziku koncentrace a jejich řízení těchto rizik, včetně dodržování požadavků stanovených v člancích 108 až 118;
 - c) důkladnost, vhodnost a způsob použití strategií a postupů zavedených úvěrovými institucemi pro řízení zbytkového rizika spojeného s používáním uznávaných technik snižování úvěrového rizika;
 - d) do jaké míry je kapitál držený úvěrovou institucí vůči aktivům, které sekuritizovala, odpovídající vzhledem k ekonomické podstatě dané transakce, včetně dosaženého stupně převodu rizika.
2. Příslušné orgány musí sledovat, zda úvěrová instituce poskytla skrytou podporu sekuritizaci. Jestliže se zjistí, že úvěrová instituce poskytla skrytou podporu více než v jednom případě, musí příslušný orgán učinit nezbytná opatření odrážející zvýšené očekávání, že úvěrová instituce v budoucnu poskytne podporu svým sekuritizacím, takže nedosáhne významného převodu rizika.

PŘÍLOHA XII

Technická kritéria pro zveřejňování údajů

ČÁST 1 - OBECNÁ KRITÉRIA

1. Při zveřejňování údajů se informace považují za zásadní, jestliže by jejich vynechání nebo nesprávné uvedení mohlo změnit či ovlivnit hodnocení nebo rozhodnutí uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.
2. Informace se považují pro úvěrovou instituci za citlivé, pokud by jejich zveřejnění ohrozilo její konkurenceschopnost. Může se jednat o informace o produktech nebo systémech, které, pokud by se o nich dozvěděli konkurenti, by snížily hodnotu investic úvěrové instituce.
3. Informace se považují za důvěrné, pokud existují závazky vůči zákazníkům nebo jiné vztahy s protistranami zavazující úvěrovou instituci k důvěrnosti.
4. Příslušné orgány musí požadovat, aby úvěrová instituce zhodnotila, zda je nutné zveřejňovat některé nebo všechny údaje častěji než jednou ročně vzhledem k charakteru obchodní činnosti, jako např. rozsahu operací a činností, přítomnosti v různých zemích, zapojení do různých finančních sektorů, účasti na mezinárodních finančních trzích a platebních, vypořádacích a zúčtovacích systémech. Při tomto hodnocení musí zejména věnovat pozornost možné potřebě častějšího zveřejňování informací uvedených v části 2 odst. 3 b), 3 e) a 4 b) až 4 f) a informací o rizikové expozici a jiných položkách, které se mohou rychle měnit.
5. Požadavek ohledně zveřejňování údajů v části 2 odst. 4 písm. f) musí být splněn v souladu s čl. 72 odst. 1 a 2.

Část 2 - Obecné požadavky

1. Cíle a zásady v oblasti řízení rizik úvěrové instituce se zveřejní zvlášť pro jednotlivé kategorie rizik, včetně rizik zmíněných v odstavcích 1 až 13. Toto zveřejnění údajů se týká:
 - a) strategií a postupů pro řízení těchto rizik;
 - b) struktury a organizace příslušného subjektu řízení rizik nebo jiných příslušných uspořádání;
 - c) rozsahu a povahy systémů hlášení a měření rizik;
 - d) zásad pro zajištění a snižování rizika a strategií a postupů pro sledování trvalé efektivity nástrojů na zajištění a snižování rizika.
2. V souvislosti s rozsahem použití požadavků podle této směrnice musí být zveřejněny následující informace:
 - a) název úvěrové instituce, pro kterou platí požadavky podle této směrnice;

b) uvedení rozdílů v konsolidovaném základě pro účely účetnictví a obezřetnostního dohledu se stručným popisem subjektů, které jsou:

i) plně konsolidovány;

ii) poměrně konsolidovány;

iii) odečteny od kapitálu;

iv) nejsou ani konsolidovány ani odečteny;

c) jakékoliv současné nebo předpokládané podstatné či právní překážky bránící včasnému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;

d) celková částka, o niž je skutečný kapitál nižší než požadované minimum ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace, a název nebo názvy těchto dceřiných podniků;

e) případně skutečnost, že jsou využívána ustanovení vymezená v člancích 69 a 70.

3. V souvislosti se svým kapitálem musí úvěrové instituce zveřejnit následující informace:

a) souhrnné informace o podmínkách pro hlavní rysy všech položek kapitálu a jejich složek;

b) objem původního kapitálu, přičemž budou zvlášť zveřejněny všechny kladné položky a odpochty;

c) celkový objem dodatkového kapitálu a kapitálu, který je definován v [příloze V směrnice 93/6/EHS];

d) odpochty z původního a dodatkového kapitálu v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. c), přičemž budou zvlášť zveřejněny položky zmiňované v čl. 57 písm. q);

e) celkový uznatelný kapitál po zohlednění odpochtů a omezení stanovených v článku 66.

4. V souvislosti s tím, jak úvěrová instituce plní požadavky stanovené v člancích 75 a 123, musí být zveřejněny následující informace:

a) shrnutí přístupu úvěrové instituce k hodnocení přiměřenosti jejího vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;

b) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83, 8 % hodnoty rizikově vážených expozic pro každou třídu expozic uvedených v článku 79;

c) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 84 až 89, 8 % hodnoty rizikově vážených expozic pro

každou třídu expozic uvedených v článku 86. V případě třídy retailových expozic se tento požadavek týká každé kategorie expozic, které odpovídají různé korelace podle přílohy VII části 1 odst. 9 až 11. V případě třídy akciových expozic se tento požadavek vztahuje na:

- i) všechny přístupy v příloze VII části 1 odst. 15 až 25;
- ii) expozice obchodované na burze, akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiné expozice;
- iii) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají přechodným pravidlům dohledu;
- iv) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají ustanovením o ochraně předchozího stavu;
- d) minimální kapitálové požadavky vypočítané v souladu s čl. 75 písm. b) a c);
- e) minimální kapitálové požadavky vypočítané v souladu s články 103 až 105 a zveřejněné zvlášť;
- f) ukazatele kapitálové přiměřenosti vypočítané na základě celkového kapitálu a původního kapitálu.

5. V souvislosti s expozicí úvěrové instituce vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění musí být zveřejněny následující informace:

- a) definice termínů „po splatnosti“ a „se sníženou hodnotou“ pro potřeby účetnictví;
- b) popis přístupů a metod používaných ke stanovování úprav ocenění a rezerv;
- c) celkový objem expozic po účetních kompenzacích a bez zohlednění účinků snižování úvěrového rizika, a průměrný objem expozic za celé období rozdělených podle jednotlivých tříd expozic;
- d) zeměpisné rozložení expozic rozdělených ve významných oblastech podle hlavních tříd expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
- e) rozložení expozic podle druhu odvětví nebo protistrany, rozdělených podle tříd expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
- f) rozdělení všech expozic na základě zbytkové splatnosti podle jednotlivých tříd expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
- g) následující údaje, podle významných druhů odvětví nebo protistran:
 - i) expozice se sníženou hodnotou a expozice po splatnosti, uvedené zvlášť;
 - ii) úpravy ocenění a rezervy;
 - iii) náklady na úpravy ocenění v průběhu daného období;

- h) objem expozic se sníženou hodnotou a expozic po splatnosti, uvedených zvlášť a rozdělených podle významných zeměpisných oblastí, včetně, je-li to vhodné, objemů úprav ocenění a rezerv pro každou zeměpisnou oblast;
- i) sladění změn v úpravách ocenění a rezervách u expozic se sníženou hodnotou, uvedeno zvlášť. Tyto informace musí obsahovat:
 - i) popis druhu úprav ocenění a rezerv;
 - ii) počáteční zůstatky;
 - iii) částky vzaté z rezerv v daném období;
 - iv) částky vyčleněné nebo vrácené na odhadované pravděpodobné ztráty z expozic během daného období, jakékoliv jiné úpravy včetně úprav v důsledku kurzových rozdílů, kombinace podniků, převzetí a zcizení dceřiných podniků a převody mezi rezervami;
 - v) konečné zůstatky.

Úpravy ocenění a výtěžky uvedené přímo ve výkazu zisků a ztrát se musí zveřejňovat zvlášť.

6. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83, se musí pro každou třídu expozic uvedených v článku 79 zveřejňovat následující informace:
 - a) názvy určených ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody pro případné změny;
 - b) třídy expozic, pro které jsou jednotlivé ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;
 - c) popis postupu používaného k převodu emisí a externích ratingů emisí na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;
 - d) přiřazení externího ratingu jednotlivých určených ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur ke stupňům externího ratingu stanoveným v příloze VI, přičemž tato informace nemusí být zveřejněna, pokud úvěrová instituce splňuje standardní způsob přiřazování stanovený příslušným orgánem;
 - e) hodnoty expozice a hodnoty expozice po snižování úvěrového rizika, které jsou spojeny s jednotlivými stupni externího ratingu předepsanými v příloze VI, i ty, které byly odečteny od kapitálu.
7. Úvěrové instituce, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s přílohou VII částí 1 odst. 5 nebo 17 až 19, musí zveřejnit expozice přiřazené k jednotlivým kategoriím v tabulce v odstavci 5 zmíněném výše nebo k jednotlivým rizikovým váhám zmíněným v odstavcích 17 až 19 výše.

8. Úvěrové instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s čl. 75 písm. b) a c), musí zveřejnit tyto požadavky zvlášť pro jednotlivá rizika zmiňovaná v daných ustanoveních.
9. Jednotlivé úvěrové instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s [přílohou VIII směrnice 93/6/EHS], musí zveřejnit následující informace:
- a) pro každé subportfolio:
 - i) charakteristiku používaných modelů;
 - ii) popis stresového testování používaného na dané subportfolio;
 - iii) popis přístupu používaného pro zpětné testování a hodnocení přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;
 - b) míru přijetí ze strany příslušného orgánu;
 - c) pro subportfolia v rámci modelu:
 - i) vysoké, střední a nízké hodnoty rizikového potenciálu v daném období a na jeho konci;
 - ii) srovnání hodnot rizikového potenciálu se skutečnými zisky a ztrátami zaznamenanými úvěrovou institucí, spolu s analýzou důležitých odchylek ve výsledcích zpětného testování.
10. V souvislosti s operačním rizikem musí úvěrové instituce zveřejnit následující informace:
- a) přístupy používané danou úvěrovou institucí pro hodnocení kapitálových požadavků k operačnímu riziku;
 - b) popis metodiky uvedené v článku 105, pokud ji úvěrová instituce používá, včetně rozboru příslušných interních a externích faktorů, které úvěrová instituce zvažuje ve svém přístupu k měření. V případě částečného používání je třeba uvést rozsah a pokrytí jednotlivých metodik, které jsou používány.
11. V souvislosti s expozicemi vůči akciím nezahrnutým do obchodního portfolia musí být zveřejněny následující informace:
- a) diferenciaci expozic na základě jejich cílů, včetně realizace kapitálových zisků a strategických důvodů, a přehled používaných účetních technik a metodik oceňování, včetně hlavních předpokladů a postupů ovlivňujících oceňování a jakýchkoliv zásadních změn v těchto postupech;
 - b) účetní hodnota, reálná hodnota a, v případě akcií obchodovaných na burze, srovnání s tržní cenou, pokud se výrazně liší od reálné hodnoty;
 - c) druhy, povaha a objemy expozic obchodovaných na burze, akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiných expozic;

- d) kumulativní realizované zisky nebo ztráty vzniklé z prodejů a likvidací v daném období;
- e) celkové nerealizované zisky nebo ztráty, souhrnná výše oceňovacích rozdílů a kterákoliv z těchto částek zahrnutých do původního nebo dodatkového kapitálu.

12. V souvislosti se svou expozicí vůči úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia musí úvěrové instituce zveřejnit následující informace:

- a) povaha úrokového rizika a hlavní předpoklady (včetně předpokladů ohledně předčasného splacení pohledávek a vývoje vkladů splatných na požádání) a měření četnosti úrokového rizika;
- b) kolísání zisků, ekonomické hodnoty nebo jiných relevantních měřítek používaných vedením k měření prudkých výkyvů úrokových sazeb směrem nahoru a dolů v souladu s metodou vedení pro měření úrokového rizika, rozděleno podle jednotlivých měn.

13. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 94 až 101, se musí zveřejňovat následující informace:

- a) rozbor cílů úvěrové instituce v souvislosti se sekuritizační činností;
- b) úlohy, které úvěrová instituce hraje v procesu sekuritizace;
- c) nástin míry, do jaké úvěrová instituce působí v jednotlivých sekuritizacích;
- d) přístupy k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, které úvěrová instituce používá při svých sekuritizačních činnostech;
- e) shrnutí účetních metod úvěrové instituce v oblasti sekuritizace, včetně:
 - i) skutečnosti, zda jsou transakce vykázány jako prodej nebo financování;
 - ii) uznání zisků z prodeje;
 - iii) hlavní předpoklady uplatněné při ocenění podílů na expozicích, které si úvěrová instituce ponechala;
 - iv) zacházení se syntetickými sekuritizacemi, pokud se jím již nezabývají jiné účetní metody;
- f) názvy ratingových agentur používaných pro sekuritizace a druhy expozic, pro které se jednotlivé agentury používají;
- g) celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných danou úvěrovou institucí a spadajících do sekuritizačního rámce (rozděleno na tradiční a syntetické sekuritizace) podle druhu expozice;
- h) v případě expozic sekuritizovaných úvěrovou institucí a podléhajících sekuritizačnímu rámci se uvede rozdělení objemu sekuritizovaných expozic se

sníženou hodnotou a po splatnosti podle druhu expozice a ztráty, které úvěrová instituce během daného období uznala;

- i) celkový objem nepřevedených nebo nakoupených sekuritizovaných pozic, rozdělených podle druhu expozice;
- j) celkový objem nepřevedených nebo nakoupených sekuritizovaných pozic, rozdělených na vhodný počet pásem rizikových vah. Pozice, kterým byla přidělena riziková váha 1250 % nebo které byly odečteny, se musí zveřejnit zvlášť;
- k) celkový objem nesplacených sekuritizovaných revolvingových expozic rozdělených podle podílu původce a podílu investorů;
- l) shrnutí sekuritizační činnosti v daném období, včetně objemu sekuritizovaných expozic (podle druhu expozice), a uznaný zisk nebo ztráta z prodeje podle druhů expozic.

3. Část 3 - Kvalifikační požadavky pro používání určitých nástrojů nebo metodik

14. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 84 až 89, se musí zveřejňovat následující informace:

- a) skutečnost, zda příslušný orgán přijal daný přístup nebo schválil přechod;
- b) vysvětlení a přezkum:
 - i) struktury systémů interních ratingů a vztahu mezi interními a externími ratingy;
 - ii) používání interních odhadů pro jiné účely, než je výpočet hodnoty rizikově vážených expozic v souladu s články 84 až 89;
 - iii) postupu řízení a uznávání technik snižování úvěrového rizika;
 - iv) kontrolních mechanismů pro ratingové systémy, včetně popisu jejich nezávislosti a odpovědnosti, a přezkumu ratingových systémů;
- c) popis procesu interních ratingů, a to zvlášť pro následující třídy expozic:
 - i) centrální vlády a centrální banky;
 - ii) instituce;
 - iii) podniky, včetně malých a středních podniků, specializovaných úvěrů a nakoupených pohledávek vůči podnikům;
 - iv) drobná klientela, pro každou kategorii expozic, které odpovídají různé korelace podle přílohy VII části 1 odst. 9 až 11;
 - v) akcie;

- d) hodnoty expozic pro každou třídu expozic uvedenou v článku 86. Expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, úvěrovým institucím a podnikům, u nichž úvěrové instituce používají pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, musí být zveřejněny odděleně od expozic, pro které úvěrové instituce takové odhady nepoužívají;
- e) v případě tříd expozic „centrální vlády a centrální banky“, „instituce“, „podniky“ a „akcie“ a při dostatečném počtu ratingových stupňů dlužníků (včetně „selhání“), aby byla zajištěna dostatečná diferenciací úvěrového rizika, musí úvěrové instituce zveřejnit:
- i) celkové expozice (v případě tříd expozic „centrální vlády a centrální banky“, „instituce“ a „podniky“ součet nesplacených úvěrů a hodnoty expozice u nevyčerpaných příslibů; v případě „akcií“ nesplacenou částku);
- ii) v případě úvěrových institucí, které pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic používají vlastní odhady LGD, expozicí váženou průměrnou hodnotu LGD vyjádřenou v procentech;
- iii) expozicí váženou průměrnou rizikovou váhu;
- iv) v případě úvěrových institucí, které pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic používají vlastní odhady konverzních faktorů, objem nevyčerpaných příslibů a expozicí vážené průměrné hodnoty expozic pro každou třídu expozic;
- f) v případě třídy retailových expozic a všech kategorií definovaných v písmeně c) výše buď informace uvedené v písmeně e) výše (případně na základě seskupení) nebo analýzu expozic (nesplacené úvěry a hodnoty expozic u nevyčerpaných příslibů) založenou na dostatečném počtu stupňů EL, aby byla zajištěna dostatečná diferenciací úvěrového rizika (případně na základě seskupení);
- g) skutečné úpravy ocenění v předchozím období pro každou třídu expozic (v případě retailových expozic pro každou kategorii definovanou v písmeně c) výše) a informace o tom, jak se liší od dřívějších zkušeností;
- h) popis faktorů, které ovlivnily údaje o ztrátách v předchozím období (např. zda úvěrová instituce zaznamenala nadprůměrné podíly selhání, hodnoty LGD nebo konverzní faktory);
- i) odhady úvěrové instituce ve srovnání se skutečnými výsledky za delší období. Tato část musí přinejmenším obsahovat informace o odhadech ztrát ve srovnání se skutečnými ztrátami v jednotlivých třídách expozic (v případě retailových expozic u jednotlivých kategorií definovaných v písmeně c) výše) za dostatečně dlouhé období, aby bylo možno věrohodně zhodnotit fungování procesů interních ratingů u každé třídy expozic (v případě retailových expozic u jednotlivých kategorií definovaných v písmeně c) výše). Pokud je to vhodné, poskytnou úvěrové instituce také analýzu hodnot PD a v případě úvěrových institucí, které používají vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů,

výsledné hodnoty LGD a konverzních faktorů ve srovnání s odhady získanými výše uvedeným zveřejněním údajů o kvantitativním hodnocení rizik.

Pro účely písmene c) výše musí popis obsahovat druhy expozic zahrnutých do dané třídy expozic, definice, metody a údaje pro odhad a validaci PD, a případně LGD a konverzních faktorů, včetně předpokladů použitých při odvozování těchto veličin, a popisy zásadních odchylek od definice pojmu „selhání“ uvedené v příloze VII části 4 odst. 44 až 48, včetně širokých segmentů ovlivněných těmito odchylkami.

15. Úvěrové instituce, které používají techniky snižování úvěrového rizika, musí zveřejnit následující informace:

- a) zásady a postupy pro rozvahové a podrozvahové započtení a náznak rozsahu, v jakém jej subjekt používá;
- b) zásady a postupy pro oceňování a řízení kolaterálu;
- c) popis hlavních druhů kolaterálu, který úvěrová instituce přijímá;
- d) hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost;
- e) informace o koncentracích tržního nebo úvěrového rizika v rámci snižování úvěrového rizika;
- f) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83 nebo 84 až 89, ale neposkytují vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů vzhledem k dané třídě expozic, zvláště pro každou třídu expozic celkovou hodnotu expozic (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta – po použití koeficientů volatility – uznatelným finančním kolaterálem a jiným uznatelným kolaterálem;
- g) v případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 78 až 83 nebo 84 až 89, zvláště pro každou třídu expozic celkovou expozici (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta zárukami nebo úvěrovými deriváty. V případě třídy akciových expozic platí tento požadavek pro každý z přístupů uvedených v příloze VII části 1 odst. 15 až 24.

16. Úvěrové instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístup uvedený v článku 105, musí zveřejnit popis používání pojištění pro účely snižování rizika.